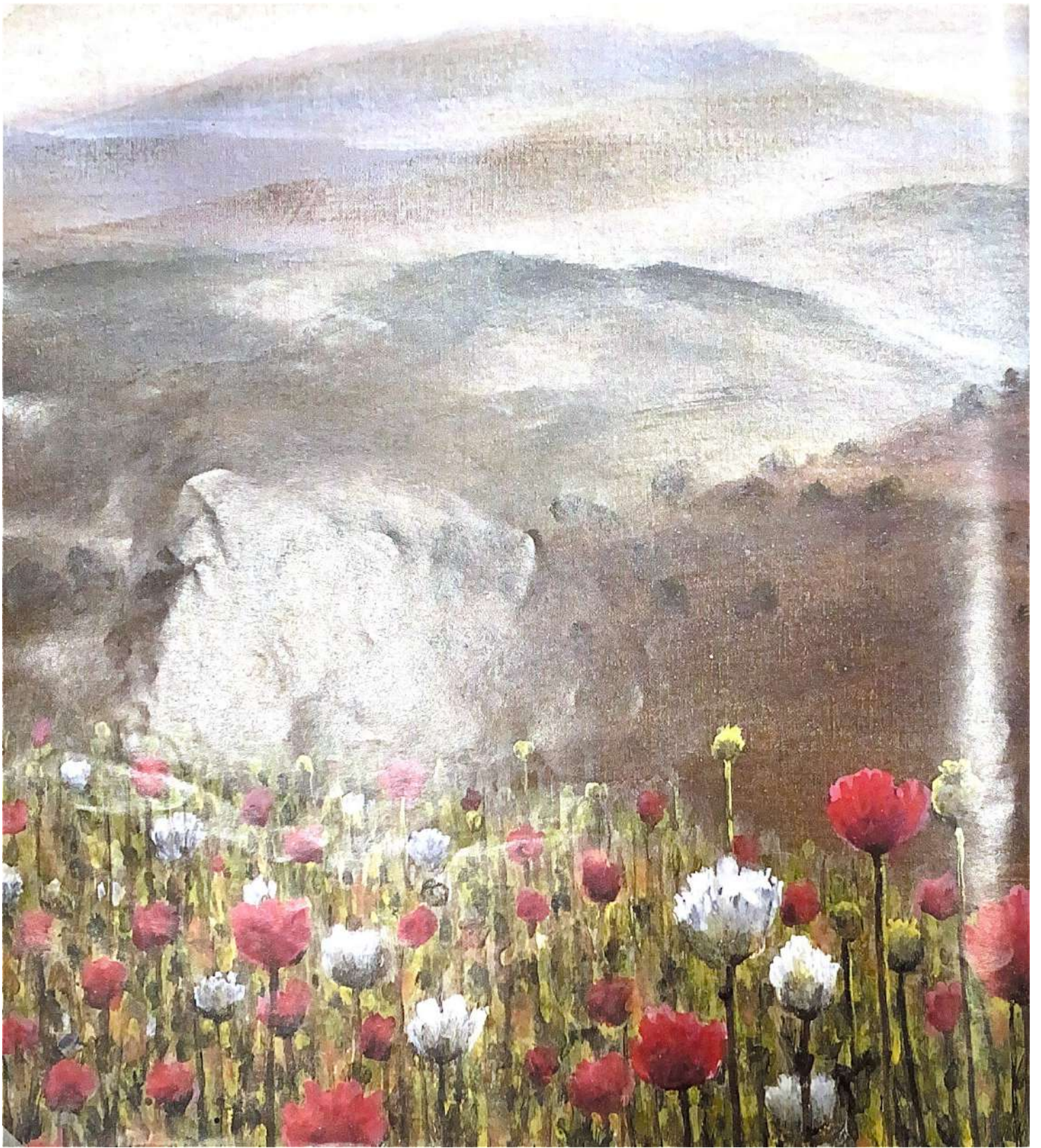
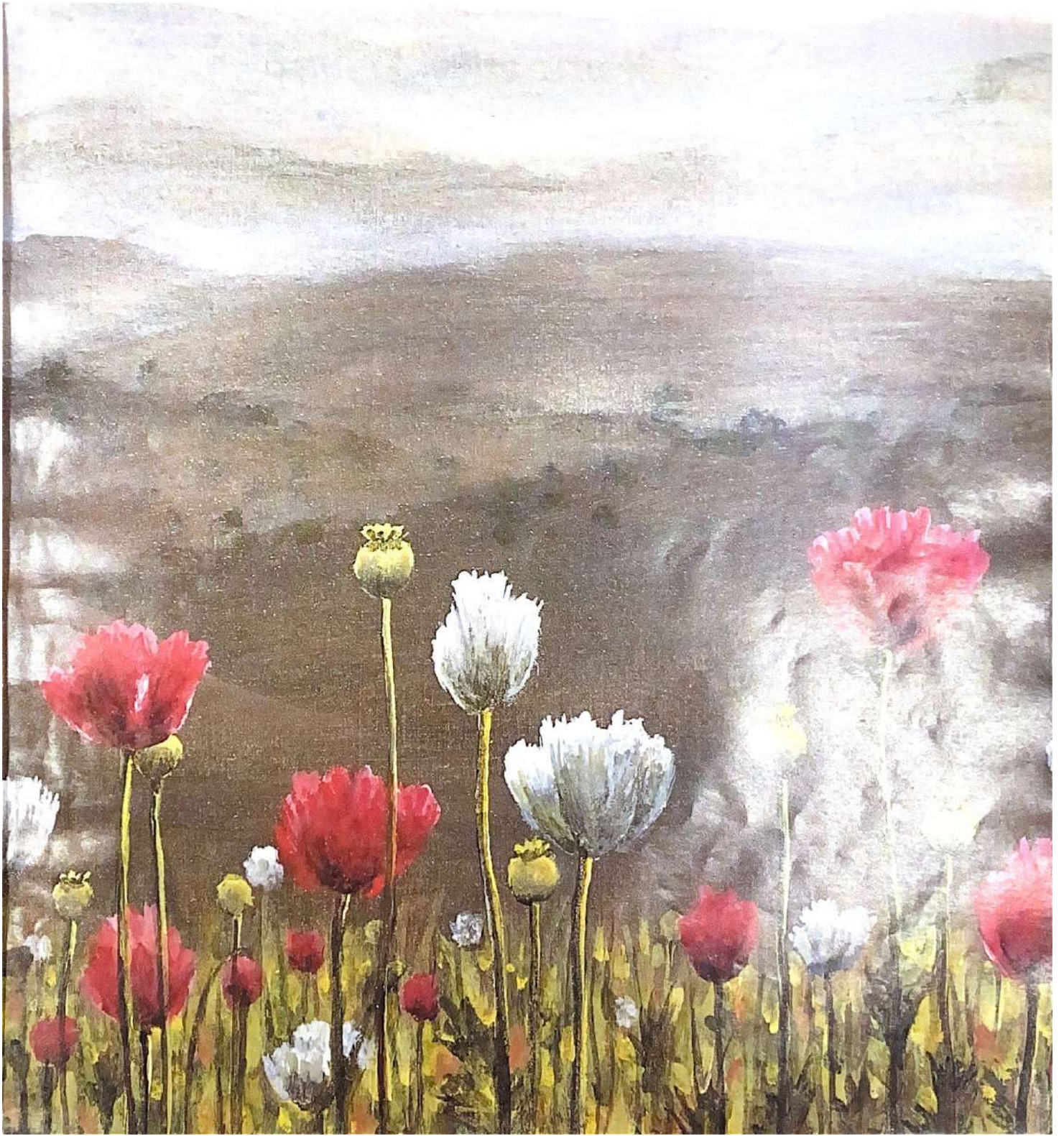

ชีวิตและงานของอาจารย์ทวี นันทขว้าง
THE LIFE AND WORKS OF TAWEE NANDAKWANG

ขอขอบพระคุณ

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติศิลป์ พีระศรี อนุสรณ์
กรมศิลปากร
คุณบุญรักษา นันทขว้าง
คุณดวงตา นันทขว้าง
ศาสตราจารย์ประยัด พงษ์คำ
อาจารย์ณรงค์ ทิวไผ่งาม โรงเรียนทิวไผ่งาม
คุณน่าน ไหลสาธิต
คุณสมบัติ วัฒนไทย (สมบัติแกลเลอรี)
คุณจรัส มีสิน

Acknowledgements

Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University
National Museum Silpa Bhirasri Memorial
Fine Arts Department
Ms. Boonraksa Nandakwang
Ms. Duangta Nandakwang
Prof. Prayad Pongdam
Acharn Narong Thewphaingarm, Thewphaingarm School
Mr. Namsin Laisathit
Ms. Sombat Wattanathai (Sombat Gallery)
Mr. Charush Meesin

Copyright SITCA Investment & Securities Public Company Limited 1995

Published and distributed by

SITCA Investment & Securities Public Company Limited

1769 New Petchburi Road, Bangkok, Huay Kwang, Bangkok 10310

Tel. 255-1390, 254-6540, 652-8000, 652-8050

Fax. 66 (02) 255-5416

Author : Assistant Professor Somporn Rodboon

English Text : Ms. Wattana Manaviboon

Photographer : Somchai Nguansngiam

Designed and produced by **Art In Production**

104 Panavong Building, Suriwong Road, Bangkok 10500

Tel. 235-0200-9 Ext. 54

Printed by Aksorn Sampan (1987) Co.,Ltd.

ชีวิตและงานของ
อาจารย์ทวี นันทขว้าง
THE LIFE AND WORKS OF
TAWEE NANDAKWANG

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพร รอดบุญ
By Assistant Professor Somporn Rodboon

สารบัญ

CONTENTS

ชีวิตและงานของอาจารย์ทวี นันทขว้าง The Life and Works of Tawee Nandakwang	12
ประวัติ Biography	14
การศึกษา School Days	16
การทำงาน Career	26
ชีวิตความเป็นครู Life of a Teacher	30
การสร้างสรรค์ศิลปะ Life of Creativity	40
ภาคผนวก Appendix	114
บรรณานุกรม References	137
บัญชีภาพ Index of Illustrations	139

บทนำ

ชีวิตและงานของอาจารย์ทวี นันทขว้าง

อาจารย์ทวี นันทขว้าง เป็นศิลปินที่มีผลงานโดดเด่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทภาพสีน้ำมัน ความสามารถเฉพาะตัวของอาจารย์ทวีนั้น แม้ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี บิดาแห่งศิลปะสมัยใหม่ของไทยยังยอมรับว่า 'นายทวี เขาเกิดมาเพื่อเขียนรูป...งานของนายทวีนี้ให้รางวัลที่หนึ่งได้ทุกชั้น ชั้นไหนก็ได้'

คำพูดของศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรีนั้น มิได้ผิดไปจากความจริงแต่ประการใด ทั้งนี้จะเห็นได้จากหลักฐาน รางวัลต่างๆที่ปรากฏ เป็นเกียรติคุณของอาจารย์ทวี นันทขว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั้งในฐานะศิลปินแห่งชาติประจำปี พ.ศ.๒๕๓๔ และตำแหน่งอันทรงเกียรติ ศิลปินดีเด่นรางวัลอาเซียน สาขาทัศนศิลป์ สองรางวัลนับเป็นการยืนยันอย่างเด่นชัด และเป็นการยกย่องความสามารถของศิลปิน ทั้งในด้านส่วนตัว การอุทิศตนและเวลาในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีค่า และการบำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์ของสังคม

อาจารย์ทวี นันทขว้าง นับเป็นครูที่มีอิทธิพลต่อการทำงานและสร้างสรรค์ผลงานของศิษย์ คุณสมบัติพิเศษที่ทำให้อาจารย์ทวีเป็นครู ทั้งเลือดเนื้อและวิญญาณคือการที่ท่านผ่านการแสวงหาเพื่อค้นพบแนวทางในการดำรงชีพเยี่ยงศิลปินที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยไม่ต้องเลียนแบบงานศิลปะของศิลปินจากโลกตะวันตก

ความสนใจอันหลากหลายนี้เป็นแนวทางในการค้นหาตนเองของอาจารย์ทวี นันทขว้าง ซึ่งก่อให้เกิดลักษณะการสร้างสรรคงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวขึ้นในภายหลัง และที่สำคัญคือ ท่านได้ถ่ายทอดประสบการณ์ดังกล่าวนี้สู่ศิษย์ของท่าน ให้สามารถมองเห็นทั้งจุดเด่นและจุดด้อยของแนวการสร้างงานศิลปะโดยปราศจากอคติ ด้วยเห็นว่าศิลปะแต่ละแนวล้วนมีชีวิตและวิญญาณ ดังนั้นศิลปินที่แท้จริงจึงจำต้องเข้าถึงชีวิตและวิญญาณของศิลปะแต่ละแนวให้ถ่องแท้ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนให้เห็นถึงตัวตนของศิลปินเอง

อาจารย์ทวี นันทขว้าง ดำเนินชีวิตเป็นศิลปินตราบนานวาระสุดท้าย แม้ตลอดชีวิตของท่านต้องพบกับอุปสรรคนานัปการ จนบางครั้งทำให้ท่านหมดกำลังใจ แต่ด้วยวิญญาณของศิลปินโดยแท้ ทุกครั้งที่ท่านจะหันกลับมาจับพู่กัน และสร้างสรรค์ผลงานอีกเรื่อยไป

บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ชิกก้า จำกัด (มหาชน) หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การเสนอชีวิตและงานของอาจารย์ทวี นันทขว้าง อันเป็นผลงานเล่มที่สาม ต่อจากอาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ และ อาจารย์เขียน ยิ้มศิริ ในหนังสือชุดชีวิตและงานของศิลปินไทย ที่บริษัทฯได้จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเผยแพร่ผลงานและเกียรติคุณของศิลปินไทย ตามโครงการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ให้เป็นที่ประจักษ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศนั้น จะเป็นแหล่งความรู้และเป็นแรงบันดาลใจให้ศิลปินรุ่นใหม่ได้ศึกษา และยึดเป็นแนวทางในการดำรงตน เป็นศิลปินที่มีความตื่นตัวเกี่ยวกับชีวิตและวิญญาณของศิลปะอย่างแท้จริง

ND
1023

ท. ๕๓๓ ๔๕

เลขหมู่	๕๕๓๒
เลขทะเบียน	๐๑๒๐๙๘
วัน เดือน ปี	๕ ก.ย. ๒๕๓๘

JJ Jm!

วิระ มานะคงศรีชีพ
กรรมการผู้จัดการ
บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ชิกก้า จำกัด (มหาชน)

PREFACE

Whenever oil painting is discussed, the artist whose name and works are recognized as the most outstanding is none other than Tawee Nandakwang, the 1991 National Artist and the ASEAN Awards Artist in Visual Art.

Tawee's artistic talent was noticed early in life. Professor Silpa Bhirasri, Father of Modern Thai Art, noted while the young Tawee was his student that : "Nai Tawee was born to paint...All his works merit first prize, any work at all."

Professor Silpa Bhirasri was far from exaggerating in light of the many awards Tawee received in recognition of his outstanding performance and contribution to public service.

It merits some elaboration that Tawee Nandakwang was an influential teacher for his students. His special attributes and experience made him a teacher through and through. Tawee spent his life in search of his true self as an artist of unique personality, without having to simulate successful western arts.

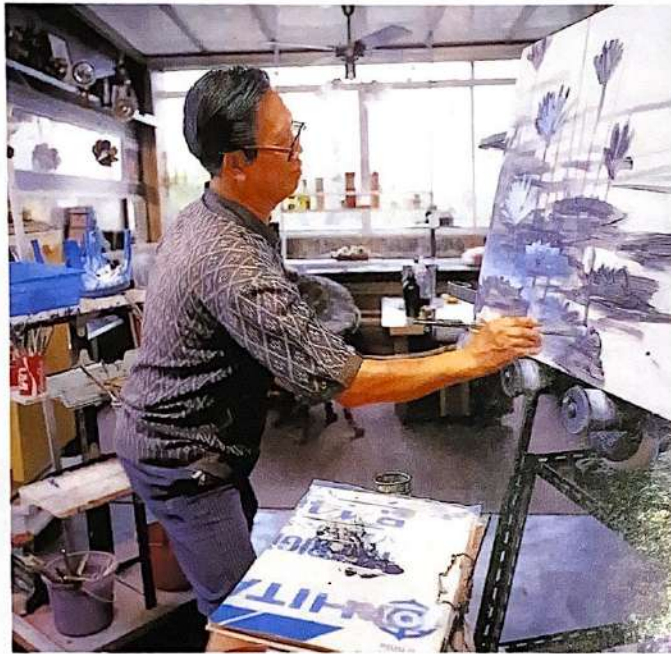
More importantly still, Tawee Nandakwang shared his life-long search with his students who were taught to examine both the weak and strong points of each school of art in an unbiased fashion. He believed that, like a human being, each style of art had its own life and soul, be it cubism or abstract.

Tawee Nandakwang remained faithful to his art until his very last moment on earth. Although there had been obstacles throughout his creative life, he was never so discouraged to give up his creative activities. No single obstacle could prevent him from staying too long away from his art: he always returned to his brushes and continued his creativity. Accordingly, it is our conviction at SITCA that THE LIVES AND WORKS OF THAILAND'S GREAT ARTISTS should be documented lest they be forgotten and that they deserve due places in international art history.

After the popular publications on the lives and works of Fua Hariphitak and Khien Yimsiri, Tawee Nandakwang has been chosen as the third artist to grace the series. It is our hope that this book will serve as an important source of knowledge and reference. Let's also hope that aspiring artists may find in it inspiration and in Tawee Nandakwang an unfailing role model to emulate. For he believed that unless the artist is conscious of the life and soul of each school of art, he or she can never be one.

Weera Manakongtreecheep
President & CEO
SITCA Investment & Securities
Public Company Limited

อาจารย์ทวี นันทขว้าง
Tawe Nandakwang

ชีวิตและงานของอาจารย์ทวี นันทขว้าง

THE LIFE AND WORKS OF TAWEE NANDAKWANG

เป็นที่ยอมรับและยกย่องกันในวงการศิลปะร่วมสมัยของไทยว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทวี นันทขว้าง หรือ 'ครูวี' ของบรรดาศิลปิน ทั้งในรั้วมหาวิทยาลัยศิลปากรและสถาบันอื่นๆ คือ ศิลปินคนสำคัญทางด้านจิตรกรรมของชาติท่านหนึ่ง เกียรติคุณของท่านได้รับการยกย่องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ชีวิตและผลงานของท่านได้รับการบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ศิลปะสมัยใหม่ของไทย ท่านเป็นผู้บุกเบิกรูปแบบการเขียนภาพ หุ่นนิ่ง ภาพเหมือน และภาพทิวทัศน์ที่ไม่ซ้ำแบบใคร ท่านใช้เวลาตลอดชีวิตของท่านสร้างสรรค์ผลงานอันทรงคุณค่าอย่างสม่ำเสมอ จนได้รับเกียรติให้เป็นศิลปินชั้นเยี่ยมของไทย เป็นศิลปินแห่งชาติ และศิลปินแห่งชาติอาเซียน เกียรติประวัติที่ท่านได้รับนี้ย่อมเป็นสิ่งยืนยันว่าท่านมีประสบการณ์ทางศิลปะในระดับบรมครู

อาจารย์ทวี นันทขว้าง เคยกล่าวถึงความเป็นศิลปินไว้อย่างน่าสนใจว่า 'ศิลปินต้องศึกษา ธรรมชาติ ดูธรรมชาติ สังเกตธรรมชาติ แต่เวลาสร้างงานศิลปะ เราจะต้องใส่ ต้องทำอะไรให้มากกว่าธรรมชาติ แรงกว่าธรรมชาติ สึกกว่าธรรมชาติ เพื่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจ ไม่ใช่ลอกเลียนธรรมชาติ จะเพิ่ม จะต้องทอนรายละเอียดอย่างไรก็ได้ แต่ต้องให้ผลงานนั้นก่อนความสะเทือนใจ สะกดคนดู คนชมให้ได้ จึงจะเรียกได้ว่าผลงานศิลปะแท้ ไม่ว่าจะเป็ภาพถ่าย ภาพปั้น บทเพลง หรือ วรรณกรรม'

Associate Professor Tawee Nandakwang, or "Khru Wee" to his students, is recognized and regarded both within Silpakorn University and other institutions as one of the nation's leading artists, especially in Thailand's contemporary art. The recognition for his repute exists both at home and abroad. His life and works have been recorded in Thailand's history of modern art. A pioneer in approaches to painting, still objects, portraits and landscape, he spent his entire life consistently making creative works. He was rightly named Thailand's outstanding artist, a national artist and an ASEAN artist. All the prestige accorded him and the wealth of his achievements should assure his place as a great master.

Tawee Nandakwang once made an interesting remark about being artist when he said that "artists must study, watch and observe nature. But when the time comes for art creation, we have to exaggerate, add and cut the details of nature in order to evoke emotion. It is not the artist's job to stimulate nature. Add or cut details as you like, but the works must achieve emotional effects capable of capturing the beholders. Only when such effects are reached can the art work be regarded as real, be it drawing, sculpture, musical composition or writing."

ประวัติ อาจารย์ทวี นันทขว้าง Biography

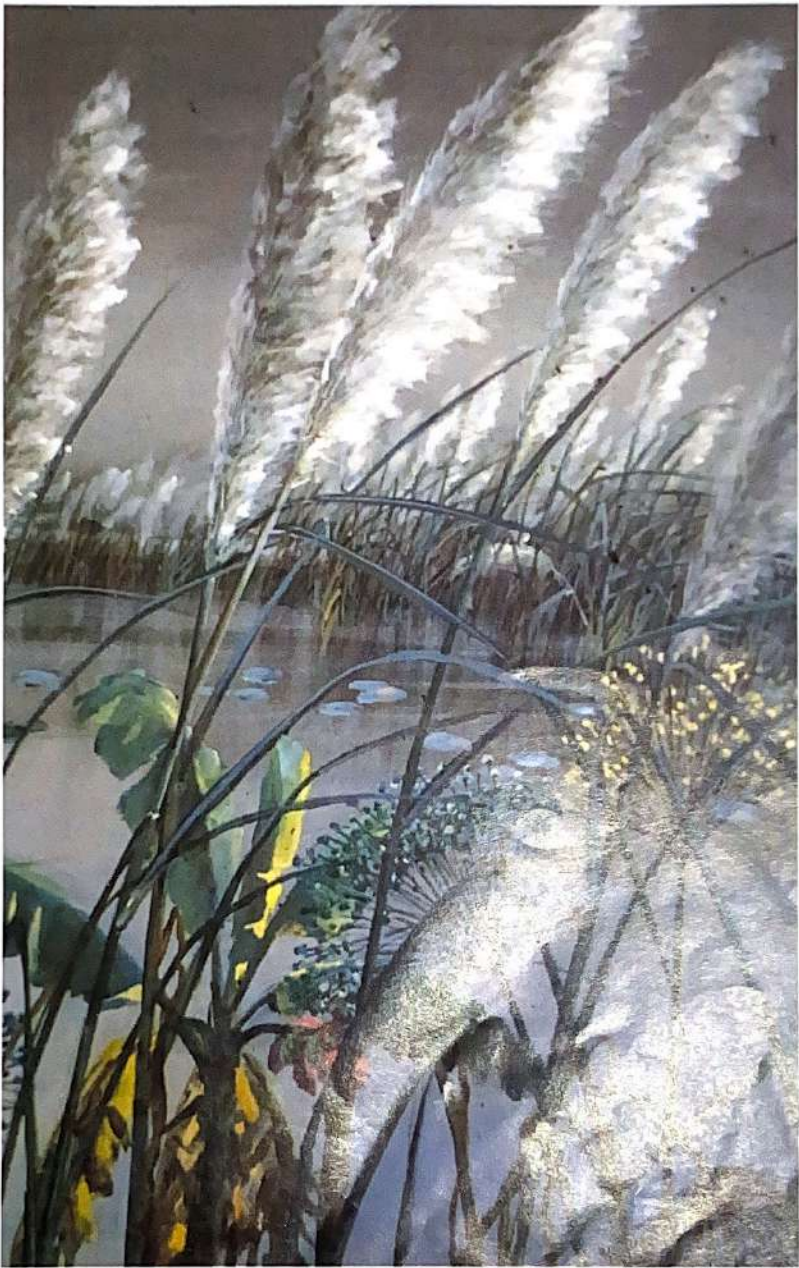

อาจารย์ทวี นันทขว้าง เกิดเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๖๘ ณ อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน เป็นบุตรของนายปวง และนางรส นันทขว้าง สมรสครั้งแรกกับอาจารย์สุวรรณี (สุคนธา) นันทขว้าง มีบุตรและธิดา ๔ คน คือ ดวงตา นันทขว้าง บุญเมือง นันทขว้าง เลื่อมประภัสสร นันทขว้าง และ เภณญา นันทขว้าง อาจารย์ทวี นันทขว้าง สมรสครั้งสุดท้ายกับคุณบุญรักษา นันทขว้าง (นามสกุลเดิม จันทร์ส่องแสง) มีธิดาด้วยกันหนึ่งคน คือ เด็กหญิงบัว นันทขว้าง ท่านถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๔ รวมอายุได้ ๖๖ ปี

Tawe Nandakwang was born to Mr. Puang and Mrs. Ros Nandakwang on May 26, 1925 in Paa-saang district of Lampoon province. He was married to Suwannee (Sukondha) Nandakwang and is survived by four children from that union-- Duangta, Boonmuang, Luamprapas-sorn and Benya Nandakwang. His second marriage was to Boonraksa (nee Jhansongsang) and they had one daughter- Bua Nandakwang. Tawe died on October 10, 1991 at the age of 66.

HD
1023
ทศ ๒๕๓๘
๒๕๓๘
๑ ๕

สื่อะครีลิตบนหน้าใบ
Acrylic on canvas

012098

๕ ๐๔ ๒๕๓๘

การศึกษา School Days

อาจารย์ทวี นันทขว้าง จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ หลังจากนั้นได้ย้ายไปศึกษาที่โรงเรียนประจำจังหวัดลำพูน จนจบชั้นมัธยม ๖

ในวัยเด็ก อาจารย์ทวี มีความสนใจในศิลปะเป็นอย่างมาก เมื่อจบการศึกษาระดับมัธยมแล้ว ท่านจึงเดินทางเข้ากรุงเทพมหานครเพื่อศึกษาต่อโดยเลือกศึกษาที่โรงเรียนเพาะช่าง (ปัจจุบันคือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง) เป็นเวลา ๒ ปี ในปีพ.ศ.๒๔๘๘ ได้สอบเข้าศึกษาต่อในคณะจิตรกรรมและประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งในขณะนั้นมีศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี เป็นคณบดีและเป็นผู้ดำเนินการสอน

อาจารย์ทวี เป็นนักศึกษารุ่นที่สามของ มหาวิทยาลัยศิลปากร จบการศึกษาในหลักสูตรอนุปริญญา (๓ปี) ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ นับได้ว่า อาจารย์ทวี เป็นศิษย์รุ่นแรกๆ ของ อาจารย์ศิลป์ พีระศรี ที่ผ่านการฝึกฝนและเรียนรู้ทางด้านศิลปะอย่างเข้มข้น ศณาจารย์ที่สอนศิลปะในมหาวิทยาลัยศิลปากรในช่วงที่ อาจารย์ทวี ศึกษาอยู่นั้น นอกเหนือจาก ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี แล้วได้แก่ อาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ อาจารย์เขียน ยิ้มศิริ อาจารย์แสวง สงฆ์มั่งมี อาจารย์สนั่น ศิลากร อาจารย์ไพฑูรย์ เมืองสมบูรณ์ และอาจารย์ท่านอื่นๆอีก ซึ่งล้วนเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียง ผู้ให้ความรู้และปลูกฝังอุดมการณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะให้แก่อาจารย์ทวีทั้งสิ้น

Tawee Nandakwang attended elementary school at Montford College in Chiang Mai. He then moved to Lamphoon Provincial School where he finished his Mathayom 6 education. Tawee's interest in art can be traced as far back as his childhood. He left his hometown in pursuit of further education in Bangkok and chose to enroll at Poh Chang College (now Ratchamongkol Technology Institute, Poh Chang Campus) where he spent the next two years studying art. In 1945, Tawee took the entrance examination of the Faculty of Painting and Sculpture, Silpakorn University, then under the deanship of Silpa Bhirasri who also acted as faculty superintendent.

ศิลปะจิตรกรรมผ้าใบ
Acrylic on canvas

In 1948, Tawee left Silpakorn University with a diploma after having spent 3 years there. He was recorded among graduates from sequence 3 of the university. As one of Silpa Bhirasri's earlier groups of students, Tawee had gone through an intensive period of art study with the great master. Besides Silpa Bhirasri, he also studied under Fua Hariphitak, Khien Yimsiri, Sawaeng Songmungmee, Sanan Silakorn, Phaitoon Muangsomboon and other masters who were all renowned Thai artists. Among other things, Tawee inherited a sense of creativity from those teachers.

In 1960, under the auspices of the Italian government, Tawee spent 2 years studying painting at the Academia di Belle Arti di Roma. Given that the course was normally four years, Tawee clearly demonstrated the firm foundation he had acquired during his time at Silpakorn University. Tawee left Italy with the Diploma di Pittura dall' Accademia di Belle Arti di Roma.

Tawee had a passion for art. Thanks to his unique creativity and ability which were combined with his diligence, he had become one of Silpa Bhirasri's proteges while still studying at Silpakorn University.

Nor Na Paknam in his article "To An Artist Par Excellence The Master Artist of Siam" gave an account of Tawee in an unreserved fashion:

"The time when Tawee Nandakwang was studying at the Faculty of Painting and Sculpture, Silpakorn University, was immediately after World War II when the nation, Bangkok in particular, was suffering from the scars of the war which caused immense scarcity of almost everything. Things were then expensive and good drawing paper was a rare commodity. Every student was searching for drawing paper; some temporarily resorted to using proof paper; others used brown wrapping paper and all sorts of unusal paper they could lay hands on from any stationery outlets. Tawee seemed to have set a standard for his fellow

สีอะครีลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas

ภาพชีวิตแห่งธรรมชาติที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์
Acrylic on canvas, an unfinished painting of natural life

คือครีจิคบนผ้าใบ
Acrylic on canvas

ศิลปะครีติกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas

ความจริงแล้ว อาจารย์ทวี นันทขว้าง ได้ศึกษาศิลปะจากโรงเรียนเพาะช่างก่อนที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร อาจารย์ทวี เล่าถึงประสบการณ์ในการเรียนกับศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ว่า 'อาจารย์ศิลป์ ท่านรู้ลึก ทำให้ลูกศิษย์เก่ง ท่านมีความสามารถในการทำให้คนเข้าถึงศิลปะ เป็นจีเนียส เพลงคลาสสิกท่านก็สอนให้ฟัง พาไปดูหนังดีๆ อธิบายให้ฟัง ผมเรียนกับอาจารย์ศิลป์อยู่ ๓ ปีจนจบอนุปริญญา อาจารย์กลับไปอิตาลีพอดี พออาจารย์กลับมาอีกที จะมาเรียนต่อ อาจารย์ศิลป์บอกมาช่วยสอนดีกว่า แล้วเรียนเป็นคอร์สพิเศษไป'

นอกจากศิลปะแล้ว อาจารย์ทวี ยังชอบอ่านหนังสือซึ่งมีทั้งหนังสือศิลปะ ดาราศาสตร์ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤกษศาสตร์ ธรรมชาติและสัตว์ เช่น หนังสือไทม์ (Time) และ เนชั่นแนล จีโอกราฟฟิก (National Geographic)

จากการบอกเล่าของคุณดวงตา นันทขว้าง ธิดาคนโตผู้สืบทอดสายเลือดทางด้านศิลปะของบิดามารดา และประสบความสำเร็จในอาชีพนักออกแบบอันเป็นความภาคภูมิใจของอาจารย์ทวี นั้น ทำให้เป็นที่ทราบทั่วกันว่า อาจารย์ทวีมีพรสวรรค์และความสามารถพิเศษ และมีความสนใจในด้านต่างๆ อีกมาก คือ ท่านชอบสัตว์เลี้ยงประเภทปลาต่างๆ ท่านชอบสะสมของชิ้นเล็กชิ้นน้อย เช่น เซรามิกทั้งของญี่ปุ่นและตะวันตก ถ้วยชามปั้นระบายสีแบบพื้นเมือง กรอบรูปทองของตะวันตกที่มีลวดลายประดับงดงาม เหล่านี้เป็นของที่ท่านสะสมไว้เป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ อาจารย์ทวี ยังมีความสามารถในการทำเฟอร์นิเจอร์โดยไม่ต้องซื้อหาหรือจ้างช่างอาชีพท่านทำของท่านเองเช่นเดียวกับของใช้ เครื่องตกแต่งในบ้าน และด้วยความรักธรรมชาติ บ้านทุกหลังที่ท่านเคยอยู่จึงร่มรื่นไปด้วยต้นไม้ที่ท่านปลูกและดูแลเองต้นไม้ต่างๆ อย่าง กก กล้วยไม้ทองกวาว และเฟื่องฟ้าที่ท่านปลูกไว้ที่บ้านจึงมักจะปรากฏให้เห็นในงานจิตรกรรมของท่านหลายชิ้น

แจกันดอกไม้
สีน้ำมันบนกระดาษอัด
A Flower Pot
Oil on board

สีน้ำมันบนผ้าใบ
Oil on canvas

students who took up his example by using proof paper for their drawing exercises. Tawee's works, however, always found places on the display board. They sometimes earned extraordinary scores such as 100 + 1 or 100 + 3. In other words, they exceeded the top grade."

Nor Na Paknam also mentioned the play in which Tawee took part on the Freshmen Welcoming Day.

"Tawee played Van Gogh, armed with an easel and a canvas ready to begin a new painting. Whether it was a sign of things to come or not, it turned out that after that play, Tawee seemed to be dedicating his life to oil painting following in Van Gogh's footsteps. Tawee did that for years....."

As noted, Tawee Nandakwang studied art at Poh Chang College prior to joining Silpakorn University. He gave an account of his experience as a student with Silpa Bhirasri.

"Silpa Bhirasri has a profound knowledge which helps his students to excel; he has the ability to help everyone appreciate art and become a genius. He also teaches his students to listen to classical music. And he frequently takes the students to see films and give them explanation about what was seen. I studied under Acharn Silpa Bhirasri for three years before I graduated with a diploma. By then, it was time he returned to Italy. I had wanted to resume my studies with him upon his return. Instead, he told me to help in teaching while following special courses under him."

Besides art, Tawee liked to read about a variety of subjects such as nature, astrology, flora and fauna which were often covered in Time or National Geographic magazines.

According to Duangta Nandakwang, the eldest daughter who inherited her parents' artistic traits and eventually became their pride as she successfully established herself as a well-known interior designer, Tawee was highly gifted and endowed with many special abilities. He also had a wide range of interests. Tawee liked to keep pets including different fish species. He was also an ardent collector. His vast collection ranged from ceramic ware from Japan and the West, to painted ethnic tableware, and beautiful decorated gilded frames.

In addition, Tawee was an able furniture maker, and so did not have to buy any. He made his own furniture just as he made other household items and decorative items. His love for nature was reflected in the lush environment in all the houses in which he lived. Plants such as butea, reed, orchids, and bougainvillea which he cultivated also featured in many of his paintings.

การทํางาน Career

เมื่ออาจารย์ทวี นันทขว้าง จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากรแล้ว ท่านได้รับการบรรจุเป็นครูชั้นตรีของโรงเรียนเพาะช่าง ท่านสอนศิลปะอยู่ที่โรงเรียนเพาะช่างตั้งแต่ปีพ.ศ.๒๔๙๒ ถึงปีพ.ศ.๒๔๙๖ หลังจากนั้นท่านลาออกจากโรงเรียนเพาะช่าง และไปทำงานประจำแผนกเผยแพร่และประกวด กองส่งเสริมและเผยแพร่ กรมการข้าว เมื่อปีพ.ศ.๒๔๙๗ โดยรับราชการที่กรมการข้าวอยู่เพียง ๒ ปี แล้วลาออกไปเขียนภาพอยู่กับบ้าน ในขณะเดียวกันก็เป็นอาจารย์สอนพิเศษที่คณะจิตรกรรมและประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากรด้วย

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี มอบหมายให้อาจารย์ทวี ช่วยสอนในด้านจิตรกรรม ในปีพ.ศ.๒๔๙๙ ท่านได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยศิลปากรให้เป็นผู้ถวายคำแนะนำด้านศิลปะแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และได้รับเกียรติให้เขียนบทความเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือ 'วรรณกรรมสยาม ๑๕' เนื่องในวาระรัชดาภิเษกสมโภชในปี พ.ศ.๒๕๐๓

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดงานนิทรรศการด้านศิลปะ และอาจารย์ทวี นันทขว้างเป็นผู้ถวายรายงาน

His Majesty the King graciously opened an exhibition while Tawee Nandakwang making report

After his graduation from Silpakorn University, Tawee spent 4 years from 1949 - 1953 teaching art at Poh Chang College. The following year, he landed a new job at the Publicity and Exhibition Section of the Promotion and Publicity Division, Department of Rice. He managed to put up with the tedious responsibility for only two years before resigning from the Department of Rice to pursue his painting interest at home. Meanwhile, Tawee also taught painting part time at the Faculty of Painting and Sculpture, Silpakorn University.

Silpa Bhirasri assigned Tawee to help teach painting. But a particularly special assignment came in 1955 when Tawee was to be made His Majesty the King's art advisor. He was also among a select group of contributors who wrote for "Wannakam Siam 15" (Siam Literature 15) in celebration of His Majesty the King's coronation.

In 1960, he was made a member of UNESCO's group of Contemporary Artists and remained in that position for the next two decades. In 1962, he was granted a teaching tenure as Acharn Tho at the Faculty of Painting and Sculpture. It was not until 1968 when he was promoted to a higher rank at the same school.

In 1973, Tawee was appointed Member of National Assembly No. 615. Also in that same year, he was appointed Head of the Painting Department at the Faculty of Painting and Sculpture, Silpakorn University.

The following year, Tawee resigned from the teaching career at Silpakorn University to start his own business. But he could not stay out of the teaching profession for long; he returned to Silpakorn University as Associate Professor at the Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts before the year was out. Thereafter, he was assigned to teach at the Faculty of Decorative Arts.

อาจารย์ทวี นันทขว้าง
ขณะสอนนักศึกษา
Tawee Nandakwang
while teaching his students

นอกจากนี้ อาจารย์ทวีได้ร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มศิลปินร่วมสมัยของยูเนสโก และเป็นต่อเนื่องจนถึงปีพ.ศ.๒๕๐๕ ต่อมาในปีพ.ศ.๒๕๑๑ ท่านได้เลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์เอก คณะจิตรกรรมและประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

ในปีพ.ศ.๒๕๑๖ อาจารย์ทวี ได้รับแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกสมัชชาแห่งชาติ หมายเลข ๖๑๕ และในปีเดียวกันนั้นท่านได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาจิตรกรรมคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ในปีพ.ศ.๒๕๑๗ อาจารย์ทวี ลาออกจากการเป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัวอยู่ระยะหนึ่ง และในปีเดียวกันนั้น ท่านได้กลับเข้ารับราชการที่มหาวิทยาลัยศิลปากรอีกครั้ง โดยดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ หลังจากนั้นท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์สอนประจำที่คณะมัณฑนศิลป์

ปีพ.ศ.๒๕๑๘ อาจารย์ทวี ได้รับแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกคณะกรรมการจัดงานนิทรรศการศิลปกรรมแห่งชาติ และเป็นกรรมการสืบเนื่องมาจนถึงปีพ.ศ.๒๕๒๔ เมื่อปีพ.ศ.๒๕๒๓ ท่านได้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ๗ ภาควิชาประยุกต์ศิลป์ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จนกระทั่งเกษียณอายุราชการในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๒๘ หลังจากที่ท่านเกษียณแล้ว ท่านได้ใช้เวลาของท่านสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในฐานะศิลปินอิสระ

นอกเหนือจากงานราชการที่อาจารย์ทวีต้องปฏิบัติเป็นหลักแล้ว ท่านยังได้ทำงานบริการสังคมด้วย อาทิ การบรรยายพิเศษเกี่ยวกับเรื่องศิลปะสมัยใหม่ และปัญหาในการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยของไทย ให้แก่ผู้สนใจศิลปะ นักศึกษาศิลปะ ตามสมาคม ชมรม และสถาบันการศึกษาต่างๆ กิจกรรมสำคัญที่ท่านได้มีส่วนร่วมด้วยนั้นคือการรับเชิญให้เป็นกรรมการโครงการประชุมปฏิบัติการเขียนภาพ การสอน และคัดเลือกเยาวชนแห่งเอเชียให้กับคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

In 1975, Tawee Nandakwang was appointed member of the committee responsible for the National Art Exhibition and served in that capacity for the next six years. In 1980, he was promoted to Grade 7 but still retained the academic position of Associate Professor teaching Applied Arts at the Faculty of Decorative Arts. Tawee remained a teacher until his retirement on October 1, 1985. During his final years, he devoted his time to creating art as an independent artist.

On top of his regular teaching job, Tawee was also involved in outside activities. On many occasions, he gave special lectures on modern art and related issues in creating contemporary art in Thailand. His listeners included various groups of people at clubs and educational institutions who shared an interest in art. Among other significant activities were his roles as member of the Painting and Teaching Workshop and the selection of Asian Youth for the Faculty of Fine Arts, Chulalongkorn University.

อาจารย์ทวี นันทขว้าง
ถ่ายภาพระหว่างร่วมประชุมกับเยาวชนไทย
Tawee Nandakwang and young generations

ชีวิตความเป็นครู Life of a Teacher

ในสมัยที่ อาจารย์ทวี นั้นทขวังเป็นนักเรียนนั้น ท่านเป็นศิษย์รักของศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ต่อมาภายหลัง เมื่อท่านเป็นอาจารย์ ท่านก็เป็นที่รัก เคารพของบรรดาศิษย์ และศิษย์ของท่านจำนวนมากได้สืบทอดวิชาความรู้ของท่านจนเป็นศิลปินที่มีชื่อ และที่เป็นอาจารย์สอนศิลปะตามสถาบันต่างๆก็มีจำนวนไม่น้อย

อาจารย์ทวี หรือ 'ครูวี' ได้รับการยกย่องจากศิษย์ของท่านทุกคน นอกเหนือจากความเป็นครูที่ได้ถ่ายทอดสรรพวิชาความรู้ทางด้านศิลปะให้กับศิษย์ ไม่ว่าจะเป็นวิชาปฏิบัติหรือวิชาทฤษฎีแล้ว ท่านเป็นผู้มีความเมตตา มีความโอบอ้อมอารี และมีความปรารถนาดีต่อศิษย์ของท่านด้วยความบริสุทธิ์ใจเสมอมาอาจารย์ทวีจะถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ของท่านอย่างไร้เหน็ดเหนื่อย ท่านเป็นบุคคลที่มีพรสวรรค์เป็นอย่างสูงในการใช้วาทีศิลป์จุดไฟ ปลูกพลังในการทำงานกับศิษย์ ท่านเป็นทั้งศิลปินและเป็นอาจารย์ที่มีสายตาแหลมคมในการดูงานของนักศึกษา รวมทั้งมีศิลปะในการวิจารณ์ผลงานซึ่งเต็มไปด้วยหลักเกณฑ์และเหตุผล ยากที่จะหาผู้ใดทัดเทียมได้

การวิจารณ์ของท่านมีความสำคัญมาก ทั้งนี้เนื่องจากการวิจารณ์แต่ละครั้งนั้น จะโน้มน้าวให้ผู้ถูกวิจารณ์เกิดกำลังใจ มองเห็นหนทางที่จะแก้ไขปัญหาในการทำงาน เมื่อท่านชมศิษย์ ก็จะเป็นการชมด้วยความจริงใจ หากต้องการจะติเมื่อใด ท่านก็จะมีวิธียุติที่ไม่ทำให้ผู้ฟังเสียกำลังใจ คำพูดในการวิจารณ์ของท่านเต็มไปด้วยสีสัน ประกอบกับลีลาท่าทางของท่าน มีชีวิตชีวา รวมทั้งการแสดงออกของสีหน้าและการเน้นเสียง ลากเสียงอย่างมีจังหวะ เปี่ยมไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกอย่างแท้จริง สร้างความเพลิดเพลินสนุกสนานให้กับศิษย์เป็นอย่างมาก

As a student, he was Silpa Bhirasri's favourite student. Later as a teacher, Tawee was loved and respected by his students. Many of them have inherited his ability and made names for themselves as well-known artists and teachers of art at several art institutions.

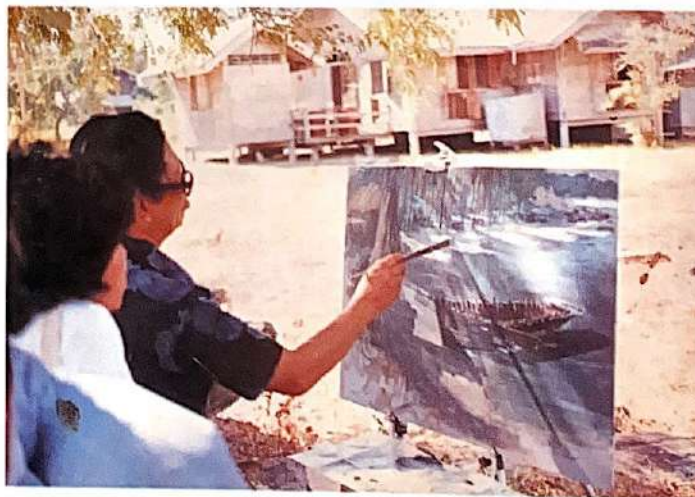
Acharn Tawee or "Khru Wee" was admired by all his students. He was more than a teacher who imparted his art knowledge both in theory and practice to his students. Tawee was a compassionate and kind teacher who always regarded his students with genuine goodwill.

Imparting his knowledge to his students tirelessly, he was an exceptionally gifted and inspiring speaker. He was both an artist and a teacher with an intuitive perspective when passing judgment on his students' works. Unmatched by other people, his feedback was always supported by disciplines and reasons. His criticism was extremely important since it never failed to inspire the students, helping them to find practical solutions to their problems. When he complimented a student, he did so sincerely. When there was cause for criticism, he had his way with words so that no student felt discouraged. The combination of his colourful feedback and his personal lively style in both the facial and vocal expressions resulted in an undisguised feeling contributing to a more relaxed session for his students.

ในการสอนแต่ละครั้ง ไม่ว่าจะป็นวิชาใดๆก็ตาม อาจารย์ทวิมักจะมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับชีวิต และการทำงานของศิลปินคนสำคัญๆระดับโลก หรือมีฉนั้นก็เป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆของท่านซึ่งมีมุขตลกสลับกับความรู้ซึ่งเป็นเกร็ดปลุกย่อยเกี่ยวกับศิลปะ ที่ล้วนมีสาระเป็นประโยชน์ต่อศิษย์ของท่าน' นักศึกษาหลายคนได้รับความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะจากท่าน ทั้งทางตรงและทางอ้อม จนเกิดความประทับใจต้องศึกษาค้นคว้าต่อเพิ่มเติมและมีหลายคน กลายเป็นนักวิชาการทางศิลปะ

วิชาหลักที่อาจารย์ทวิสอนที่คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร คือวิชาจิตรกรรม ซึ่งมีทั้งการวาดภาพหุ่นนิ่ง เช่น ดอกไม้ ผลไม้ และวัตถุสิ่งของอื่นๆ การวาดภาพเหมือนและการวาดภาพทิวทัศน์ โดยปกติแล้ว อาจารย์ทวิมิได้สอนเพียงแค่วิธีการวาดภาพเท่านั้น ท่านยังสอนวิธีการใช้สี การจัดวางองค์ประกอบ พร้อมกับแทรกความรู้ใหม่ๆให้ศิษย์เสมอ

การสอนศิลปะของอาจารย์ทวินั้นสืบทอดเจตนารมย์ แนวทาง ตลอดจนเทคนิควิธีการของศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี กล่าวคือ ท่านให้นักศึกษาเรียนตามตำรา คือหลักในการเขียนภาพ ซึ่งถือว่าเป็นความรู้พื้นฐานอันสำคัญก่อน ดังเช่นการเขียนภาพคนนั้น นักศึกษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงกระดูก และกล้ามเนื้อ (Human Anatomy) ก่อนที่จะเขียนภาพคนให้ได้สัดส่วนถูกต้อง หากจะเขียนภาพทิวทัศน์ นักศึกษาจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับหลักของทัศนียวิทยา (Perspective) ในการเขียนภาพเหมือน (Portrait) ก็เช่นกัน อาจารย์ทวิจะสอนให้นักศึกษารู้จักวิธีการขึ้นโครงก่อน แล้วจึงค่อยแบ่งสัดส่วนของใบหน้า จับแปลนของแสงเงาให้ได้ จึงจะสามารถสร้างปริมาตรในภาพได้

ภาพทิวทัศน์ สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Acrylic on canvas

Regardless of the subject being taught, he always supplemented his lectures with stories about the lives and works of world-renowned artists. When he directly and indirectly told his students about his own experience, he did it in a light-hearted way, complete with knowledge on art history. His approach apparently made a strong impression on his students, some of whom were so impressed that they pursued further researches and eventually became art scholars.

Tawee mainly taught painting at the Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts. Students were to do their exercises from still life objects such as flowers and fruits. For portraits and landscape paintings, Tawee not only taught them basic methods, but would always include such things as colour application, composition and other knowledge previously unknown to them.

Tawee's teaching style follows in Silpa Bhirasri's tradition in both the approach and methodology. Students studied from textbooks for painting disciplines which constituted

อาจารย์ทวีให้ทัศนะว่า 'การเขียนภาพเหมือนที่ดี นักศึกษาต้องพยายามจับบุคลิกภาพ อารมณ์ และความรู้สึกของผู้ที่นั่งเป็นแบบให้ได้ก่อน การเขียนหน้าคนต้องมีปริมาตร มีแสงเงา เน้นให้เห็นโครงสร้างของใบหน้า'

เมื่อเขียนภาพหุ่นนิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพดอกไม้ อาจารย์ทวีมักจะย้ำให้นักศึกษาสังเกตเส้นรอบนอกของรูปทรงดอกไม้แต่ละดอก ซึ่งกิริยาของเส้นมีจังหวะลีลา มีชีวิตในตัวเอง ส่วนดอกไม้ที่กำลังจะโรยหรือเหี่ยวแห้งนั้น จะมีรูปทรงและเส้นสายที่ตรงงามมาก

นอกจากนี้ อาจารย์ทวียังกล่าวว่า 'เคล็ดลับในการเขียนภาพให้ดึงดูดความสนใจนั้น สิ่งสำคัญอยู่ที่นักศึกษาจะต้องมีความประทับใจในสิ่งที่จะเขียนเสียก่อน'

ปรัชญาในการสอนศิลปะของอาจารย์ทวีคือ นักศึกษาต้องผ่านการฝึกฝนอย่างหนักในขั้นแรก เมื่อมีความรู้ ความเข้าใจ มีฝีมือและพื้นฐานที่มั่นคงแล้ว นักศึกษาก็จะสามารถเขียนภาพหรือสร้างสรรค์ศิลปะในแนวที่ชอบ หรือตามความถนัดต่อไปได้ในอนาคต ท่านไม่เห็นด้วยกับการสอนให้นักศึกษาทำในสิ่งที่แปลกใหม่หรือแหวกแนวโดยปราศจากพื้นฐานความเข้าใจในศิลปะ และปราศจากการฝึกฝนเชิงทักษะอย่างถูกต้องมาก่อน

การสอนของอาจารย์ทวี เป็นการสอนที่มีคุณค่ายิ่ง ท่านมักจะฝากข้อคิดไว้ให้ศิษย์ของท่าน ด้วยการปลูกฝังให้สร้างคุณงามความดี มีความซื่อสัตย์ ประพฤติปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูอาจารย์ และมองโลกในแง่สวยงาม หากศิลปินมีจิตใจตรงงาม งานศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นนั้นก็มีความงามด้วยเช่นกัน

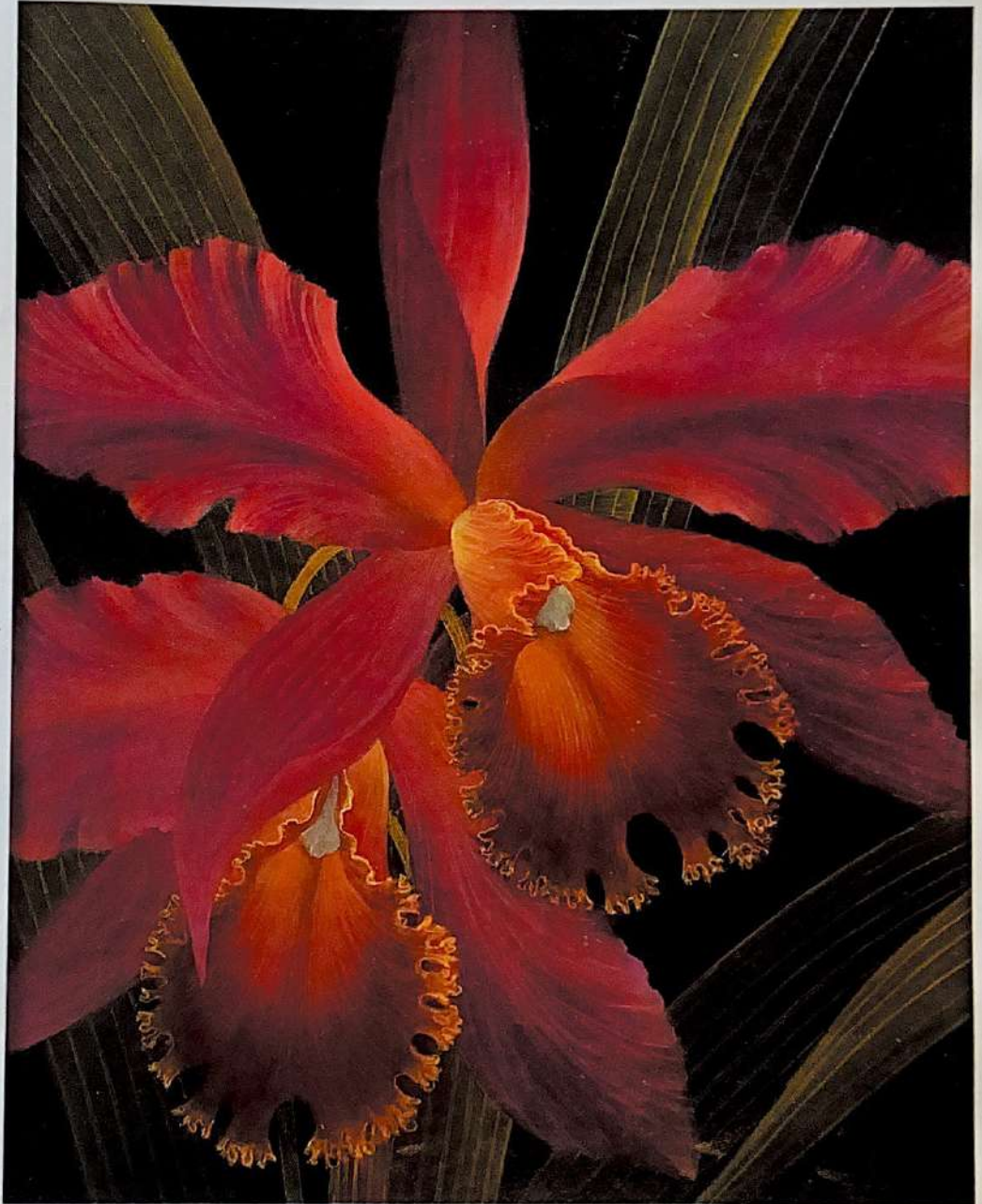
อาจารย์ทวี ประสทธิประสาทวิชาความรู้ทางด้านศิลปะให้ศิษย์ของท่าน รุ่นแล้วรุ่นเล่า สืบเนื่องนับหลายสิบรุ่น ท่านมอบความรักและอภัยให้ศิษย์ตลอดมา แม้ว่าในบางครั้งชีวิตความเป็นครูของท่านต้องผ่านอุปสรรค ตลอดจนผลกระทบจากกระแสความเปลี่ยนแปลงในสถาบันการศึกษาที่ท่านทำงานอยู่ก็ตาม

อาจารย์ทวี เริ่มชีวิตการทำงานด้วยการเป็นครู จนถึงวาระปลดเกษียณ เมื่อท่านเสียชีวิตแล้ว ศิษย์ของท่านเป็นจำนวนมาก ยังคงระลึกถึงท่าน คำสอนและวิชาความรู้ต่างๆที่ท่านถ่ายทอดไว้ให้ ยังคงมีค่าควรแก่การจดจำ และยังสามารถนำไปปฏิบัติตาม สืบทอดต่อไป

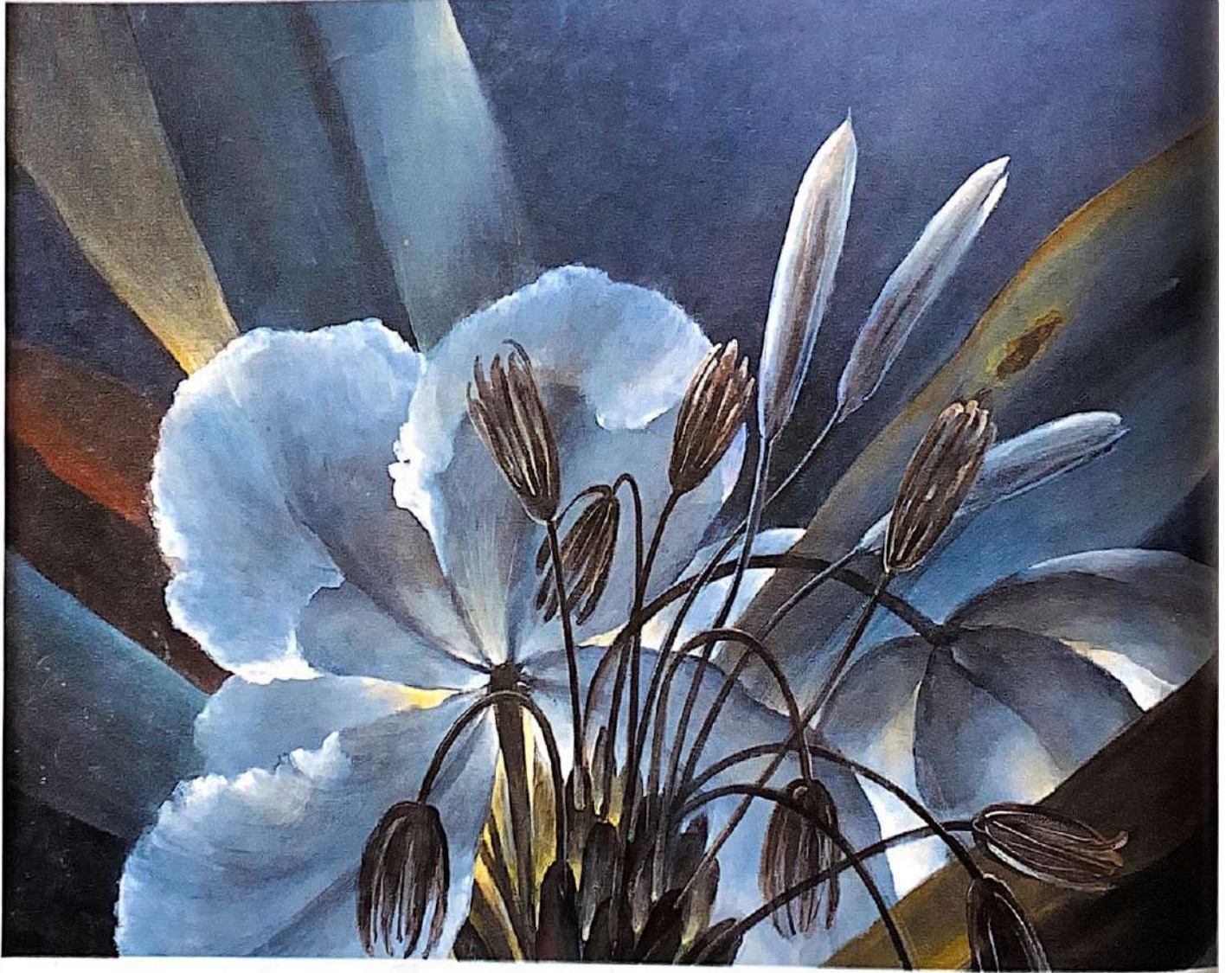
อาจารย์ทวี ไม่เพียงแต่จะเป็นศิลปินคนสำคัญของชาติเท่านั้น ท่านยังเป็นบุคคลผู้สร้างคุณประโยชน์ต่อวงการศึกษาศิลปะไว้อย่างสูง

กล้วยไม้
Orchid

ดอกกล้วยไม้
Orchid in pink colour

กล้วยไม้ควีนสิริกิติ์
สีอะคริลิคบนผ้าใบ
"Queen Sirikit" Orchid
Acrylic on canvas

the basic course foundation. To paint human beings, for instance, they had to know about human anatomy to enable them to construct correct proportion. To paint landscapes, students had to learn the principles of perspective. In portrait paintings, students were taught the proper way, starting with the structure before dividing the face into different segments. They also learnt how to attain the effects of volume in the painting through shadow patterns.

Tawee once remarked that "in painting a good portrait, the students must be able to capture first the personality, then the feeling and emotion of the subject. For the countenance, the volume and the shadow that highlights the facial structure must be given priority."

In painting still life, especially flowers, Tawee often stressed to his students the significance of the outer lines of the shape of each flower. The lines, he said, have their own space and life. Yet, withering flowers possess surprisingly fine shape and lines.

He also said that "the secret of painting to attract depends primarily on the students' personal impression of the objects they are about to paint."

Tawee's teaching philosophy meant that his students had to work hard through intensive exercises at the first stage. Once knowledge and understanding had been acquired with solid skill and foundation, they would be able to paint and create art on their own terms. He disagreed with the notion of teaching novelty or anything out of the ordinary to students without first giving them the foundation of art appreciation and proper exercises.

Tawee's style of teaching is extremely valuable. He often left his students thoughts of virtue such as honesty to remain steadfast on the course paved by teachers. More importantly, he taught them to view the world around them with a sense of aesthetics. He believed that an artist with a good heart would also create beautiful works.

Many sequences of students went through Tawee's classes. Although his life as a teacher had to pass several tests and the overt changes that swept through the institution where he worked, he always remained a loving and forgiving teacher.

From the outset till his retirement, Tawee was a teacher. His students still have fond memories of their guide and find his teachings and knowledge both practical and worth remembering. Thus Tawee was more than just an important artist of the nation; he was also an essential contributor to art education in Thailand.

สื่อศิลปะคณผ้าใบ
Acrylic on canvas

สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Acrylic on canvas

การสร้างสรรค์ศิลปะ Life of Creativity

ผลงานในระยะเริ่มแรก สมัยที่อาจารย์ทวี นันทขว้าง ยังเป็นนักศึกษาในช่วงประมาณปี พ.ศ. ๒๔๙๐-๒๔๙๑ มีรูปแบบเป็นแนวอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) ภาพที่อาจารย์ทวีเขียนขึ้นในช่วงเวลานี้ ส่วนใหญ่เป็นภาพขนาดเล็ก เช่น ภาพหุ่นนิ่ง ภาพทิวทัศน์ และภาพคนเหมือน การที่อาจารย์ทวีเกิดความประทับใจในศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ของฝรั่งเศสมากนั้น เป็นเพราะว่า ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ได้นำศิลปะลัทธิสมัยใหม่ของยุโรป มาแนะนำแก่นักศึกษาโดยการฉายสไลด์ให้ดูและวิจารณ์ให้นักศึกษาฟัง ซึ่งสร้างความตื่นตัวให้นักศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบศิลปะแนวใหม่ไม่ว่าจะเป็นอิมเพรสชันนิสม์ ศิลปะลัทธิคิวบิสม์ (Cubism) หรือศิลปะนามธรรม (Abstract Art) สำหรับยุคนั้น นักศึกษามีความชื่นชอบในศิลปะเหล่านี้ และได้นำอิทธิพลทางรูปแบบ เทคนิค และวิธีการมาใช้ในงานศิลปะของตน

ภาพดอกทองกวาวกับรูปปั้นหญิงเปลือย ที่อาจารย์ทวีได้มอบให้กับคุณไพโรจน์ โสพรรณรัตน์ นั้น อาจเป็นหลักฐานของงานชิ้นแรกที่อาจารย์ทวี เขียนขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นแนวอิมเพรสชันนิสม์ระยะเริ่มแรก ดูจากการใช้ฝีแปรงหรือที่พู่กัน ที่ป้ายสีลงในนั้น มีความเป็นอิสระ และเขียนขึ้นลงอย่างฉับพลัน รวดเร็ว กลีบของดอกทองกวาวแต่ละกลีบมีชีวิตชีวาอย่างประหลาดในทีท่าของการป้ายสี แม้จะดูเด็ดขาดมีพลัง แต่ก็ยังแฝงไว้ซึ่งความละเอียดอ่อน อาจารย์ทวีใช้สีในภาพให้มีความประสานสัมพันธ์กันโดยส่วนรวมคือ ใช้สีออกเป็นโทนเขียวอมฟ้า มีสีแดงต่างน้ำหนักของดอกทองกวาวซึ่งสัมพันธ์กับสีของตระกร้าที่รองรับช่อดอกไม้ นั้น ช่วยขัดแย้งให้ภาพดูน่าสนใจยิ่งขึ้น

ดอกทองกวาวกับหญิงเปลือย สีน้ำเงินบนแผ่นไม้อัด
The Flame of the Forest with nude sculpture.
Oil on board

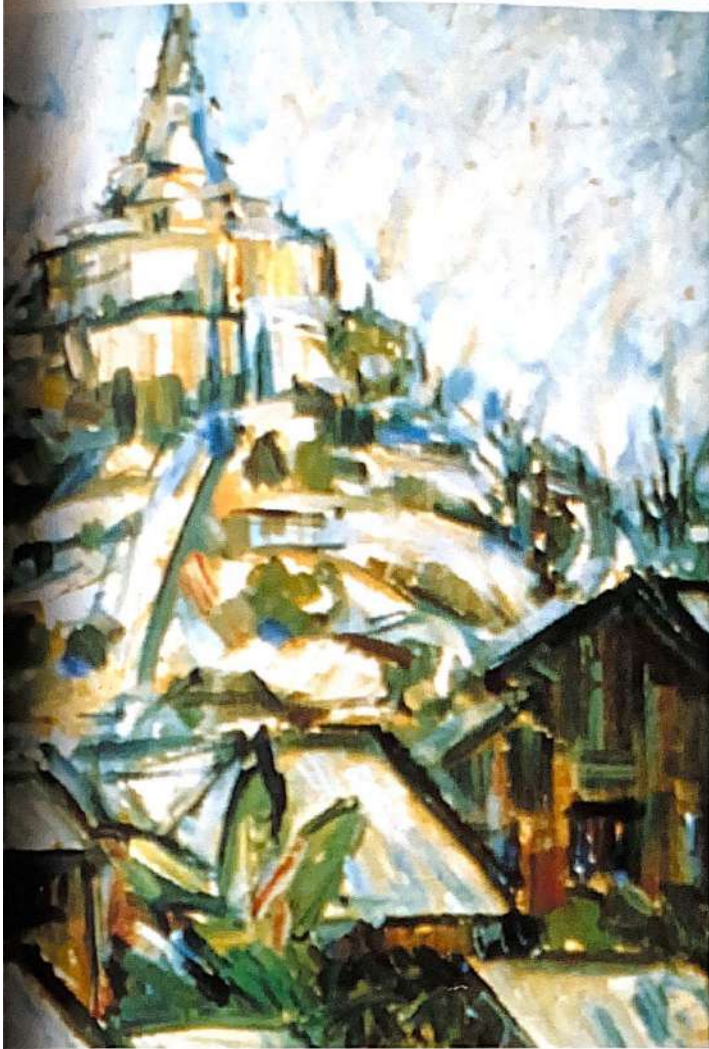
Tawee Nandakwang's initial creative works from his schooldays between 1947-1948 can be classified as impressionism. The majority of the works during this period are comparatively small in size. Paintings of still life, landscape and portraits can be found amongst those early works. It was clear that Tawee was greatly impressed by the French school of impressionism, partly due to the influence of Silpa Bhirasri who introduced his students to European modern art. The slides he showed and reviewed with his students certainly motivated their young minds. This is especially true with the expressed interest in the new art styles, be it impressionism, cubism or abstract art. Such was the tendency favoured by students who were then influenced by the styles, techniques and methods apparent in those works.

"The Flame of the Forest with nude sculpture" which Tawee presented to Khun Phairoth Sopanarath may well be his very first piece of work created in 1946. The brush strokes across the board indicate a sense of freedom with traces of immediacy and unreserved speed. Each and every petal of the flower looks pleasantly alive. The strokes, though forceful and decisive, carry obvious intricacy. The colours in the painting suggest combined harmony dominated mainly by greenish blue in contrast with the red colour that represents butea, which again associates with the colour of the flower basket. It is this contrast that makes the painting particularly attractive.

ส่วนภาพอื่นๆที่อาจารย์ทวี เขียนในแนวอิมเพรสชันนิสม์ได้แก่ภาพ 'ภูเขาทอง' ซึ่งท่านเขียนไว้หลายภาพด้วยกัน มีอยู่ภาพหนึ่งเป็นรูป บ้านที่คลองแยกหน้าภูเขาทอง บ้านเหล่านั้นมองด้วยหลังคาสังกะสี โทนสีของภาพเป็นสีน้ำตาล ศิลปินท่านนี้ใช้พู่กันป้ายสีให้เกิดรูปทรง และบรรยากาศอย่างฉับไวรวดเร็ว เป็นภาพที่ท่านเขียนด้วยความพึงพอใจ มีความรู้สึกร่วมอยู่ในงานเป็นอย่างยิ่ง อาจารย์ทวีได้ทูลเกล้าฯ ถวายภาพนี้แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช อีกภาพหนึ่งที่อาจารย์ทวี เขียน เป็นสมบัติของ เจ้าระวีพรรณ สุจริตกุล เป็นอีกมุมหนึ่งของภูเขาทอง ด้านหน้าของภาพจะเห็นหลังคาบ้านตั้งเรียงรายลดหลั่นกัน มีพืชพรรณไม้ เช่นต้นกล้วยแทรก และต้นไม้ใหญ่เห็นเพียงลำต้นและกิ่งก้านแตกแขนงอยู่ตรงกลางภาพ มีภูเขาทองปรากฏให้เห็นด้านหลัง ซึ่งเป็นระยะไกลออกไป การใช้สีภายในภาพมีความหลากหลายสดใส แต่ความขำนาญสีเหล่านั้นถูกป้ายทับซ้ำซ้อนกันจนมีความประสานสัมพันธ์อย่างงดงาม ฝีแปรงในภาพนี้ดูรุนแรง เด็ดขาด เต็มไปด้วยพลังมากกว่าภาพภูเขาทองภาพอื่นๆที่อาจารย์ทวี เขียน

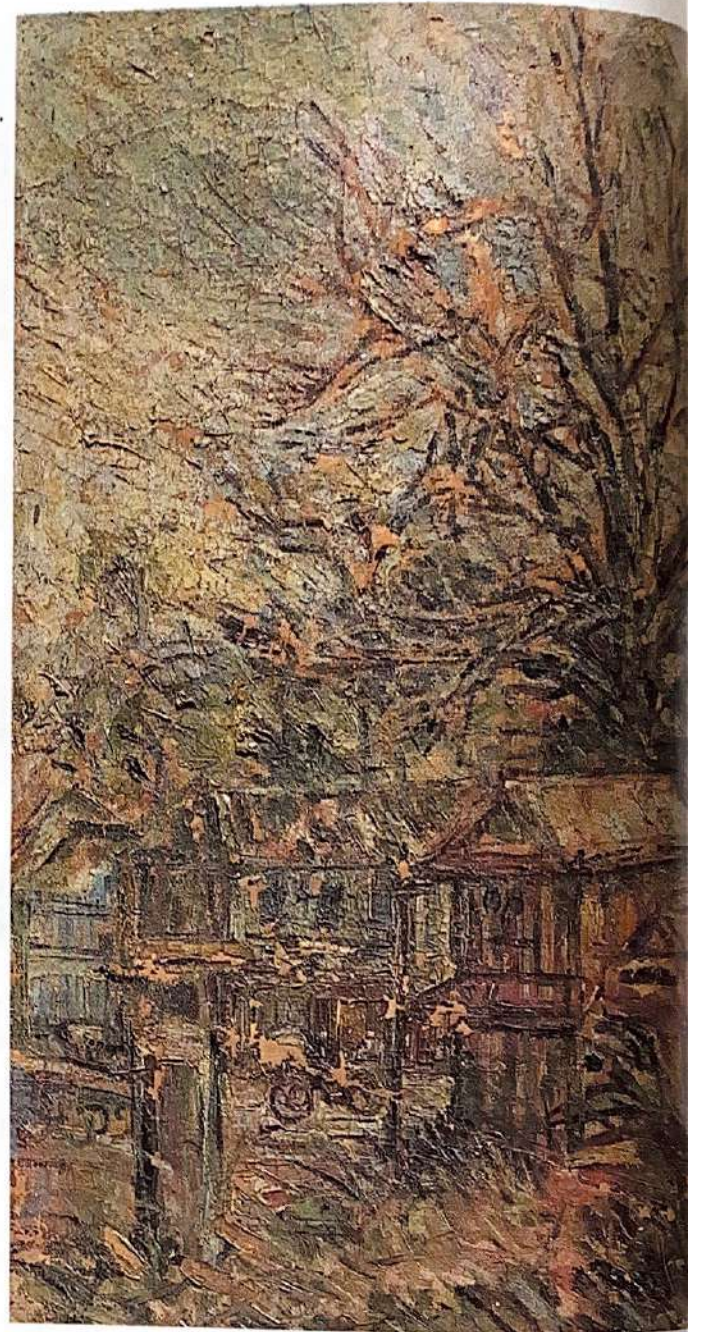

ภูเขาทอง
สีน้ำมันผ้าใบ
Golden Pagoda
Oil on canvas

Amongst other paintings in Tawee's impressionist style are many that feature the Golden Pagoda. One in particular features a group of houses on the canal in front of the Golden Pagoda. The corrugated-roof houses are brown in shade. The quick brush strokes the artist employed give the painting shape and ambiance. This in turn suggests an emotional integration that reflects the artist's satisfaction. Eventually, this painting was presented to His Majesty King Bhumibol Adulyadej. Another similar painting created by Tawee belonging to Chao Rawipan Sucharitkul shows another angle of the Golden Pagoda. The foreground offers the sight of a wave of roofs in the green lush of banana trees and other big trees of which only the trunks and branches are seen occupying the centre of the frame. However, the Golden Pagoda which is some distance away looms large in the background. The colours employed in this painting are both bright and varied. The skillfully applied layers of colours give a nicely combined harmony. Of all the paintings of the Golden Mount by Tawee, this latter one gives a more forceful effect as a result of the decisive and seemingly aggressive brush strokes.

สำหรับภาพ 'ภูเขาทอง' ที่ได้รับรางวัลเกียรติยศอันดับ ๑ เหรียญทอง จากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ ๓ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ นั้น เข้าใจว่าเขียนขึ้นก่อนภาพที่เป็นสมบัติของเจ้าระวีพรรณ สุจริตกุล สังเกตได้จากสีแปร่งยังดูมีความละเอียดอ่อนกว่าภาพที่กล่าวถึงมาก ภาพนี้มีการใช้สีออกโทนน้ำตาลมากกว่า ความพิเศษของภาพที่ได้รับรางวัล อยู่ที่การสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกในเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ในบริเวณใกล้ภูเขาทอง มีสภาพบรรยากาศที่เปี่ยมไปด้วยความสงบสุข ปราศจากตึกรามบ้านช่อง หรือถนนหนทางที่มีรถยนต์พาหนะคับคั่งเช่นในปัจจุบัน สีแปร่งในภาพนี้เต็มไปด้วยพลัง สีในภาพป้ายวัดวัดทับซ้อนกันไปมา มีความประสานกลมกลืนกันจนเกิดเป็นบรรยากาศรูปทรงและมิติลึกที่มีความงดงามน่าประทับใจ ผลงานในแนวอิมเพรสชันนิสม์ของอาจารย์ทวี ท่านจะจับเพียงโครงสร้างส่วนรวมเป็นหลัก

ทิวทอง

สีน้ำมันบนผ้าใบ ได้รับรางวัลเกียรติยศอันดับ ๑ เหรียญทอง

Golden Pagoda

Oil on canvas, won the gold medal for first prize

As for "The Golden Pagoda" that won Taweewong the gold medal for first prize at the Third National Art Exhibition in 1951, it is believed that this was painted prior to that belonging to Chao Rawipan Sucharitkul since the brush strokes here are lighter and more delicate. Brown is the dominant colour in this award-winning painting. The striking feature in this painting rests on the artist's ability to communicate the feeling of life surrounding the Golden Pagoda vicinity. The peaceful environment in the absence of today's clutters of buildings and busy traffic is curiously achieved by the forceful brush strokes. The colour strokes in different layers render a harmonious effect that creates a sense of shape and an impressive dimension. As can be seen, what dominates Taweewong's impressionist paintings is its overall structure.

ภาพเขียนอีกแนวหนึ่ง ซึ่งอาจารย์ทวี นันทขว้าง ได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบศิลปะของซีกโลกตะวันตกคือ ภาพเขียนในแนวกิวบิสม์ (Cubism) จะเห็นได้จากภาพ 'อยุธยา' เป็นภาพของหมู่บ้านไทยในชนบท มีวัดซึ่งเป็นปูชนียสถานอยู่ตรงกลางของภาพ บริเวณด้านหน้าเป็นหมู่บ้านและลำคลองที่มีเรือจอดเรียงราย รูปทรงของสิ่งต่างๆตั้งกล่าวในภาพได้รับการวิเคราะห์แยกแยะออกให้เป็นโครงสร้างซึ่งแฝงอยู่ในรูปทรงที่เป็นแผ่นระนาบแบบเรขาคณิต (Geometric Plane) อาจารย์ทวี มิได้เขียนภาพให้เป็นลักษณะที่เหมือนจริง ท่านได้ลดและตัดทอนส่วนละเอียดต่างๆออกไปรูปทรงที่ปรากฏได้รับการจัดวางให้ทับซ้อนกันไปมา หักเหลี่ยมหักมุม เป็นลักษณะแบบกึ่งนามธรรม สีในภาพเป็นโทนสีน้ำตาลซึ่งถูกลดค่าความจัดให้เป็นสีหลัก กลุ่มสีอื่นๆทั่วทั้งภาพ เป็นแนวการใช้สีแบบเอกรงค์ (Monochrome) ภาพ "อยุธยา" คือภาพทิวทัศน์ที่สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลทางรูปแบบของศิลปะลัทธิคิวบิสม์แบบวิเคราะห์ (Analytic Cubism) ที่แยกแยะเสนอมุมมองของสิ่งต่างๆในหลายมุมมอง ซึ่งรวมอยู่ในภาพเดียวกัน เป็นรูปแบบของผลงานของศิลปินชื่อดังระดับโลกเช่น ปิคัสโซ (Picasso) ผู้มีอิทธิพลและบทบาทต่อวงการศิลปะแทบจะทั่วทุกมุมโลกในเวลานั้น

อยุธยา สีน้ำมันบนผ้าใบ
Ayudhya
Oil on canvas

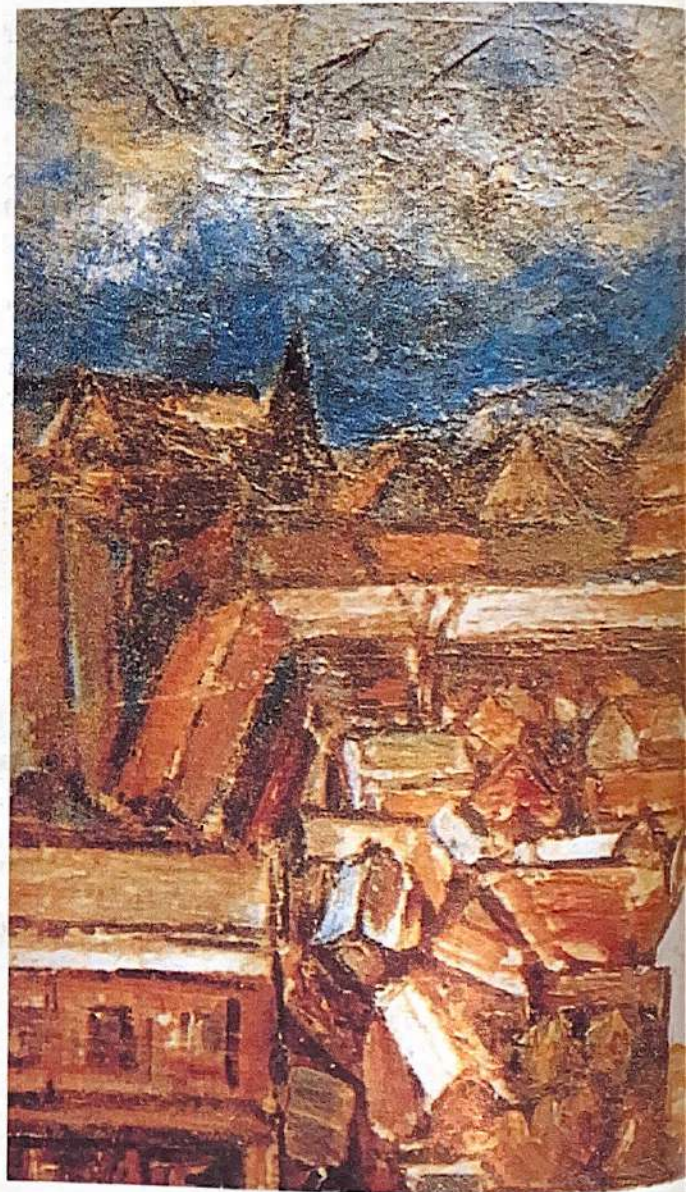

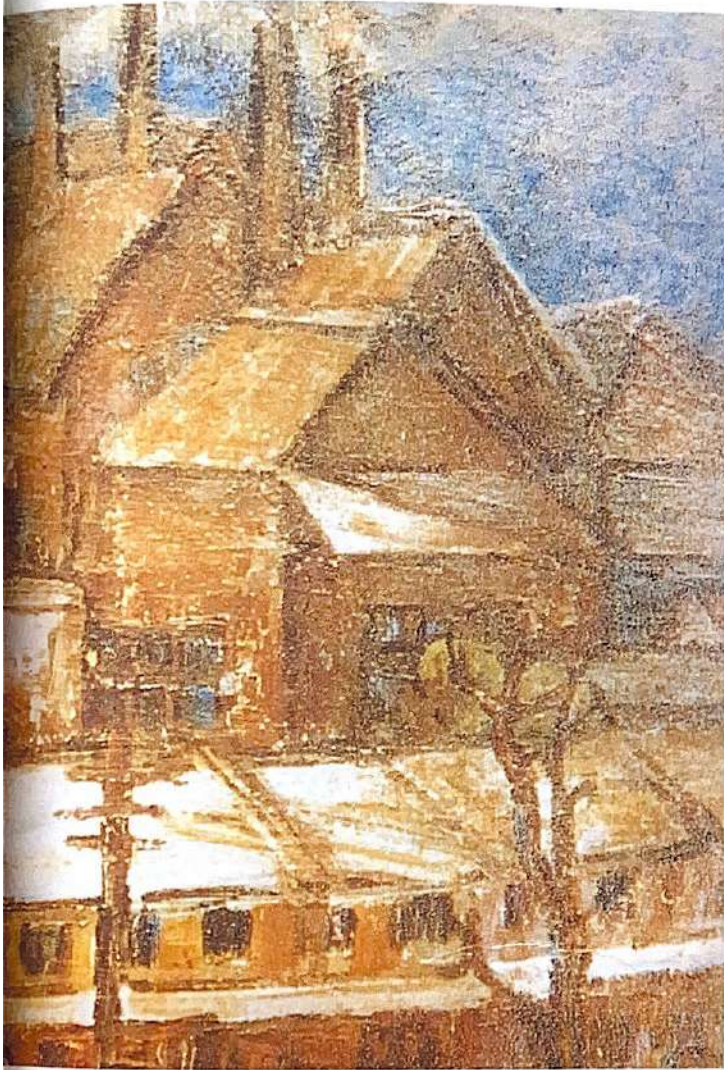
In yet another approach, Tawee Nandakwang is influenced by the western style called cubism. Such influence is apparent in his painting "Ayudhya" of a Thai village dominated by a temple in its centre. The village and the boat-lined canal fill the foreground. Significantly, the objects in the painting are distinguished by geometric-plane shapes. This is not intended to be a realist painting; details have therefore been reduced. The composition of the objects has been arranged in layers with angles and angulars indicating in part an abstract style. Brown, although reduced in intensity, is the main colour in the multi-scheme painting. Thus, it typifies what is known as the monochrome approach. "Ayudhya" is a landscape painting reflecting the analytic cubist approach that puts subjects of varied perspective in one single painting, the hallmark of the great Picasso whose influence and role affected the entire art world at the time.

ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี เคยกล่าวถึงอาจารย์ทิว ว่า 'นายทิว เขาเกิดมาเพื่อเขียนรูป.....งานของนายทิวนี้ให้รางวัลที่หนึ่งได้ทุกชิ้น ชิ้นไหนก็ได้'

ในปี พ.ศ.๒๔๙๖ อาจารย์ทิวได้ผลิตภาพสีน้ำมันที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง จำนวนสองภาพ เพื่อส่งเข้าร่วมแสดงในงานศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ ๔ ภาพหนึ่งเป็นภาพ 'โรงไฟฟ้า' และอีกภาพหนึ่งคือภาพ 'วัดโพธิ์' ซึ่งได้รับรางวัลเกียรติยศอันดับ ๑ เหรียญทอง เป็นเหรียญที่สอง

ภาพ 'โรงไฟฟ้า' นั้น โทนสีส่วนรวมเป็นสีเอกรงค์ (Monochrome) คือสีน้ำตาลผสมสีฟ้า เป็นภาพที่มีมุมมองจากเบื้องบนลงไปข้างล่าง การจัดองค์ประกอบของภาพดูแตกต่างไปจากภาพทิวทัศน์อื่นๆ อาจารย์ทิว เขียนภาพซึ่งเน้นเฉพาะส่วนหลังคาและส่วนบนของตัวอาคารซึ่งเป็นที่ทำการและเป็นโรงงาน มีปล่องควันตั้งเรียงรายอยู่ท่ามกลางกลุ่มควันที่พวยพุ่ง แผ่กระจายอยู่ในอากาศ ภาพนี้เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงผลิตผลความก้าวหน้าและวิวัฒนาการทางด้านวิทยาศาสตร์ ตลอดจนอุตสาหกรรม รวมทั้งสภาพความแออัด ความเจริญของบ้านเมืองที่วัดถุญนิยมกำลังคืบคลานสู่ชีวิตของชาวไทย

โรงไฟฟ้า สีน้ำมันผ้าใบ
The Power Station
Oil on canvas

Professor Silpa Bhirasri once said about Tawee that "Nai Tawee was born to paint ... regardless of any particular piece of work, all his works are worthy of first prizes."

In 1953, two important oil paintings were created for entry in the Fourth National Art Exhibition. One of them was "The Power Station" and the other was "Wat Bodhi" which were awarded first and second prizes respectively.

Tawee's "The Power Station" which features a bird's eye view of a power station is dominated by brown and blue, undoubtedly another monochrome approach. Yet the composition of this painting differs from other landscape paintings by Tawee. The emphasis here is on the roof and the upper part of the building which serves as both an office and factory; spirals of smoke are seen ascending from chimneys of "The Power Station" into the open sky.

ส่วนภาพ 'วัดโพธิ์' เป็นภาพสีน้ำมันบนผ้าใบและเป็นสมบัติของ คุณเทพ จุลดุลย์ซึ่งใช้ชีวิตอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา คุณเทพ จุลดุลย์ กล่าวถึงงานที่ท่านชื่นชอบชิ้นนี้ไว้ในบันทึก 'การเดินทางของรูปวัดโพธิ์' ที่ได้นำมาพิมพ์เผยแพร่ในหนังสืออนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพของอาจารย์ทวี นันทขว้าง ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า

'ภาพนี้ได้รับการยกย่องมากในวงการจิตรกรรมและเป็นลักษณะของคุณทวีโดยแท้ เขาเขียนสีหนัก เส้นพู่กันหนา มีที่แปรงอิสระเด็ดขาด มีบรรยากาศขรึมสงบ การที่ได้รับรางวัลที่หนึ่งจึงไม่น่าสงสัยอะไรเลย ดูรูปคุณทวีแล้วเหมือนฟังซิมโฟนี ของบรามส์'

ก่อนที่ภาพ 'วัดโพธิ์' จะตกถึงมือคุณเทพ จุลดุลย์ นั้น ตามบันทึกของคุณเทพ จุลดุลย์ และตามคำบอกเล่าของศาสตราจารย์ประหยัด พงษ์ดำ พอดีจะประมวลได้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๘๗ สถานทูตไทยในกรุงโรม ประเทศอิตาลี มีความประสงค์ที่จะนำงานศิลปะจากประเทศไทยไปประดับที่สถานทูต กระทรวงต่างประเทศจึงได้ทำหนังสือถึงมหาวิทยาลัยศิลปากร ให้ช่วยคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดเพื่อส่งไปยังประเทศอิตาลี สมัยนั้นศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ซึ่งดำรงตำแหน่งคณบดี คณะจิตรกรรมและประติมากรรม ได้เลือกภาพ 'วัดโพธิ์' ของอาจารย์ทวี ส่งไปให้ ซึ่งสร้างความปลาบปลื้มแก่อาจารย์ทวี และศิลปินไทยมาก ที่ผลงานศิลปะสมัยใหม่ของศิลปินไทย ได้รับความสนใจเผยแพร่ไปถึงต่างแดน จากนั้นไม่ปรากฏหลักฐานว่าหลังจากส่งงานไปประเทศอิตาลีแล้ว ภาพเขียนนี้ถูกนำไปแขวนไว้ในห้องหนึ่งห้องใดของสถานทูตหรือไม่ เพราะจากคำบอกเล่าของศาสตราจารย์ประหยัด พงษ์ดำ ซึ่งได้รับทุนไปศึกษาต่อที่ประเทศอิตาลีในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ท่านได้ไปเยี่ยมสถานทูตไทยและไม่พบภาพ 'วัดโพธิ์' ท่านจึงพยายามสืบหาและพบว่า ภาพนี้ถูกเก็บไว้ในห้องพัสดุ ศาสตราจารย์ประหยัด พงษ์ดำ จึงได้ขออนำงานชิ้นนี้ออกมาแขวนประดับไว้ ณ ที่พักของตนและมอบให้อาจารย์ทวี ซึ่งเดินทางไปศึกษาต่อที่กรุงโรมในเวลานั้นเช่นกัน

ภาพ "วัดโพธิ์" ได้เดินทางกลับสู่ประเทศไทยอีกครั้งพร้อมเจ้าของ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ภาพนี้อยู่ในสภาพชำรุด อาจารย์ทวีพยายามซ่อมแซมด้วยตัวเอง แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ภาพถูกเก็บไว้อีกครั้งจนกระทั่ง คุณเทพ จุลดุลย์ ของงานชิ้นนี้ไปและได้นำภาพไปซ่อมแซมใหม่ให้สำเร็จ โดยความช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นนักอนุรักษ์คือ คุณอาภรณ์ ณ สงขลา แห่งพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หลังจากนั้น คุณเทพ จุลดุลย์ได้นำภาพ 'วัดโพธิ์' นี้ไปสหรัฐอเมริกาอีกครั้งในเวลาต่อมา

In no other painting is the product of scientific and industrial progress and evolution so vividly depicted. Herein the artist seems to state that there exists hand in hand with progress, heavy population density in a country where materialism would soon arrive.

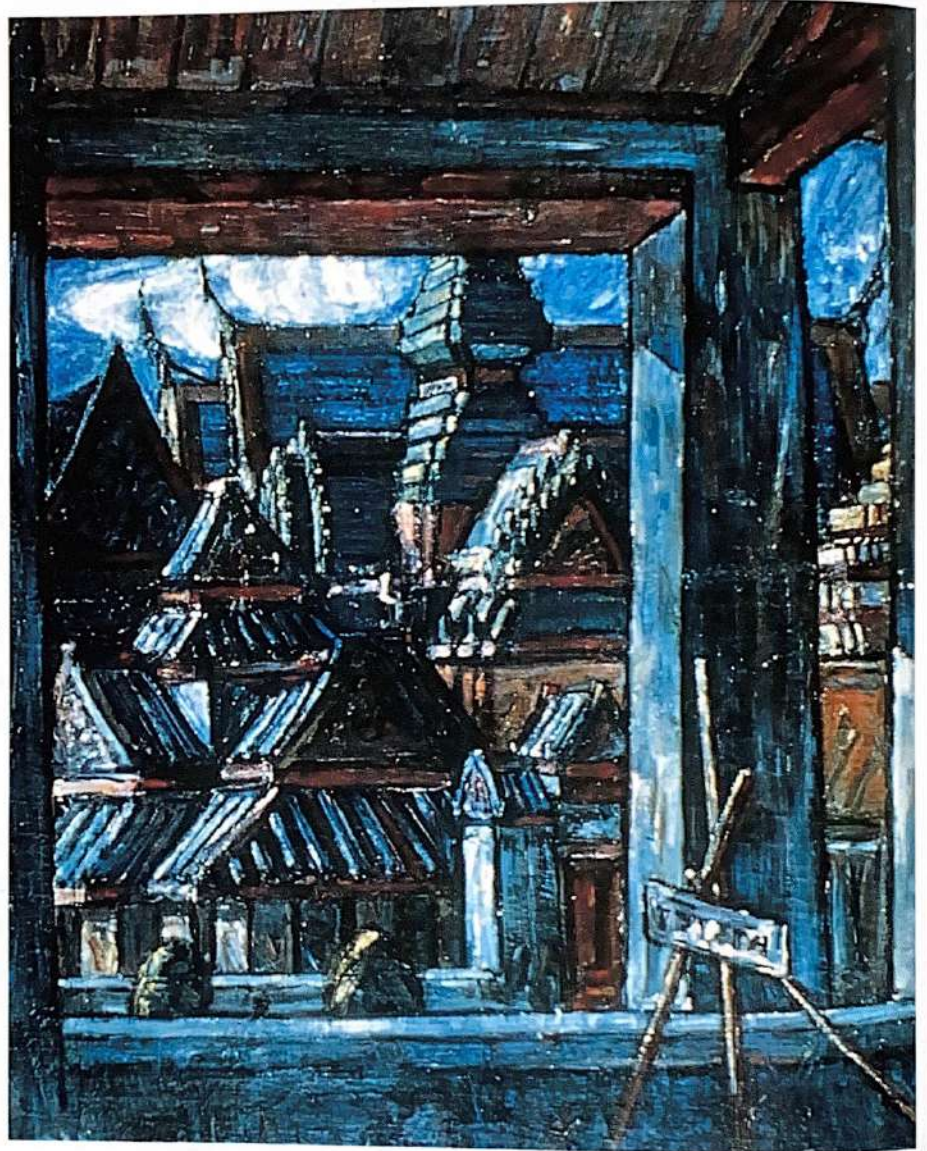
"Wat Bodhi" in the possession of Khun Dhep Chuladulya is an oil painting. In "The Journey of Wat Bodhi", a publication commemorating Tawee Nandakwang's funeral in 1992, Khun Dhep Chuladulya (who now lives in the United States) remarked on this favourite painting of his that:

"This painting has been well admired in the art community. It truly represents Khun Tawee's" characteristics. His heavy and thick brush strokes with decisive T-brush offer a solemn feel. No doubt it won the first prize. Looking at Khun Tawee's painting is just like listening to Brahms' symphony."

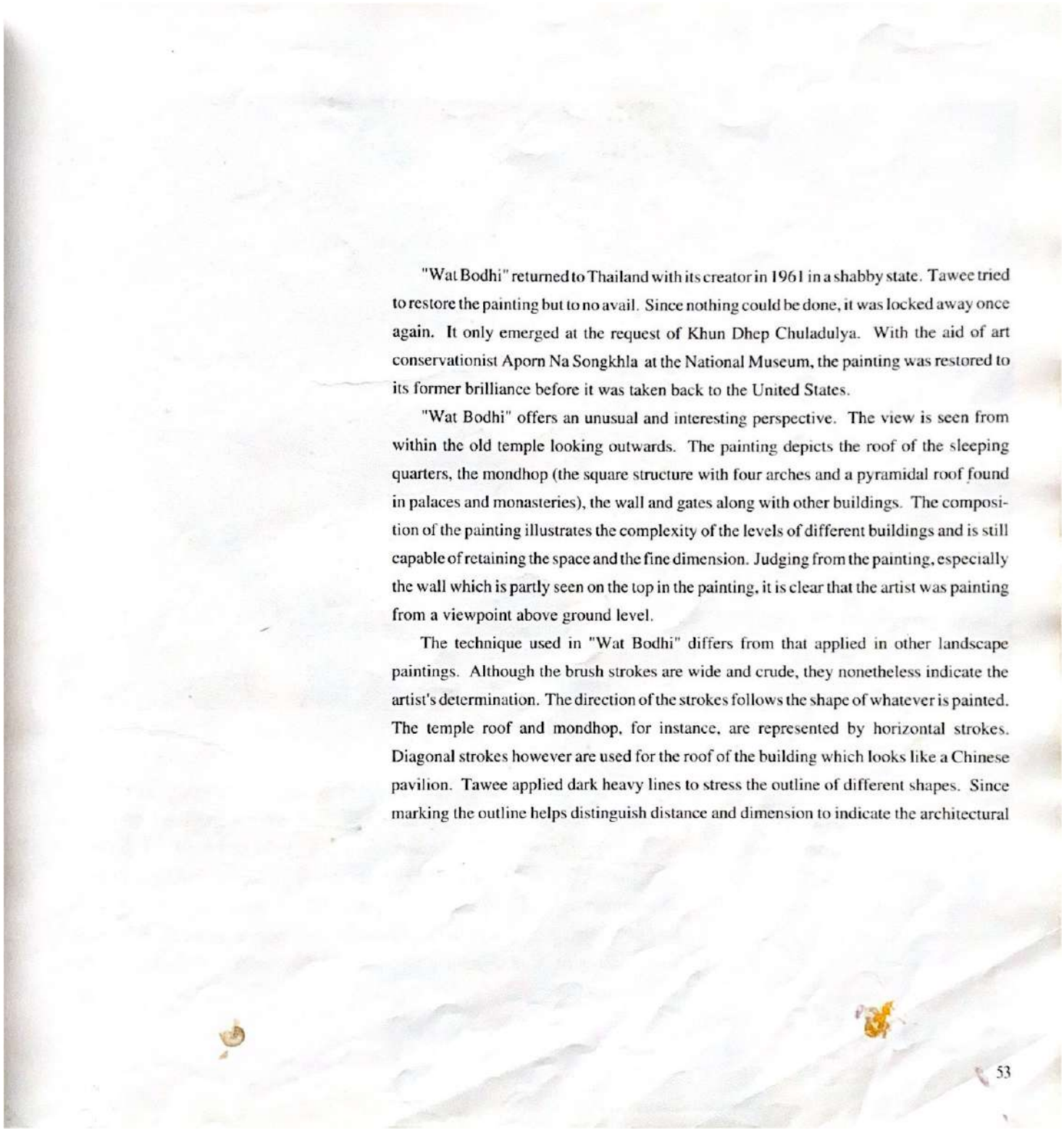
Based on the records kept by Khun Dhep Chuladulya and the statement by Acharn Prayad Pongdam, it may be concluded that in 1954, before "Wat Bodhi" came into Khun Dhep Chuladulya's possession, the Embassy of the Kingdom of Thailand in Rome, Italy, had expressed an interest in bringing art works from Thailand for display in the Embassy building. Accordingly, the Ministry of Foreign Affairs sent a letter to that effect to Silpakorn University requesting it to select a number of the finest art works for despatch to Italy. With the Faculty of Painting and Sculpture under the deanship of Professor Silpa Bhirasri, Tawee's "Wat Bodhi" was included in the consignment. Undoubtedly, the fact that modern art works by Thai artists had been promoted abroad gladdened both the young artist and others alike. However, no record can be found about where exactly in the Embassy's compound "Wat Bodhi" was displayed after its arrival in Italy. Based on the account of Acharn Prayad Pongdam who was a sponsored student in Italy in 1961, the painting was nowhere to be found within the compound of the Embassy. As a result of his investigation, he learned that "Wat Bodhi" had been put away in the storeroom. He then made a request to have the painting which he temporarily hang on the wall of his apartment and later returned it to the artist who was in Rome for further studies at the time.

ภาพ"วัดโพธิ์" เป็นภาพที่มีมุมมองแปลก และน่าสนใจมาก มุมมองที่ปรากฏเป็นการมองจากภายในตัวอาคารคือวิหารเก่าหลังหนึ่งออกไปยังภายนอก ซึ่งเป็นภาพของวัดโพธิ์อีกส่วนหนึ่ง ในภาพจะเห็นหลังคาหอพระนอน มณฑป กำแพงและประตู รวมทั้งอาคารอื่นๆ การจัดภาพแสดงให้เห็นถึงความลดหล่นของอาคารส่วนต่างๆ ซึ่งมีความซับซ้อน มีระยะและมีมิติที่สวยงาม จากลักษณะของภาพที่ปรากฏ แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนภาพ เขียนจากมุมที่อยู่สูงกว่าระดับพื้น เพราะกำแพงในภาพปรากฏให้เห็นเพียงส่วนบนเท่านั้น

การใช้เทคนิคการเขียนภาพ "วัดโพธิ์" แตกต่างไปจากภาพวิวทัศนอื่นๆ การป้ายสีเป็นที่ใหญ่ๆคร่าวๆ แต่มีความเด็ดขาดมั่นคง ทัศนทางการป้ายสีเป็นไปตามลักษณะของรูปทรงของสิ่งที่เขียนเช่นหลังคาโบสถ์และมณฑป เป็นการป้ายตามแนวนอน ส่วนบริเวณที่เป็นหลังคาของตัวอาคารที่ดูคล้ายกังหันที่ลูกลงนั้น ป้ายสีเป็นแนวเฉียง นอกจากนี้ อาจารย์ทวี ใช้เส้นสีเข้มช่วยตัดเส้นรอบนอกของรูปทรงต่างๆ ช่วยให้ภาพดูเด่นและช่วยแยกสิ่งต่างๆออกจากกันด้วย กล่าวคือเส้นที่ตัดรอบนอกทำให้มองระยะและมิติ ซึ่งแสดงตำแหน่งความใกล้ไกลของสถาปัตยกรรมในภาพเป็นอย่างดี เป็นที่สังเกตว่ารูปแบบการเขียนภาพ "วัดโพธิ์" นี้แตกต่างไปจากภาพ "ภูเขาทอง" โดยสิ้นเชิง

วัดโพธิ์
Wat Bodhi

"Wat Bodhi" returned to Thailand with its creator in 1961 in a shabby state. Tawee tried to restore the painting but to no avail. Since nothing could be done, it was locked away once again. It only emerged at the request of Khun Dhep Chuladulya. With the aid of art conservationist Aporn Na Songkhla at the National Museum, the painting was restored to its former brilliance before it was taken back to the United States.

"Wat Bodhi" offers an unusual and interesting perspective. The view is seen from within the old temple looking outwards. The painting depicts the roof of the sleeping quarters, the mondhop (the square structure with four arches and a pyramidal roof found in palaces and monasteries), the wall and gates along with other buildings. The composition of the painting illustrates the complexity of the levels of different buildings and is still capable of retaining the space and the fine dimension. Judging from the painting, especially the wall which is partly seen on the top in the painting, it is clear that the artist was painting from a viewpoint above ground level.

The technique used in "Wat Bodhi" differs from that applied in other landscape paintings. Although the brush strokes are wide and crude, they nonetheless indicate the artist's determination. The direction of the strokes follows the shape of whatever is painted. The temple roof and mondhop, for instance, are represented by horizontal strokes. Diagonal strokes however are used for the roof of the building which looks like a Chinese pavilion. Tawee applied dark heavy lines to stress the outline of different shapes. Since marking the outline helps distinguish distance and dimension to indicate the architectural

ดอกบัว สีน้ำมันบนกระดานอัด

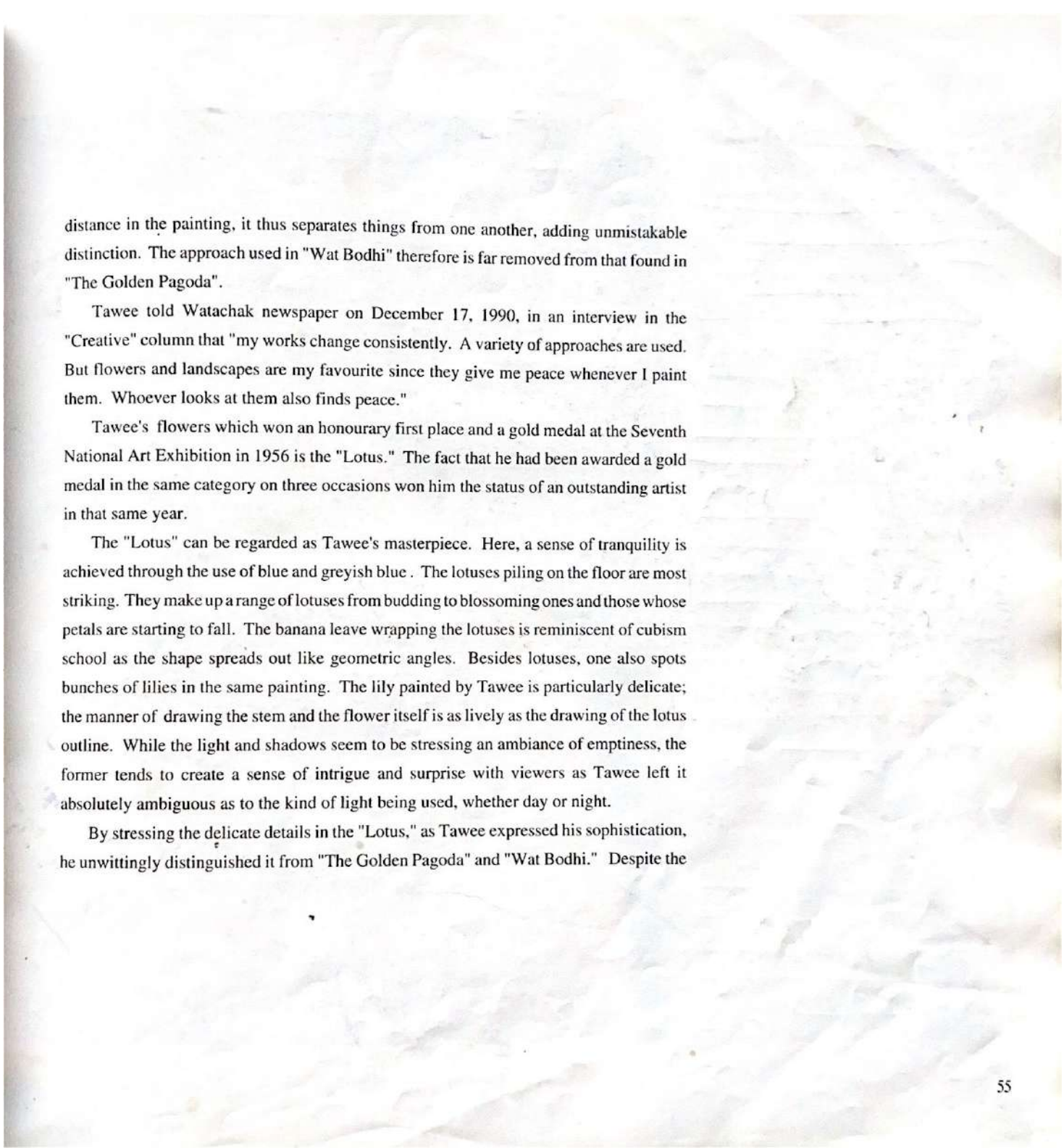
เกียรตินิยมอันดับ ๑ เหรียญทอง

Lotus

Oil on board, first prize gold medal

อาจารย์ทวี ให้สัมภาษณ์ในคอลัมน์ 'สร้างสรรค์' ของหนังสือพิมพ์วัฏจักร ฉบับวันจันทร์ที่ ๑๗ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๓ ว่า 'งานของครูเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ทำงานอยู่หลายแบบ แต่ที่ชอบก็เป็นภาพดอกไม้ ภาพทิวทัศน์ ที่ชอบเพราะเวลาวาดแล้วรู้สึกสบายใจ ใครเห็นเข้าก็สบายใจ'

ภาพดอกไม้ ของอาจารย์ทวี ที่ได้รับรางวัลเกียรตินิยมอันดับ ๑ เหรียญทอง จากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ ๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ คือภาพ 'ดอกบัว' การได้รับรางวัลเหรียญทองในงานศิลปะประเภทเดียวกันถึง ๓ ครั้ง ทำให้ท่านได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินชั้นเยี่ยมในปีเดียวกันนั่นเอง นับเป็นเกียรติประวัติที่สร้างความภูมิใจ และนำมาซึ่งชื่อเสียง เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูลเป็นอย่างยิ่ง

distance in the painting, it thus separates things from one another, adding unmistakable distinction. The approach used in "Wat Bodhi" therefore is far removed from that found in "The Golden Pagoda".

Tawee told Watachak newspaper on December 17, 1990, in an interview in the "Creative" column that "my works change consistently. A variety of approaches are used. But flowers and landscapes are my favourite since they give me peace whenever I paint them. Whoever looks at them also finds peace."

Tawee's flowers which won an honorary first place and a gold medal at the Seventh National Art Exhibition in 1956 is the "Lotus." The fact that he had been awarded a gold medal in the same category on three occasions won him the status of an outstanding artist in that same year.

The "Lotus" can be regarded as Tawee's masterpiece. Here, a sense of tranquility is achieved through the use of blue and greyish blue. The lotuses piling on the floor are most striking. They make up a range of lotuses from budding to blossoming ones and those whose petals are starting to fall. The banana leaf wrapping the lotuses is reminiscent of cubism school as the shape spreads out like geometric angles. Besides lotuses, one also spots bunches of lilies in the same painting. The lily painted by Tawee is particularly delicate; the manner of drawing the stem and the flower itself is as lively as the drawing of the lotus outline. While the light and shadows seem to be stressing an ambiance of emptiness, the former tends to create a sense of intrigue and surprise with viewers as Tawee left it absolutely ambiguous as to the kind of light being used, whether day or night.

By stressing the delicate details in the "Lotus," as Tawee expressed his sophistication, he unwittingly distinguished it from "The Golden Pagoda" and "Wat Bodhi." Despite the

ภาพ 'ดอกบัว' ที่ได้รับรางวัลนี้ ถือได้ว่าเป็นผลงานชิ้นเอก (Master Piece) ของอาจารย์ทวี บรรยากาศของภาพนิ่งสงบ ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้โทนสีซึ่งออกเป็นสีน้ำเงินและฟ้าอมเทา จุดเด่นของภาพอยู่ที่ดอกบัว วางกองอยู่บนพื้น ดอกบัวที่ปรากฏนั้นมีความหลากหลาย มีทั้งดอกซึ่งกำลังตูม ดอกซึ่งกำลังบาน และดอกที่เริ่มเฉากลับโรย ใบตองที่ห่อหุ้มดอกบัวเหล่านั้นพับไปมา มีรูปแบบเหมือนศิลปะแนวคิวบิสม์ เพราะมีรูปทรงเป็นแผ่นระนาบแบบเรขาคณิตหักเหลี่ยมหักมุมไปมา นอกจากดอกบัวแล้วยังมีดอกช่ออกลิ้นเป็นช่อๆ แทรกอยู่บ้าง ดอกช่ออกลิ้นฝีมือของอาจารย์ทวีมีความงดงาม กิริยาของเส้นปรากฏอยู่ที่ก้านและดอกมีชีวิตชีวาไม่แพ้กิริยาของเส้นรอบนอกของดอกบัว บรรยากาศ เร็งว้างในภาพถูกเน้นด้วยการใช้แสงและเงาตกทอดแสงภายในภาพสร้างความพิศวงและให้ความรู้สึกประหลาดแก่ผู้ดู เพราะแสงที่อาจารย์ทวิสอดใส่ลงในงานนั้นไม่แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นแสงยามใดเวลาใด เป็นแสงในเวลากลางวัน หรือแสงในเวลากลางคืน

ภาพ 'ดอกบัว' ของอาจารย์ทวี แตกต่างไปจากภาพ 'ภูเขาทอง' และภาพ 'วัดโพธิ์' อาจารย์ทวีถ่ายทอดความรู้สึกอันละเอียดอ่อนและเน้นการแสดงส่วนปลีกย่อยต่างๆ อย่างพิถีพิถัน ภาพ 'ดอกบัว' นี้ แม้จะดูเป็นภาพหุ่นนิ่งก็จริงอยู่ หากมองลึกลงไปในความรู้สึกจะสัมผัสได้ว่า เป็นภาพแห่งจิตวิญญาณ ความผูกพันของศิลปินที่มีต่อดอกบัว อันเป็นสัญลักษณ์สำคัญของพุทธศาสนา

fact that "Lotus" is still life, a thorough inspection makes it clear that this is a spiritual painting signifying the bond between the artist and the lotus, a significant symbol in Buddhism.

In referring to the lotus, Tawee said "I like the lotus because of the curving and the size of the petals. In addition, it has a fine delicate flow. The attributes make it easy to paint." He also gave the background story that inspired him to paint the "Lotus." According to this, he received bunches of lotuses one of his students cut for him in the Rangsit area. At the time, Tawee had run out of canvases needed for his paintings. He was forced to use instead a 4 x 6-foot piece of board. The foundation colour layer was ignored based on the conclusion that by the time it got dry, the lotuses might have already started withering.

ดอกบัว
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas

อาจารย์ทวีกล่าวถึงดอกบัวของท่านว่า 'ครูชอบดอกบัว เพราะกลีบบัวโค้งและมีขนาดใหญ่
ง่ายต่อการเขียน หน้าข้าใบก็มีสีลาสวยงาม' นอกจากนี้ท่านยังเล่าถึงที่มาของภาพนี้ที่พอสรุป
ได้ว่า มีลูกศิษย์ของท่านตัดดอกบัวจากรังสิตมาให้ที่บ้านเป็นมัดๆ เผอิญในเวลานั้น อาจารย์
ทวีไม่มีผ้าใบจะเขียน ท่านเลยใช้บอร์ดที่ทำด้วยกระดานอัดขนาด ๔ x ๖ ฟุต เขียนโดยไม่ได้
ใช้สีรองพื้นก่อนเขียน เนื่องจากท่านเกรงว่าหากทาสีรองพื้นแล้ว กว่าจะแห้งดอกบัวจะเหี่ยว
ไปเสียก่อน จึงตัดสินใจใช้น้ำมันก๊าดเทลงบนบอร์ดจนชุ่ม แล้วลองป้ายสีดู เมื่อน้ำมันก๊าดแห้ง
หมด ปรากฏว่าได้ผลดี ภาพที่เห็นมีบรรยากาศของความเว้งว่าง ให้ความรู้สึกเป็นศิลปะแนว
เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ความจริงอาจารย์ทวียอมรับว่าในเวลานั้นท่านกำลังสนใจงาน
ศิลปะลัทธินี้อยู่

ฯพณฯ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้เขียนไว้อาลัยแก่ อาจารย์ทวี ในหนังสืออนุสรณ์
งานพระราชทานเพลิงศพเมื่อครั้งที่ท่านยังดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์มีความว่า
'เมื่อเห็นดอกบัวก็ต้องระลึกถึง อาจารย์ทวี นันทขว้าง ภาพดอกบัวมีสีสดใสเย็นตาวยิ่ง
ในมุมสงบ เป็นตัวแทนเกียรตินิยมสูงส่ง ของความเป็นยอดศิลปินคนหนึ่ง ยังปรากฏอยู่ใน
ภาพของผู้คนที่สนใจงานศิลปะ และติดตามงานของอาจารย์ทวีตลอดมา แม้ชีวิตศิลปินไม่สงบ
เหมือนดอกบัว แต่อาจารย์ทวีได้มีเวลาสร้างงานให้ปรากฏไว้แก่ผู้รักงานศิลปะโดยทั่วไป' ๑๒๖

ดอกบัวของอาจารย์ทวีทำให้ระลึกถึงหลักของพุทธปรัชญา ซึ่งเปรียบได้กับวัฏจักรแห่งชีวิต
ที่มีการเวียนว่ายตายเกิด เช่นเดียวกับดอกบัวที่อาจารย์ทวี เขียนด้วยหัวใจและวิญญาณ มีทั้ง
ดอกบัวที่กำลังตูม ดอกซึ่งกำลังเบ่งบาน และดอกที่กำลังร่วงโรย หมดสภาพหมดอายุ

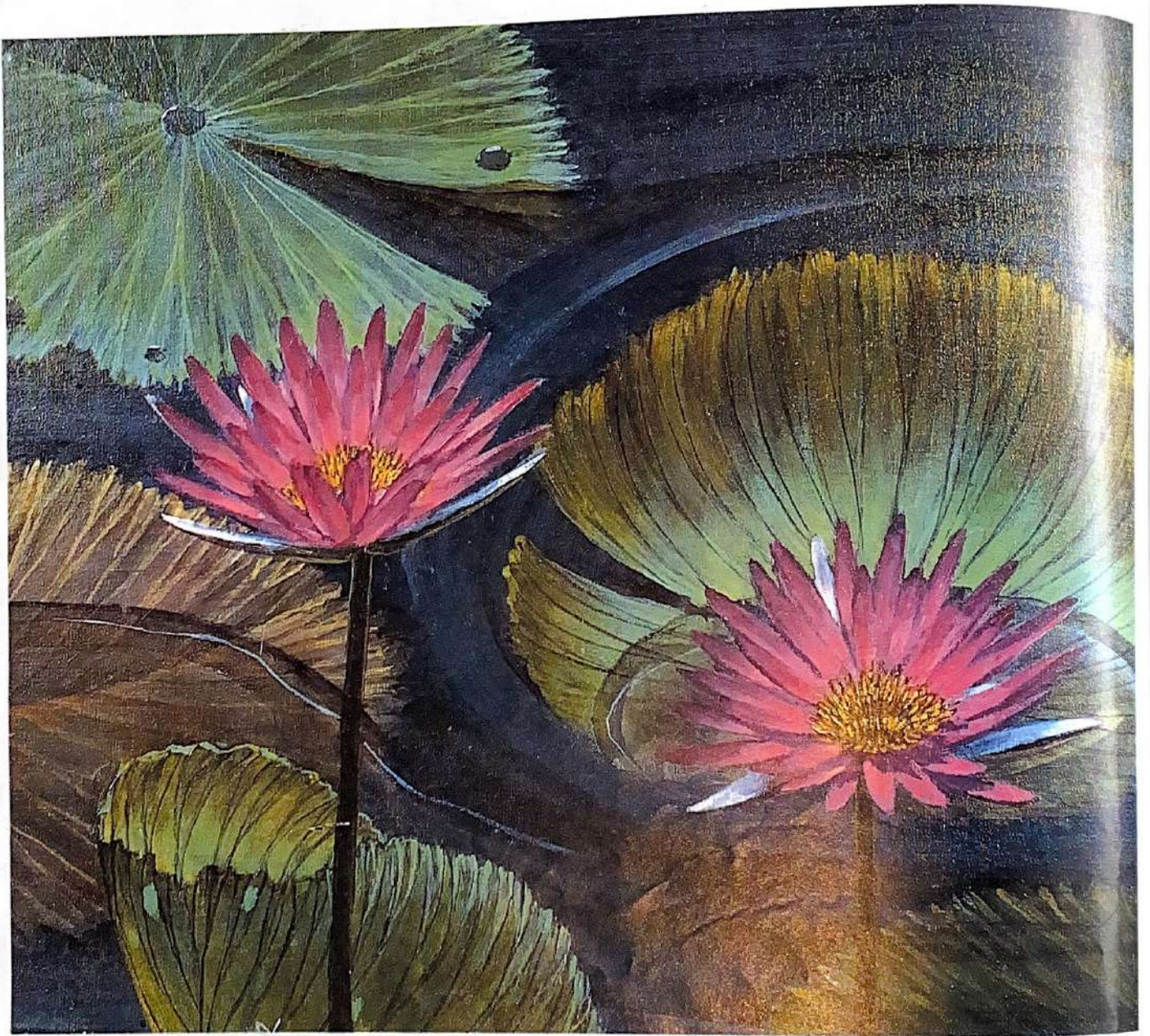

ดอกบัว
สื่อทวิจิตบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas

His mind made up, he poured paraffin over the painting board. Just before the soaked board started to dry, he applied some brush strokes which he found satisfying. The result has an impression of surrealism, the school in which Tawee confessed to be interested at the time.

Prime Minister Chuan Leekpai of Thailand, in an obituary in the book commemorating the royally sponsored funeral while he was still leader of the Democratic Party, stated:

"The sight of lotuses reminds me of Acharn Tawee Nandakwang. The sight of the serene lotuses in a quiet corner representing the high honour of a master artist still rests in the minds of those who are interested in art and follow Acharn Tawee's work. Although the artist's own life may not have been as peaceful as lotuses, Acharn Tawee had created works many art lovers appreciate."

ดอกบัว
สีอะครีลิกบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas

✓ ดอกบัว
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Lotus
Oil on canvas

The lotus reminded Tawee of the principles of Buddhist philosophy, the cycle of life that perpetuates in birth and death. Likewise, Tawee's lotuses, a product of his heart and soul, represent the life cycle in their budding, blooming and withering that leads to eventual death.

สีอะครีลิคบนผ้าใบ

Acrylic on canvas

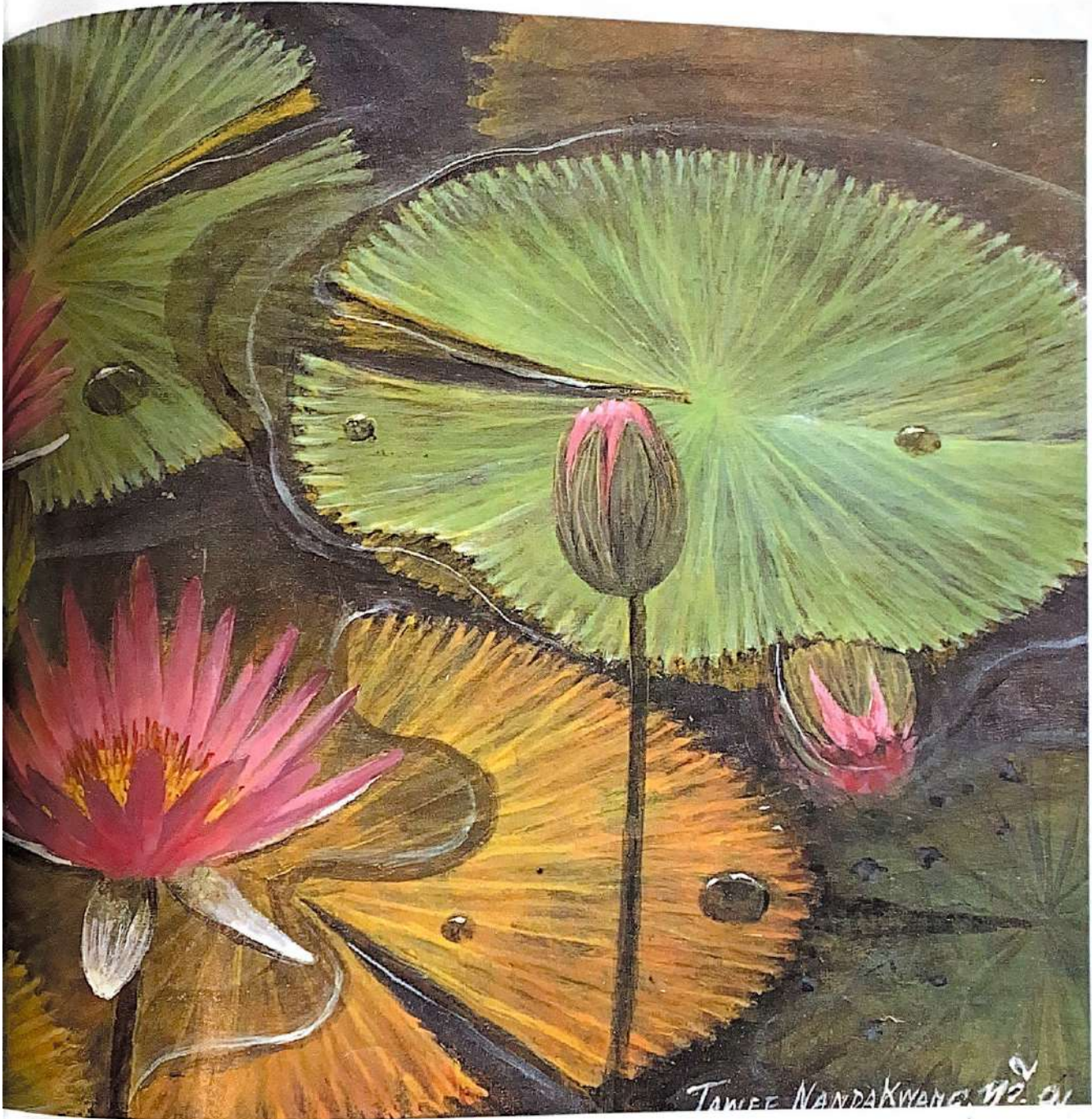
ดอกบัว สีอะครีลิกบนผ้าใบ

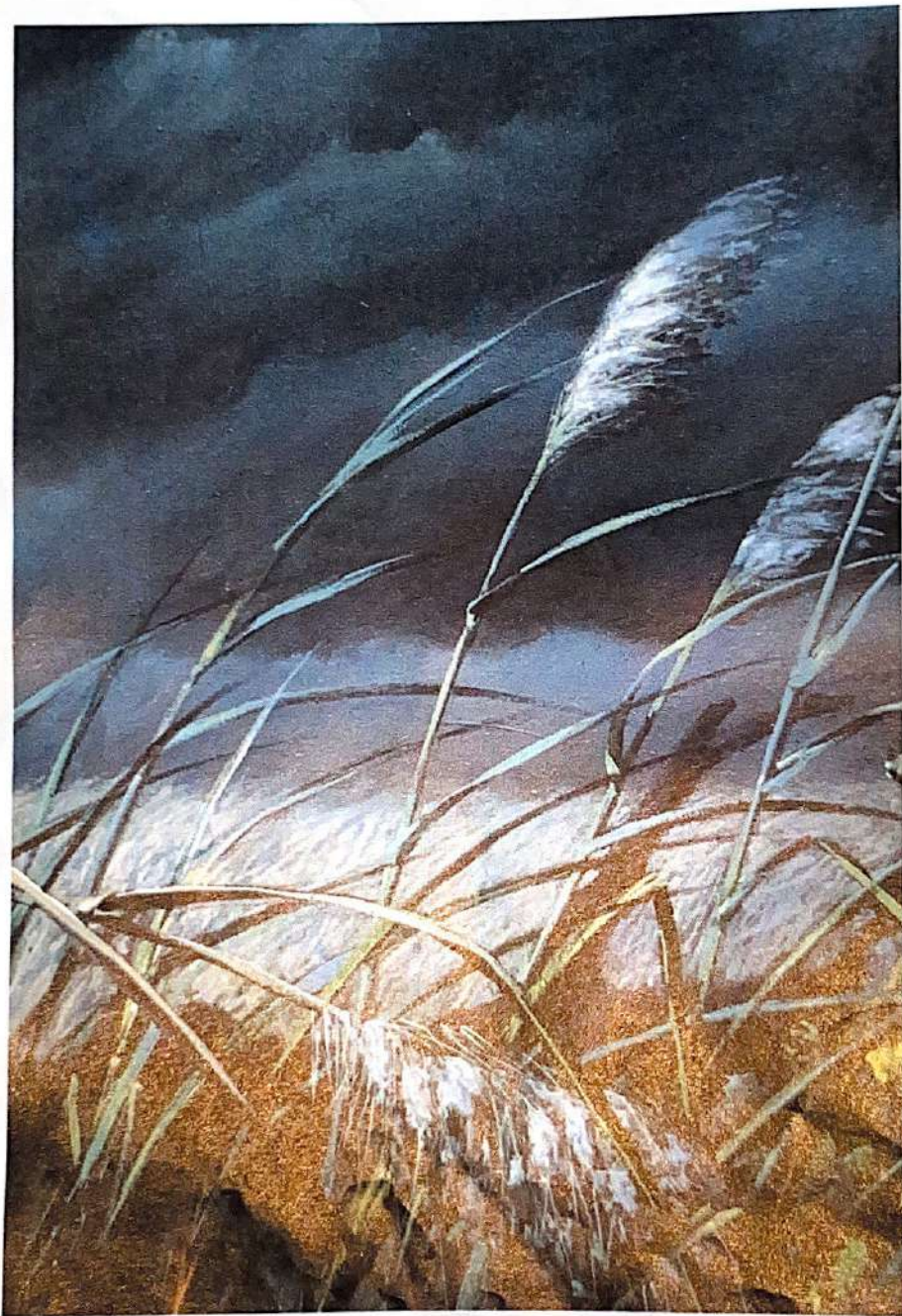
Lotus

Acrylic on canvas

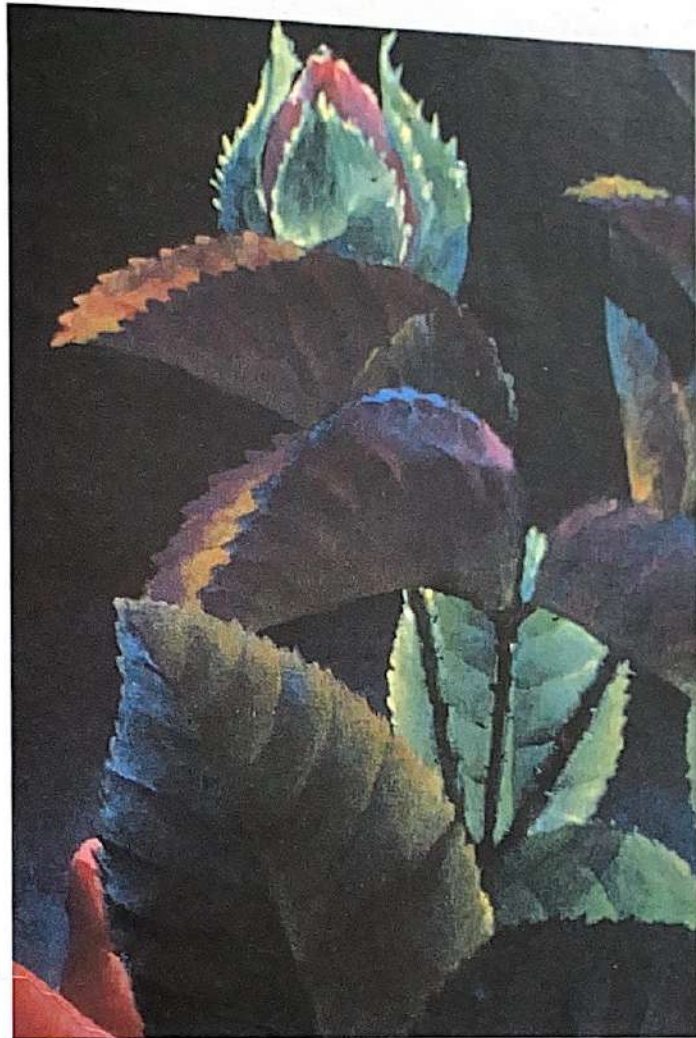

ดอกบัว
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas

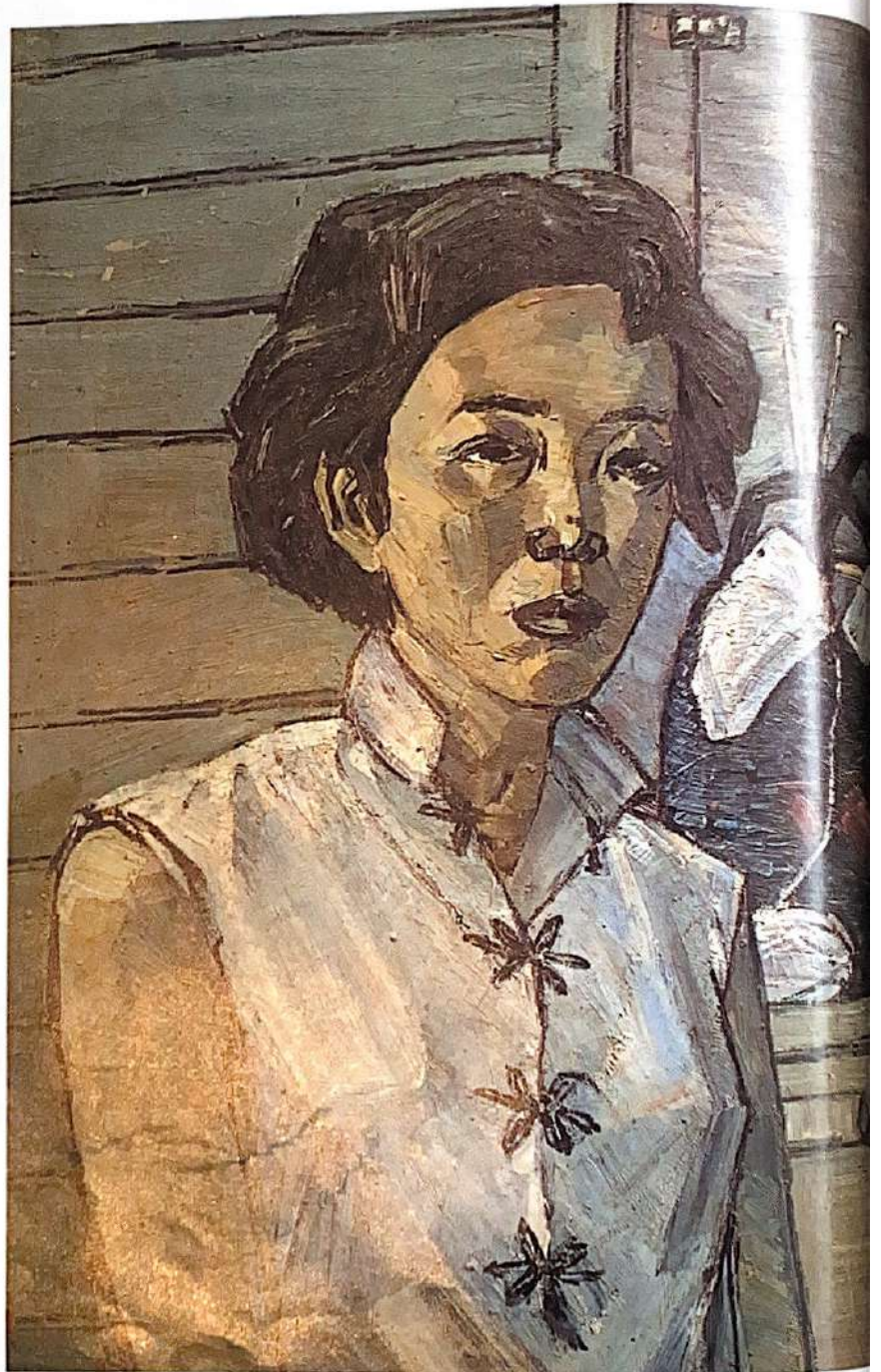
สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas

ดอกกุหลาบ
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Roses
Acrylic on canvas

ในปี พ.ศ.๒๕๐๐ ภาพ 'ดอกเลา' ซึ่งส่งเข้าร่วมแสดงในงานศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่๘ ได้รับรางวัลพิเศษภาพทิวทัศน์ยอดเยี่ยมแห่งปี ภาพ 'ดอกเลา' นี้เป็นภาพทิวทัศน์ที่บุกเบิกรูปแบบใหม่ให้กับวงการศิลปะ อาจารย์ทวีใช้รูปแบบแนวเหมือนจริงผสมผสานกับจินตนาการของท่าน จึงทำให้ภาพมีความแปลกไปจากภาพทิวทัศน์โดยทั่วไป ซึ่งศิลปินไทยคนอื่นในยุคเดียวกันนิยมเขียน ความสามารถของอาจารย์ทวีมิได้หยุดลงเพียงเท่านี้

ในปีต่อมาคือปี พ.ศ.๒๕๐๑ ภาพ 'สุวรรณดี' ซึ่งเป็นภาพเหมือนของภรรยาในเวลานั้น ได้รับเลือกให้เป็นภาพเหมือนยอดเยี่ยมแห่งปี ในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ ๙ ความสำคัญของภาพนี้อยู่ที่การเขียน ที่ไม่แสดงความเหมือนในรูปแบบของความเหมือนจริง ซึ่งเก็บส่วนละเอียดต่างๆอย่างพิถีพิถันหรือประณีตบรรจง อาจารย์ทวีใช้มีแปรงตัวดีปาดสี เน้นให้เห็นโครงสร้างของใบหน้า และส่วนอื่นของภาพ ด้วยการจับเพียงแปลนของแสงเงาเป็นหลัก โครงสีของภาพเป็นสีขรึม คือโทนเทาและฟ้า ใบหน้าของผู้เป็นแบบดูเศร้าแววตาแฝงไว้ซึ่งความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว ไม่เพียงแต่จะเขียนใบหน้าที่แสดงอารมณ์และความรู้สึกเท่านั้น ท่านสามารถถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของอาจารย์สุวรรณดีผู้เป็นแบบได้อย่างแม่นยำและมีชีวิต ความพิเศษอีกประการหนึ่งของการเขียนภาพเหมือนซึ่งถือว่ามีรูปแบบเป็นแนวบุกเบิกของการเขียนภาพประเภทนี้ คือการใช้เส้นซึ่งมีน้ำหนักเข้มช่วยเน้นให้ตัวคนเด่นชัดไม่กลืนหายไปเป็นส่วนเดียวกับพื้นหลังของภาพ

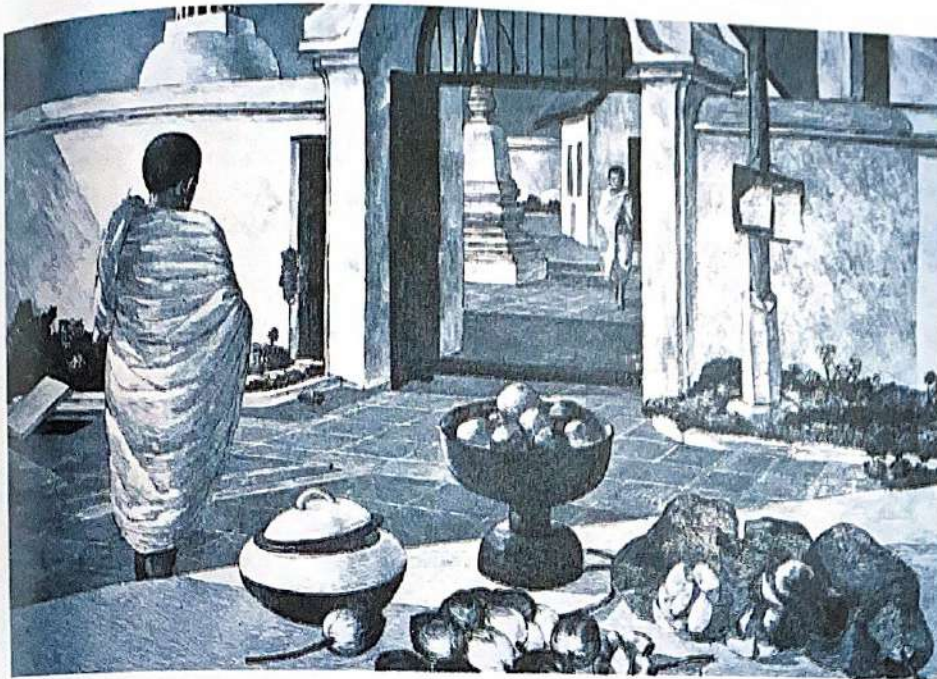
สุวรรณดี สีน้ำมันบนกระดานอัด

Suwannee, Oil on board

In 1957, "Dok Lao Flower" was entered in the Eighth National Art Exhibition. It won a special award for outstanding landscape of the year. It also sets an important precedence. The painting in effect represents a pioneering phase of a new style for landscape painting within the art community. To attain the desired effect, Tawee combined the realist approach with his own imagination to achieve something different from the mainstream landscape paintings popular amongst artists at the time.

The following year, "Suwannee," of his wife, became his next portrait, and was named the best portrait of the year at the Ninth National Art Exhibition. The significance of this painting rests in the attempt to avoid the close resemblance of the subject; detail does not seem to take priority. Here Tawee flicked his brush strokes to accentuate the structure of the countenance and other parts of the painting. He seemed to be preoccupied by the principles of shadow plan. Grey and blue form the colour scheme resulting in the solemn look of the painting. While the model's face looks grim, her strength and determination clearly come across through the eyes. Here, not only was the artist able to portray a face that was telling in emotion and feeling, he also succeeded in conveying with accuracy and liveliness the characteristics of his wife Suwannee. Another special attribute in this portrait which is considered a pioneering step in Thai portrait painting is the use of heavy drawing to give prominence to the model and prevent her from being blended into the background.

ภาพที่สำคัญอีกภาพหนึ่งคือภาพ 'วัด' เขียนขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นภาพสีน้ำมันบนไม้อัด มีขนาดใหญ่ เรื่องราวเนื้อหาของภาพสะท้อนให้เห็นถึง วัฒนธรรม ประเพณีและความเลื่อมใสศรัทธาในพุทธศาสนา ภาพนี้เป็นภาพซึ่งมีความต่อเนื่องกับภาพ 'ดอกบัว' ที่ได้รับรางวัล คือ มีบรรยากาศที่เงียบสงบ สีโทนน้ำเงินและฟ้าที่ใกล้เคียงกัน ภายในภาพจะเห็นการเน้นภารกิจของพระสงฆ์ที่ต้องออกบิณฑบาตรในยามเช้า มุมมองภายในภาพเป็นการมองจากภายนอกของกำแพงวัดสู่บริเวณภายในของวัด พระสงฆ์สององค์เดินบิณฑบาตรอยู่ในอาคารที่สักรวมและเคร่งครัด องค์หนึ่งเดินหันหลังกลับเข้าวัด ส่วนอีกองค์หนึ่งกำลังเดินมุ่งหน้าออกจากวัดเพื่อรับบิณฑบาตร ด้านหน้าสุดของภาพจะเป็นโถ่ต้วยาวตั้งอยู่ในแนวเฉียง บนโถ่นั้นมีภาชนะบรรจุข้าวและผลไม้ รวมทั้งดอกบัวซึ่งวางเตรียมไว้สำหรับถวายพระ ดอกบัวในภาพนี้ไม่เห็นเด่นชัดเหมือนภาพ 'ดอกบัว' ภาพแรกที่กล่าวมาแล้วข้างต้น บรรยากาศภายในภาพเป็นบรรยากาศของชีวิตแบบไทยๆ เป็นภาพแห่งจิตวิญญาณที่อาจารย์ทวิบรรจงสร้างขึ้นเป็นรูปทรงแสดงเรื่องราวสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจได้ง่าย เป็นที่น่าเสียดายว่าภาพนี้ครั้งหนึ่งเคยถูกทำลายในระหว่างที่มีเหตุการณ์รุนแรงภายในคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรในราวปี พ.ศ.๒๕๑๖ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวสร้างความสะเทือนใจให้กับอาจารย์ทวิเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันภาพนี้ได้รับการซ่อมแซมและเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดีในที่ซึ่งปลอดภัยแล้ว

วัด
สีน้ำมันบนกระดานอัด
Temple
Oil on board

"Wat" is another important painting that was created in 1959. The oil painting on a huge piece of board tells the story of culture, tradition and devotion towards Buddhism. This without doubt stands in the sequence of the award-winning "Lotus." The painting puts emphasis on the routine of monks who make their morning rounds for alms. The perspective in the painting is from outside the temple wall looking towards the temple interior. Two monks in equally controlled manner are seen making their rounds; one is heading for the temple complex while the other is about to start his round. A long table is seen in a diagonal position in the immediate foreground with containers for rice and fruits along with lotuses ready for offering. The lotuses, however, lack the clarity prevalent in the "Lotus." Inspired by Tawee's spirit, Thai life is herein portrayed with a succession of things being woven into shapes, though the story remains easy to comprehend. Unfortunately, the painting was damaged in 1973 when violent event took place within the compound of the Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University, an event that deeply disturbed Tawee. Restoration work has however been done to reclaim its former splendour. Today, the painting is kept in a safe place.

ในขณะนี้ ถึงแม้ว่าอาจารย์ทวีเริ่มมีชื่อเสียงในวงการศิลปะ เนื่องจากได้รับเกียรติยกย่องให้เป็นศิลปินชั้นเยี่ยมจากนิทรรศการศิลปกรรมแห่งชาติ แต่อาจารย์ทวีก็ยังคงประสบกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นท่านจึงจำเป็นต้องหารายได้พิเศษจุนเจือครอบครัวด้วยการเขียนภาพประกอบนวนิยายเรื่องสั้น และวรรณกรรมของ 'แสงทอง' 'มนัส จรรย์งค์' และ 'อุษณา เพลิงธรรม' ซึ่งพิมพ์ในนิตยสาร สยามสมัย สยามนิกร สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ภาพประกอบที่เขียนขึ้นนั้น อาจารย์ทวีใช้นามแฝงว่า 'สุวรรณี' ซึ่งเป็นชื่อภรรยาคนแรกของท่าน ภาพประกอบส่วนใหญ่ของอาจารย์ทวี จะเป็นภาพวาดเส้น (Drawing) ที่ใช้ปากกาและหมึก อาจารย์ทวีเล่าให้คุณวินัยศิริเสวีวรรณ ผู้เขียนบทความ 'พบ ทวี นันทขว้าง นาที้ที่ว่างพู่กัน' ในถนนหนังสือฉบับที่ ๔, ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๓๐ ว่า 'ครูชอบใช้พู่กันจีนเขียนภาพประกอบ มันพลิ้วดีนะ ถ้าใช้ปากกา เส้นจะไม่ไหว เส้นมันตาย อันนี้ครูถนัดพู่กันมากกว่า.....'

ภาพวาดเส้น
Drawing

During this time, as a result of the prestige he earned as an outstanding artist at different National Art Exhibitions, Tawee's reputation started to grow in the art community, but his economic problems refused to go away. He was forced to earn extra income by drawing illustrations for short novels and writings by such authors as "Saengthong", "Manat Charnyong" and "Usana Pleungtham" whose works appeared in magazines including Siam Samai, Siam Nikorn and Siam Rath Weekly Review. All that time, he worked under the pseudonym "Suwannee," the name of his first wife. Most of his illustrations are drawings in pen and ink. He once confided to Winai Siriseriwan in the columnist's article "Meet Tawee Nandakwang, the Moment He Puts His Brush Down," for Tanon Nangseu, issue 4 on May 11, 1987 that: "I like to use Chinese brushes in my illustrations because they really flow. With pen, the drawing has no movement; it is static. For these, I am better with brushes....."

บรัคคาโน
สีน้ำมันบนผ้าใบ
Bracciano
Oil on canvas

ในช่วงที่อาจารย์ทวีได้รับทุนไปศึกษาที่ประเทศอิตาลี ในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ถึง ๒๕๐๔ นั้น แนวการสร้างสรรค์ของท่านเปลี่ยนไปอีก และที่ประเทศอิตาลี ท่านได้ส่งผลงานซึ่งเป็นภาพทิวทัศน์เมืองบรัคคาโน เข้าร่วมประกวดและแสดง ในนิทรรศการศิลปะ ณ เมือง บรัคคาโน (Bracciano) ผลปรากฏว่าภาพนี้ได้รับรางวัลเหรียญเงิน ภาพทิวทัศน์ชิ้นนี้มีการใช้สีที่สดใสกว่าภาพอื่นๆที่เขียนก่อนหน้านี้นี้ มีการใช้สีตรงกันข้ามตัดกันตามอาคารบ้านเรือน เช่นผนังมีสีแดง หน้าต่างเป็นสีเขียว ตัวอาคารเป็นโทนสีส้มและน้ำตาล มีเส้นตัดรอบนอกของรูปทรงเป็นสีน้ำเงิน การใช้พู่กันเป็นลักษณะป้ายสีเป็นทีกว้างๆ ดูเรียบง่าย

หลังจากที่อาจารย์ทวีกลับจากประเทศอิตาลีแล้ว ท่านเริ่มเขียนภาพดอกไม้ และภาพทิวทัศน์อีกครั้ง ผลงานในช่วงหลังซึ่งนับแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นมา แนวการใช้สีของท่านสดใสไม่ขรึมเหมือนงานในช่วงแรก ภาพดอกไม้ที่ท่านเขียนส่วนใหญ่จะเป็นภาพดอกบัวในน้ำ ซึ่งเน้นให้เห็นดอกและใบบัวชัดเจนกว่าภาพดอกบัวที่เขียนในระยะแรก มีการใช้สีและการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่ตรงตามมาก นอกจากดอกบัวแล้ว ดอกเบีร์ดออฟพาราไดซ์ ที่สวยงาม ดอกกุหลาบ ดอกเลา และดอกกกซึ่งขึ้นอยู่ในน้ำ ต่างมีความอ่อนไหวและบางเบาเป็นลักษณะเฉพาะตัว

While studying under scholarship in Italy during 1960 - 1961, Tawee's creative approach took yet another turn. There, he entered his painting of the landscape of Bracciano in a contest at the Bracciano Art Exhibition. The painting won him a silver medal. The colours used in that painting are clearly much brighter than those he used in his previous works. Even opposing colour schemes are boldly employed on housing buildings to achieve contrasting effects. The wall, for instance, is red while the windows are painted green and the building has orange and brown tones. To accentuate whatever he wanted, Tawee used blue on the outer frame. At the same time, the brush strokes are wide and simple throughout.

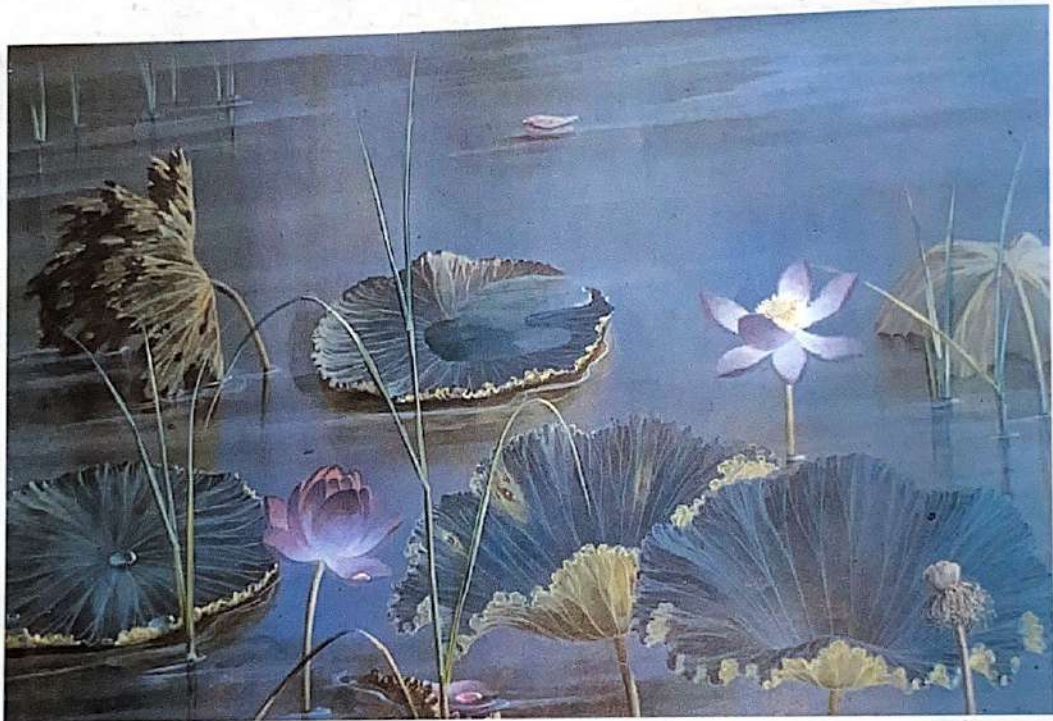
After his return from Italy, he resumed painting flowers and landscape. His later works starting from 1961 indicate the change in colour application which is less grim compared to his earlier works. Most of his flower paintings are of lotuses in water. But the lotus and its leaves are clearer than those from his early days. The application of colours and the composition are extremely fine. In addition to lotuses, the beautiful Birds of Paradise, Charming Rose, Dok Lao Flower and Reed Flowers grown in the water all show their unique sensitive and fragile nature.

เบีร์คอกฟาวาไคซ์
Birds of Paradise

ดอกกุหลาบ
สีอะครีลิกบนผ้าใบ
Roses
Acrylic on canvas

สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Acrylic on canvas

ดอกบัว
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas

ดอกบัว
สีอะครีลิกบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas

ดอกไม้
สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Flower
Acrylic on canvas

อาจารย์ เพื่อ หริพิทักษ์ กล่าวถึงผลงานของอาจารย์ทวีไว้ดังนี้ 'งานของเขาดี เป็นตัวของตัวเอง เนื้อหาที่เขาทำเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาตินี้ถูกต้องแล้ว ไม่ได้เอาตัวอย่างตามความนิยมของชาวต่างชาติ ใครจะว่าอย่างไรก็ช่าง อาจารย์ทวีเขาก็ทำของเขาไปตามแบบที่ชอบ ได้ผสมผสานแต่ขึ้นตามความชอบหรือประทับใจ แล้วนำมาประกอบขึ้นตามความคิดของเขา อันเป็นเอกลักษณ์ของอาจารย์ทวีเองที่ไม่เหมือนใคร'

ผลงานในระยะแรกของอาจารย์ทวีส่วนใหญ่ จะเป็นภาพสีน้ำมันบนกระดาษอัดหรือผ้าใบ ผลงานในช่วงหลังจะเป็นการใช้สีอะคริลิก ซึ่งเหมาะกับการเขียนภาพทิวทัศน์ในแนวโรแมนติกของท่าน

ชีวิตของอาจารย์ทวี ผกผันเปลี่ยนแปลงไปตามจังหวะครรลองของเหตุการณ์ต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิต การเปลี่ยนแปลงมิได้เป็นอุปสรรคต่อการสร้างสรรค์ศิลปะของท่านเท่าใดนัก ท่านเคยกล่าวว่า 'ชีวิตครูรักการเขียนอยู่แล้ว แม้ว่าการทำงานศิลปะจะทำให้เราสูญเสียอะไรไปเยอะแยะแทบไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง แต่ใจมันเรียกร้องอยู่ มันต้องเขียน.....'

ชีวิตของอาจารย์ทวี เริ่มต้นใหม่อีกครั้งหลังจากที่ท่านแยกทางกับอาจารย์สุวรรณีย์ สุคนธา ท่านได้สมรสอย่างเป็นทางการอีกครั้งกับคุณบุญรักษา จันทร์ส่องแสง ซึ่งทำงานอยู่ที่คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ.๒๕๒๐ ผลงานในช่วงนี้เป็นแนวมืด มีความอ่อนหวาน ละเมียดละมัย ให้ความรู้สึกและอารมณ์แบบกวี ภาพทิวทัศน์ของดอกเลาในน้ำ เข้าใจว่าเป็นงานที่มีความต่อเนื่องจากภาพ 'ดอกเลา' ที่ได้รับรางวัลพิเศษในงานศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๘ ทิวทัศน์ของดอกบัวในสระเป็นภาพที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจผู้ได้พบเห็นเป็นอย่างมาก

สีอะครีลิกบนผ้าใบ

Acrylic on canvas

Of Tawee, Fua Hariphitak once said: "His works are good and very independent. The content he puts into the nature he is working on is already correct. He does not follow foreign popularity. It does not matter what others may say. Acharn Tawee does what he likes and blends his impressions and tastes with his own thoughts which altogether make a unique identity."

Most of Tawee's early works are oil paintings on either paper or canvas. Later, however, he switched to acrylic which is more appropriate for landscape painting in his romantic fashion.

Changing circumstances affected Tawee's life. Yet, they posed no threat to his creative prowess. He once said: "I like painting although creating art has cost me a lot of things, almost took away my identity. But my heart never stops desiring, I must paint"

Life started again for Tawee after his divorce from Acharn Suwannee Sukondha . He married again to Khun Boonraksa Jhansongsang who worked at the Faculty of Archeology, Silpakorn University, in 1977. Gentle and delicate, his works during this period tend to be dreamlike, evoking poetic appreciation. It is believed the landscape of Dok Lao Flower in the water is a sequence of the award-winning "Dok Lao Flower" at the Eighth National Art Exhibition. The landscape of the lotus in the pond is a captivating painting for many beholders.

ทุ่งดอกฝิ่น
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Poppy Fields
Acrylic on canvas

ส่วนภาพทิวทัศน์ซึ่งเป็นทุ่งดอกฝิ่นนั้น ได้รับความบันดาลใจจากสภาพภูมิประเทศเช่นทิวเขาพิชพรรณไม้ดอก และสภาพภูมิอากาศที่ปกคลุมไปด้วยหมอกจากถิ่นกำเนิดคือจังหวัดลำพูน ดอกฝิ่นมักจะเขียนไว้ตรงด้านหน้าสุดของภาพ (Foreground) เป็นแนว และเป็นทุ่งในด้านหลัง อาจารย์ทวีต้องการเน้นความรู้สึกของทิวทัศน์ ท่านให้ความเห็นว่า 'ถ้าเขียนภูเขาต้องเขียนแบบสลับซับซ้อน เห็นสีไล่กัน เหมือนดนตรีเป็นแมโลดี มีมิติ' ภาพวิวหรือทิวทัศน์ที่เขียนในระยะหลังๆ มักเป็นภาพที่มีท้องฟ้ามีหมอกปรากฏ อาจารย์ทวีจะเขียนขึ้นหลายๆภาพ มีความคล้ายกันเพียงแต่เปลี่ยนมุมมองเท่านั้น ภาพดอกฝิ่นที่เขียนโดยทั่วไป จะเป็นโทนสีร้อน มีบางภาพที่เขียนในโทนสีเย็นคือสีฟ้า ให้ความรู้สึกที่เย็นสบายตา

The mountain ranges, flora and the foggy climate of Lamphoon, the artist's home province, played an important role in the creation of the landscape of the poppy fields. The poppies appear in a row in the immediate foreground and the fields beyond. In this painting, Tawee gives more attention to the depth of the landscape. His reasoning was that in painting mountain ranges, wave must take precedence as do the different colour shades, similar to a musical melody which has dimension. The sky and fog are constant elements in Tawee's later works. Although many paintings share a similar look, the difference is in the changing perspective. In general, poppies are painted in hot tone but some paintings have a cooler feel.

สีอะครีลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas

ทุ่งดอกป๊อปปี้
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Poppy Fields
Acrylic on canvas

ทุ่งดอกฝิ่น
สีอะคริลิคบนผ้าใบ
Poppy Fields
Acrylic on canvas

ทุ่งดอกป๊อปปี้
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Poppy Fields
Acrylic on canvas

ภาพทิวทัศน์

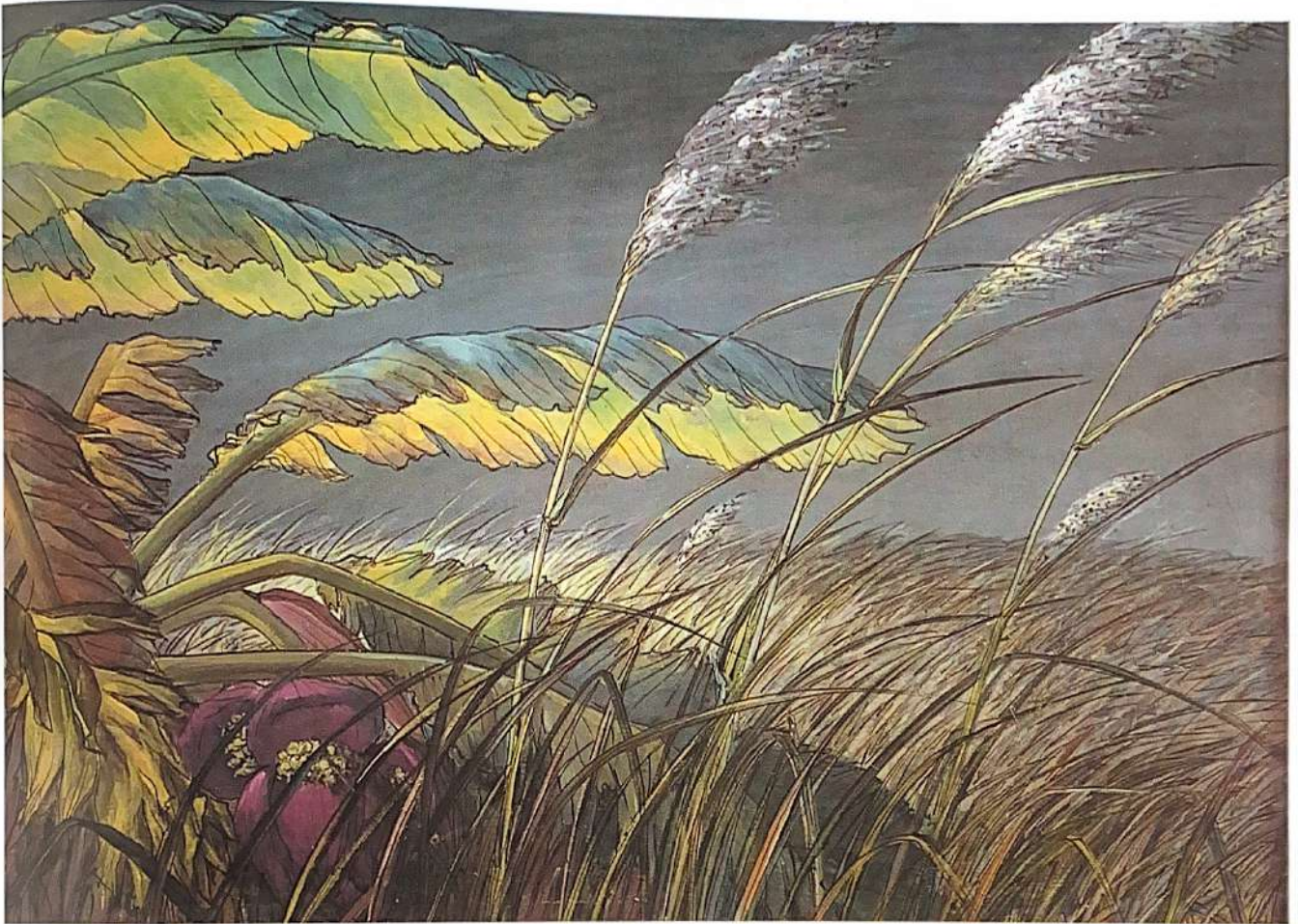
สีอะครีลิคบนผ้าใบ

Landscape

Acrylic on canvas

ทุ่งดอกไม้
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Flower Fields
Acrylic on canvas

สีอะครีลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas

ผลงานในช่วงหลังมีชุดสำคัญคือ ภาพที่อาจารย์เขียนให้กับอาจารย์ณรงค์ ทิวไผ่งาม เพื่อประดับในห้องประชุมของโรงเรียนทิวไผ่งาม เป็นจำนวน ๑๒ ภาพ ภาพเหล่านี้เป็นภาพทิวทัศน์ของดอกไม้และภูเขา เป็นภาพขนาดใหญ่ คือมีความยาว ๓.๑๐ เมตรและกว้าง ๑.๒๕ เมตร อาจารย์ทิวเขียนภาพชุดนี้ให้กับอาจารย์ณรงค์ โดยใช้เวลาถึงสามปี งานได้เสร็จสมบูรณ์วัตถุประสงค์ของอาจารย์ณรงค์ที่ต้องการให้มีภาพเขียนประดับอาคารเรียนนั้น ก็เพื่อจะให้เด็ก ๆ ผู้ปกครอง และผู้ที่มาเยี่ยมโรงเรียนได้มีโอกาสชื่นชมกับงานศิลปะ ที่จะเป็นสมบัติของชาติในอนาคตข้างหน้า ภาพเขียนทั้ง ๑๒ ภาพนั้นมีอยู่ภาพเดียวที่เป็นภาพของโรงเรียนทิวไผ่งาม ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ส่วนที่เหลือทั้ง ๑๑ ภาพนั้นเป็นภาพทิวทัศน์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความงามในธรรมชาติ จากส่วนลึกของความรู้สึกและจินตนาการของอาจารย์ทิวเอง ภาพทั้งหมดดังกล่าวได้แก่ภาพของป่าดอกบัวตองเหลืองอร่าม ภาพทุ่งดอกไม้สีส้มสดใส ภาพดอกไม้ป่าและดวงดาวซึ่งเขียนในลักษณะย้อนแสง ภาพกุหลาบชูช่อในป่าเคียงข้างดอกไม้หลากชนิดหลากสี นอกจากนี้ยังมีภาพน้ำตกกับดงไฟ ภาพหมู่บ้านชายทะเลซึ่งต้นมะพร้าวกำลังสู้ไปไปตามกระแสลมแรง และภาพดอกบัวไทย ดอกบัวกระดังง์ ดอกบัวหลวงบานสะพรั่งอยู่ในน้ำใส รวมทั้งภาพดอกกล้วยไม้ป่าที่กำลังผลิดอกออกไป อยู่ในป่าริมน้ำตกกำลังไหลริน แต่ละภาพล้วนมีความงามน่าประทับใจ

✓ ผลงานของอาจารย์ทิวในช่วงหลังนี้ดูสงบ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ฝีแปรง การใช้สี หรือการสร้างบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความละเอียดละมัยคละเคล้ากันไปกับความล้าลึกของอารมณ์แนววิ
ความเปลี่ยนแปลงในรูปแบบของการเขียนภาพนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และกาลเวลาที่ผ่านไป
ประกอบกับสุขภาพของอาจารย์ทิวในระยะหลังจากเกษียณอายุราชการแล้ว อยู่ในสภาพที่ไม่สู้
จะแข็งแรงนัก ภาพเขียนที่อาจารย์ทิวเขียนให้กับอาจารย์ณรงค์ ทิวไผ่งามนั้นเข้าใจว่าเขียน
ขึ้นในช่วงระหว่างปี พ.ศ.๒๕๒๖ ถึง ๒๕๒๘

Included amongst the major works in Tawee's later productive life are the 12 paintings commissioned for Acharn Narong Thewphaingarm. The 3.10 x 1.25 metre paintings of mountainous and floral landscapes which today grace the wall of the school's assembly hall took Tawee three years to complete. In commissioning the dozen works, Acharn Narong wanted his school buildings to be adorned with paintings that students and parents as well as visitors could admire. Above all, he wanted those paintings to be part of the national heritage. Of the 12, only one depicts Thewphaingarm School on the bank of Chao Phraya River; the remaining 11 are landscape depicting the beauty of Mother Nature, based on Tawee's personal interpretation and imagination. The paintings portray the golden fields of Bua Tongs, bright poppy fields, wild flowers and palm trees in the glaring sunlight, the majestic roses in the wild amongst a host of flowers in kaleidoscopic shades. There are also paintings of a waterfall and bamboo bush, of a seaside village with palm fronds blowing in the direction of the bliss, of huge water lilies, sacred lilies floating in the clear waters and budding wild orchids alongside a cascading waterfall.

Tawee's works during this period look composed by dint of the brush strokes, colour choice or the refined ambiance, a result of his profound poetic inclination. The evolution of Tawee's paintings doubtlessly resulted from experiences and the passing years. His declining health after retirement also contributed to those stylistic changes. It is assumed that the collection he painted under the commission of Acharn Narong Thewphaingarm was created during the period between 1982 and 1985.

ดวงตาล สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Palm trees , Acrylic on canvas

ดอกฝิ่น
สีอะครีลิกบนผ้าใบ
Poppy
Acrylic on canvas

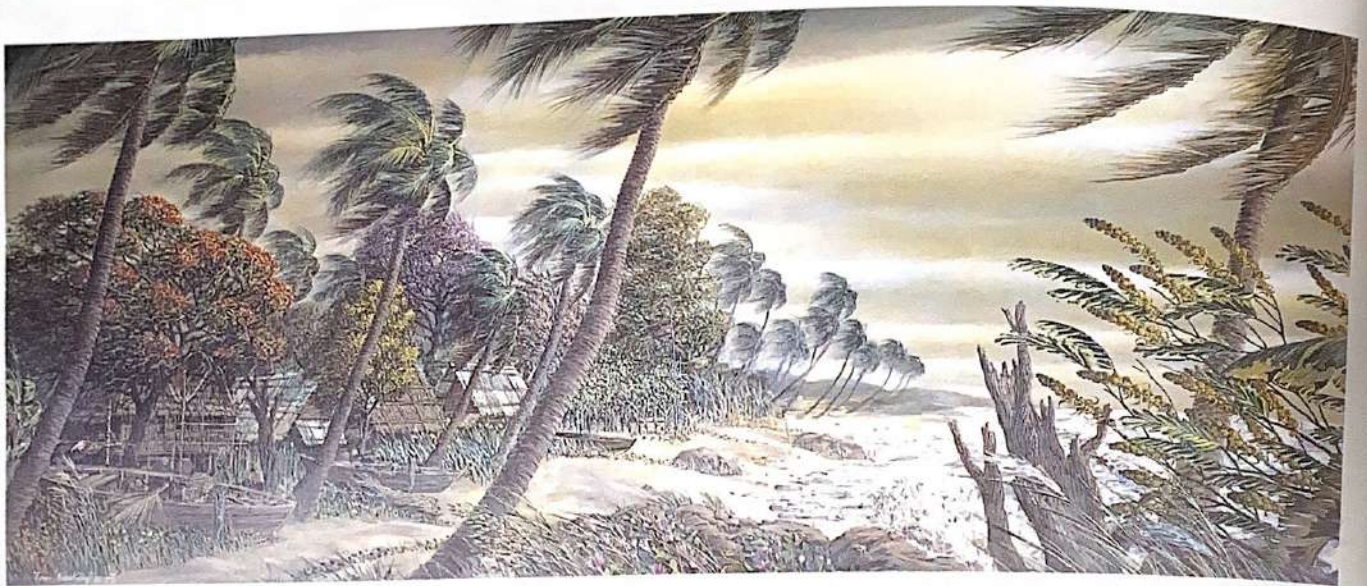

ดอกกุหลาบ
สีอะครีลิกบนผ้าใบ
Charming Rose
Acrylic on canvas

ดงไผ่ สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Bamboo forest, Acrylic on canvas

หมู่บ้านชายทะเล
สีอะคริลิคบนผ้าใบ
Exotic seaside village
Acrylic on canvas

ดอกบัวหลวง
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Victoria Water Lily
Acrylic on canvas

ดอกไม้ป่า สีอะคริลิคบนผ้าใบ
Wild flower, Acrylic on canvas

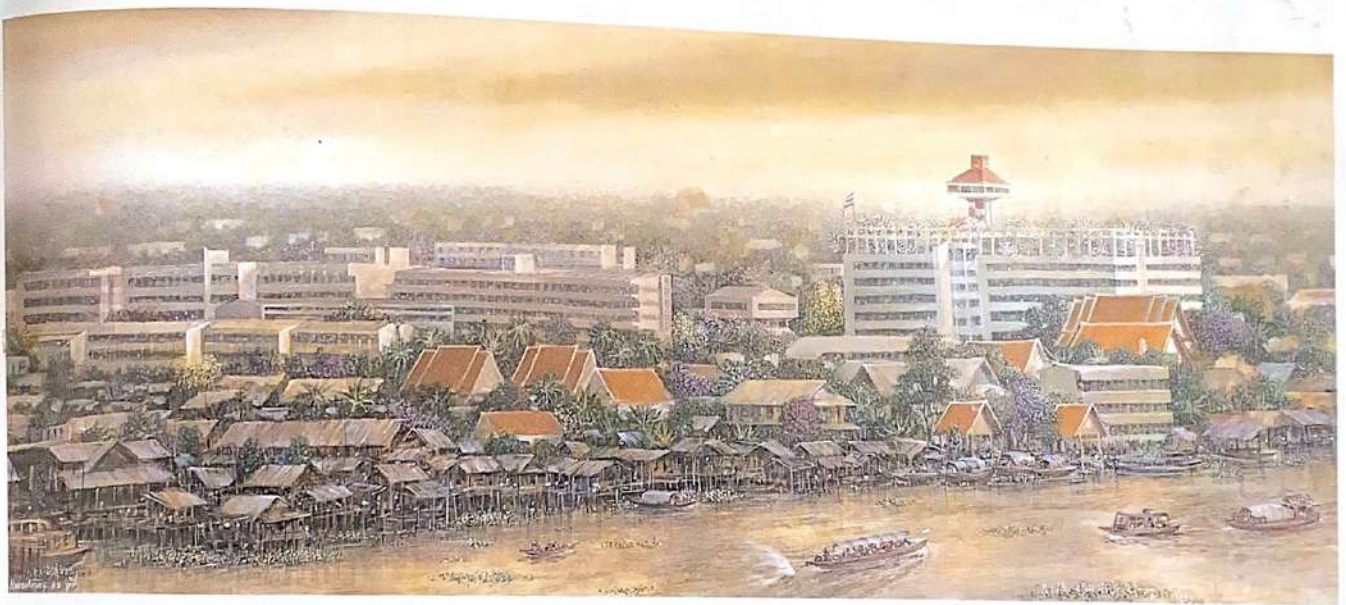

ดอกบัวหลวง

สีอะครีลิคบนผ้าใบ

Bua Luang (Thai Water Lily)

Acrylic on canvas

โรงเรียนหัวฝาง
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Thewphaingarm School
Acrylic on canvas

ดอกบัวไทย สีอะครีลิกบนผ้าใบ
Thai Lotus, Acrylic on canvas

สื่อครีลิคบนผ้าใบ

Acrylic on canvas

หลังจากเกษียณแล้ว อาจารย์ทวียังคงเขียนภาพอยู่อย่างสม่ำเสมอ จากการบอกเล่าของคุณบุญรักษา นันทขว้าง ภรรยาของท่านนั้น อาจารย์ทวี เริ่มป่วยในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ทั้งนี้มีผลสืบเนื่องมาจากฝนตกในวันหนึ่ง ทำให้บันไดบ้านลื่น อาจารย์ทวีประสบอุบัติเหตุพลัดตกบันไดจนซี่โครงหักที่มปอด ท่านต้องเข้าโรงพยาบาลรับการผ่าตัด และหลังจากนั้นท่านก็ป่วยมาตลอด ในระยะที่ป่วย ท่านก็ยังคงเขียนภาพอยู่ทั้งๆที่สุขภาพทรุดโทรมมาก ไม่มีใครสามารถบอกให้ท่านหยุดเขียนภาพได้เพราะเป็นความสบายใจอย่างหนึ่งของท่าน

กรมศิลปากรในสมัยที่ นายทวีศักดิ์ เสนาณรงค์ ดำรงตำแหน่งอธิบดี ได้มอบหมายให้พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหอศิลป์จัดนิทรรศการพิเศษเชิดชูเกียรติศิลปินอาวุโสขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ คณะกรรมการดำเนินงานได้พิจารณาเห็นสมควรจัดนิทรรศการให้เป็นเกียรติแก่ อาจารย์ทวีนันทขว้างการจัดนิทรรศการครั้งนี้จัดขึ้นในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๓ กรมศิลปากรสำนักในพระมหากษัตริย์คุณ ที่พระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยในงานศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ จึงจัดนิทรรศการเชิดชูเกียรติศิลปินอาวุโสทวีนันทขว้าง ขึ้น เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถด้วย และในปีเดียวกันนั่นเอง อาจารย์ทวีได้รับยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ อาจารย์ทวี มีโอกาสเข้าเฝ้าสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อเข้ารับพระราชทานโล่และเข็ม เชิดชูเกียรติศิลปินแห่งชาติ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ซึ่งถือเป็นวันศิลปินแห่งชาติเป็นประเพณีสืบมา

Tawee continued his painting passion after his retirement. Based on an account by his wife Boonraksa Nandakwang, a heavy downpour of rain was responsible for his ill health which started in 1988. On that particular day, he slipped on the wet staircase and a broken rib pierced his lung. He was rushed to hospital for surgery. The hospitalization, however, hardly made any improvement. Despite the constant ailment, he carried on with his painting, which nobody seemed capable of stopping. Everyone realized then that it was his only joy.

In 1990, the Department of Fine Arts under Director-General Taweesakdi Senanarong instructed the Art Gallery, National Museum, to host a special exhibition in tribute of a senior artist. Consequently, and unanimously, it was decided that Tawee Nandakwang should be accorded that honour. The exhibition took place on the celebration of Her Majesty Queen Sirikit's birthday on August 12, 1990. The occasion also served another purpose, namely recognition of Her Majesty's keen interest in the nation's art and culture. The Exhibition honouring senior artist Tawee Nandakwang was thus held in tribute to Her Majesty the Queen.

That same year, the National Identity Commission decided to name Tawee National Artist in Visual Art. In a public audience on National Artist's Day on February 24, 1991, the senior artist received a plaque and a brooch of honour for National Artist from Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn.

งานนิทรรศการเชิดชูเกียรติ
อาจารย์ทวี นันทขว้าง
Art exhibition in tribute of senior artist,
Tawee Nandakwang

อาจารย์ทวี นันทขว้าง รับพระราชทานรางวัลเชิดชูเกียรติจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
Tawee Nandakwang received award from HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn

หลังจากพระราชทานโล่ประกาศเกียรติคุณและเข็มเชิดชูเกียรติแล้ว สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชปฏิสันถารกับศิลปินที่ได้รับรางวัลและทรงมีพระราชดำรัสห่วงใยสุขภาพของอาจารย์ทวี ที่ได้รับการผ่าตัดมะเร็งที่ปอดแล้ว ทรงมีพระราชดำรัสถามถึงการสร้างสรรค์ผลงานของอาจารย์ทวี ว่ายังคงปฏิบัติอยู่อย่างสม่ำเสมอหรือไม่ และทรงมีพระราชปรารภกับอาจารย์ทวีอีกด้วยว่า ควรจะมีการเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์งาน และภาพสเก็ตซ์ผลงาน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อคนรุ่นหลัง

เป็นที่น่าภาคภูมิใจสำหรับอาจารย์ทวี เป็นอย่างยิ่งที่ในบั้นปลายชีวิตของท่าน ประสบความสำเร็จและได้รับเกียรติอย่างสูงสุด ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ นั้น นับเป็นปีทองของอาจารย์ทวี และในปีเดียวกันนั้นท่านยังได้รับเลือกให้เป็นศิลปินดีเด่นรางวัลอาเซียน (ASEAN Awards) สาขาทัศนศิลป์ เนื่องจากท่านได้อุทิศตนและเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีค่า ให้เป็นที่ประจักษ์และศึกษาอย่างไม่รู้เหนื่อย สำหรับรางวัลอาเซียนนี้ อาจารย์ทวี มีความดีนิตินและยินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะถือว่าเป็นเกียรติประวัติอันสูงสุดในชีวิตของท่าน ในช่วงที่ได้รับรางวัลนั้น เป็นเวลาที่อาจารย์ทวี นันทขว้าง มีอายุ ๖๖ ปีพอดี

In a conversation with awarded artists after the presentation ceremony, Her Royal Highness expressed her concern for Tawee's health after the artist's recent a lung cancer operation. She asked the newly recovered artist if he could still continue his creative work on a regular basis. She also suggested that the tools he used in his creative works, including early sketches be preserved to benefit young art aspirants.

1990 should be called Tawee's culminating year, though at the twilight of his life. In that year he was also named ASEAN Awards Outstanding Artist in Visual Art. The Award serves as recognition of his selfless dedication and valuable creativity. There is little doubt why Tawee took so much pride in the award he considered one of the greatest honours of his life. This happy occasion also marked Tawee's 60th birthday.

During his confinement at Siriraj Hospital, his wife Boonraksa and eldest daughter Duangta were by his side taking care of him. On October 10, 1991, Tawee breathed his last breath; he died in the hospital. Upon learning of the demise of the great artist, His Majesty King Bhumibol Adulyadej graciously granted the family a crafted golden coffin and holy water as an honour to the deceased. Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn also attended the royal-sponsored funeral at the funeral grounds, Wat Sommanat-Ratcha-Woravihara on February 17, 1992.

Tawee Nandakwang may have left this world, but his works remain for celebration and admiration. They are still widely discussed as inspiration for young art aspirants. His works are more than an important national art heritage, for they include countless articles and essays pertaining to art, artists and people who are still very much alive in the art community. They offer magnificent sources for knowledge and entertainment to remind us of a creative artist who once lived this land.

Presentation Ceremony
ASEAN AWARDS
Culture - Communication - Literary Works

THAILAND

TAWEE NANDAKWANG
Visual Arts
(Painting)

Tawee Nandakwang has devoted more than 40 years to the practice and teaching of art inspired by nature. Tawee is noted for using techniques and themes in his art forms. Using the medium of oil and acrylic, Tawee emphasizes realism and captures vividly the spirit of nature in his paintings which are highly praised by local art collectors. His paintings have won many national and international awards including a silver medal in an Art Exhibition held in Brno, Czechoslovakia in 1980.

Tawee has received many national accolades for his works and his artistic achievements were crowned when he was appointed Art Advisor to His Majesty, the King of Thailand.

For his outstanding achievements and contributions to painting, Tawee Nandakwang is conferred the ASEAN Award.

8th November 1990 - Singapore

WONG KAN BING
Minister for Home Affairs
and
Minister for Community Development

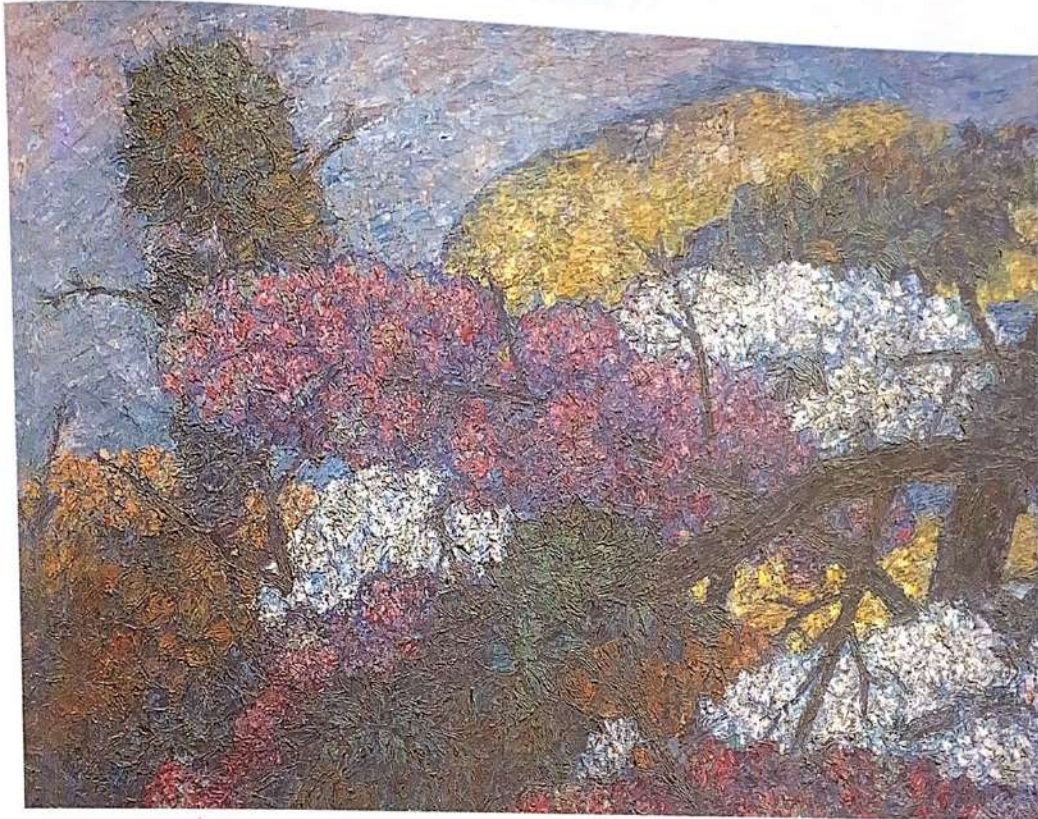
อาจารย์ทวี เข้ารับการรักษายาบาลอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช โดยมีคุณบุญรักษา ภรรยา และคุณดวงตา นันทขว้าง ธิดาคนโต ให้การดูแลพยาบาลอย่างใกล้ชิด ท่านถึงแก่กรรม ณ โรงพยาบาลศิริราช เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานหีบทองสลักลาย เป็นเครื่องประดับเกียรติยศ และพระราชทานน้ำอาบศพด้วย นอกจากนี้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารียังทรงมีพระมหากรุณาธิคุณเสด็จพระราชทานเพลิงศพอาจารย์ทวี นันทขว้าง ณ ฌาปนสถานวัดโสมนัสราชวรวิหาร ในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

ถึงแม้ว่า อาจารย์ทวี จะล่วงลับไปแล้ว ผลงานของท่านยังคงได้รับการกล่าวขาน เป็นแหล่งบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะให้กับชนรุ่นหลัง ผลงานของท่านมิใช่เป็นเพียงงานศิลปะที่เป็นมรดกทางศิลปะอันสำคัญของชาติเท่านั้น หากบทความและข้อเขียนต่างๆของท่านที่เกี่ยวกับศิลปะ ศิลปิน และบุคคลในวงการศิลปะยังคงมีชีวิตชีวา มีสีสัน ให้แก่เรารู้ ความบันเทิง เป็นที่น่าจดจำ และระลึกถึง ศิลปินผู้สร้างสรรค์ตราบจนกระทั่งทุกวันนี้

‘อาจารย์ทวี นันทขว้าง ผากข้อคิดที่มีค่าให้บุคคลในวงการศิลปะได้ตระหนักไว้ ดังนี้

‘ศิลปะแต่ละแนวมีทั้งจุดเด่นและจุดบอด คละเคล้ากันไป ไม่ว่าจะ เป็นศิลปะในยุครุ่งเรือง หรือยุคเสื่อมก็ตาม ทั้งศิลปะสมัยใหม่แอบสแตรค หรือ คิวบิสม์ ต่างก็มีส่วนดีด้วยกันทั้งนั้น ข้อสำคัญอยู่ที่ว่า เราจะเข้าถึงชีวิต และวิญญาณของศิลปะเหล่านั้นหรือไม่’

ภาพ "ดอกไม้"
สีน้ำมันบนผ้าใบ
"Flowers"
Oil on canvas

Those in the art community may find a piece of Tawe Nandakwang's thought worth contemplating.

"Each art school has a combination of strong and weak aspects, regardless of its golden and declining years. Be it abstract or cubism, modern art styles do have their strong points. It all depends on whether we understand the life and soul of the art."

ภาคผนวก
APPENDIX

ในท้องเขียนรูปล่าวพระองค์ His Majesty the King's Private Studio

โดย อาจารย์ทวี นันธขว้าง
by Tawee Nandakwang

ผู้เขียนได้เคยรับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เข้าไปชื่นชมภาพเขียนฝีพระหัตถ์ ซึ่งมีจำนวนมากมายในพระราชวังสวงจิตรลดา ผู้เขียนทราบดีว่าพระองค์ทรงสนพระทัยและรักงานศิลปะแขนงนี้ไม่ยิ่งหย่อนกว่าแขนงอื่นๆเลย และได้ทรงงานด้านนี้มาช้านานแล้ว มิใช่จะเพิ่งมาสนพระทัยในตอนหลังดังที่หลายคนเข้าใจ

ผู้เขียนได้รับมอบหมายจากทางราชการให้เป็นผู้คอยถวายคำแนะนำ ในห้องแสดงศิลปกรรมหลายครั้ง พระองค์ทรงวิจารณ์ภาพเขียนว่างานชิ้นไหนเป็นสไตล์อะไร อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วเสมอ เช่น แอ็บสแตรค คิวบิสม์ เรียลลิสม์ อิมเพรสชันนิสม์ ฯลฯ

และทรงมีความทรงจำล้ำเลิศ ว่างานของศิลปินคนไหนเปลี่ยนแปลงคลี่คลายแตกต่างกันไปจากงานปีก่อนๆของเขาอย่างไร

และพระองค์จะประทับอยู่ในห้องแสดงงานศิลปกรรมและสนพระทัยงานศิลปะทุกชิ้นนานที่สุดเท่าที่โอกาสจะทรงอำนวยซึ่งราชเลขาจะต้องคอยกราบบังคมทูลให้เสด็จกลับ เพราะยังมีหมายกำหนดการอย่างอื่นอีก ซึ่งพระองค์จะมีพระราชดำรัสก่อนเสด็จกลับว่า 'อยากจะชมอยู่นานๆเสียดายที่เวลามีน้อย'

มีโอกาสนับประทับใจยิ่งของผู้เขียนอยู่ครั้งหนึ่ง คือ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ผู้เขียนตามเสด็จขณะที่แปรพระราชฐานประทับอยู่ที่พระตำหนักภูพิงศ์ราชนิเวศน์ ผู้เขียนมีโอกาสอันล้ำค่าได้อยู่ใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาทเป็นเวลาหลายวัน

หลังจากที่ผู้เขียนกลับจากพระตำหนักภูพิงศ์ครานั้น มีนักศึกษาและเพื่อนอาจารย์ตลอดจนญาติมิตรมากมายซึ่งส่วนมากต่างเข้าใจกันว่าในหลวงของเราเสด็จไปเพื่อทรงพักผ่อนที่นั่น และคิดว่าผู้เขียนคงจะมีโอกาสได้เที่ยวเชียงใหม่อย่างสบาย

ผู้เขียนต้องใช้เวลาชี้แจง และเล่าเรื่องราวที่พบเห็นเกี่ยวกับพระราชจริยาวัตรต่างๆทุกเรื่องเท่าที่มีผู้ซักถามและเข้าใจผิดอยู่

ผู้เขียนเล่าว่าในหลวงมีพระราชกรณียกิจมากเหลือเกิน เสด็จไปในงานพระราชพิธีต่างๆ ที่ได้มีผู้กราบบังคมทูลอัญเชิญ เสด็จเยี่ยมหน่วยตำรวจตระเวนชายแดน โปรดเกล้าให้เจ้านาย ฝ่ายเหนือ และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของภาคเหนือทั้งหมดเข้าเฝ้า เสด็จเยี่ยมเยียนทหารที่ได้รับบาดเจ็บ ฯลฯ

ในการเสด็จออกเยี่ยมเยียนชาวเขาเพื่อพระราชทานอาหาร และเครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ พระองค์และสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราชเจ้าลูกเธอบางพระองค์ จะต้องย่ำพระบาทป็นป้ายภูเขาหลายลูก เป็นระยะทางไม่ต่ำกว่าสิบกิโลเมตรขึ้นไป พร้อมด้วยเครื่องหลังของทหารครบชุด แม้กระทั่งสมเด็จพระราชินีก็ทรงยกเครื่องหลังเอง โดยตรัสกับผู้ที่จะมาคอยช่วยประคองให้ว่า 'ฉันมีศเป็นถึงพันโท (ในขณะนั้น) ควรจะใส่เครื่องหลังเองได้.....'

ผู้เขียนรู้สึกว่เครื่องหลังของสมเด็จพระสังฆราชนั้นดูจะหนักกว่าเครื่องหลังของผู้เขียนซึ่งคิดว่าหนักแล้วเสียอีก

มีอยู่ครั้งหนึ่ง หลังจากปีนขึ้นไปถึงสันเขาสูงใหญ่ลูกหนึ่ง มีผู้กราบบังคมทูลถามในหลวงว่า ลูกเขาลูกใหญ่ที่ปีนป้ายเมื่อวานขึ้นกับลูกนี้ ลูกไหนจะสูงกว่ากัน

ในหลวงทรงตรัสตอบว่า 'ลูกวานขึ้นนี้สูงกว่าเพราะฉันเคี้ยวมะขามป้อมถึง ๕ ลูกกว่าจะถึงยอด แต่วันนี้เพียง ๓ มะขามป้อมเท่านั้น.....'

ตลอดระยะเวลาที่เสด็จผ่าน เมื่อเห็นที่ไหนวิวสวย พระองค์จะทรงหยุดสเกิตซ์ภาพไว้เสมอ ผู้เขียนสังเกตว่าพระองค์ทรงรักธรรมชาติมาก และโปรดต้นไม้ใหญ่ๆ และป่าที่มีเถาวัลย์ห้อยย้อยร่มรื่น และทรงเป็นห่วงว่าจะมีผู้ทำลายมันเสีย

ในห้องเขียนรูปส่วนพระองค์ พระองค์เคยทรงชี้ให้ผู้เขียนดูรูปที่เพิ่งเขียนเสร็จใหม่ๆ สียังเปียกอยู่ พระองค์ตรัสว่า 'รูปนี้ใช้สีเหลืองค้ำในกล่องมาละเลงให้มันหมดไปเสีย สีพวกนี้มีโอกาสใช้มันน้อย ขึ้นไม่รีบใช้มันก็จะแข็งต้องทิ้งไปเปล่าๆ เสียตาย'

ผู้เขียนนำเรื่องนี้ไปเล่าให้นักศึกษาศิลปากรฟังต่างชอบออกชอบใจกันใหญ่ และพวกที่ชอบปล่อยให้สีแข็งก็เปลี่ยนนิสัยใหม่คือรีบใช้มันให้หมดไปก่อนที่จะทิ้งไปเปล่าๆ ซึ่งมันจะเป็นที่ฝึกหัดความชำนาญและบางทีก็ได้รูปที่สวยงามแปลกๆ ถูกใจก็มี

ผู้อ่านบางท่านคงจะสงสัยว่า สีที่ใช้มันน้อยหรือไม่สวยจะซื้อมาใช้ทำไม อยากจะอธิบายสักนิดหน่อยว่า สีหลอดที่เป็นสีน้ำมันบางทีเขาจะขายเป็นชุด มีทั้งสีที่ใช้มากและใช้น้อย บางสีศิลปินบางคนจะไม่ยอมใช้เลยก็มี แต่บางครั้ง สีที่เราจะใช้มันเพียงนิดเดียว เราผสมมันขึ้นไม่ได้ เราก็จำเป็นต้องซื้อมาทั้งหลอด ภายในระยะเวลา ๒-๓ ปี มันก็จะเริ่มแข็ง บางอย่างก็เร็วหรือช้ากว่านี้

With His Majesty's gracious permission, I was privileged to see the collection of his own paintings at Chitrlada Palace. I am well aware that His Majesty has long been interested in art as much as he has in other areas. It is not an interest that has just been developed as generally understood.

I was officially appointed to offer advice to His Majesty several times at his studio. On those occasions, he indicated his vast knowledge of art. His Majesty reviewed his works based on different schools of art with accuracy and fluency, be it abstract, cubist, realist, impressionist, or any other. He has an incredible memory of how each artist developed his works and how they differ from previous ones.

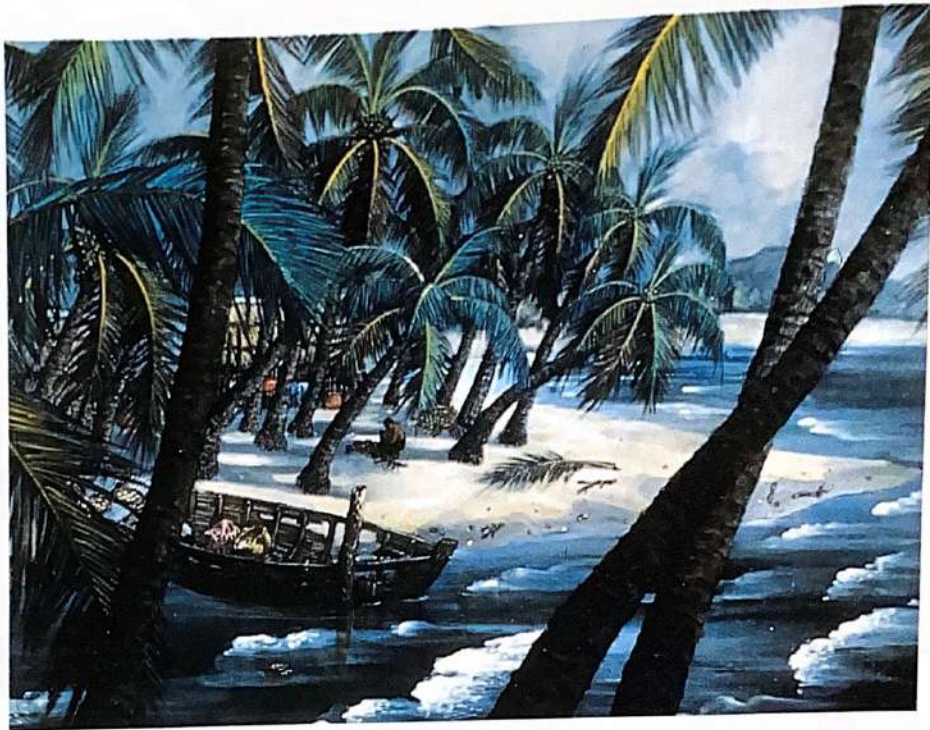
His Majesty would remain in his studio for as long as his schedule would allow. During those private hours, he would study each piece of work with intense interest and the secretary was left with the task of reminding him of his other daily functions. At each urging, His Majesty would always say before making his move that he "would rather spend longer hours studying the works. It's a pity that there isn't much time."

I was particularly impressed by a specific event. On one occasion, I was graciously granted permission to join His Majesty's entourage during his sojourn at Phuping Palace. That occasion accorded this writer the privilege of spending several precious days in His Majesty the King's close proximity.

Upon returnig from Phuping Palace, I have been approached and queried about the trip by friends, clans and students alike. Everyone was of the impression that His Majesty went to Phuping Palace for a break and I must have had a great time enjoying Chiang Mai.

To their curiosity and interest, they were told that His Majesty always had busy agendas which required him to preside over functions where his presence was requested. He also visited the Border Patrol police and granted audiences to the aristocrats and high ranking officers of the northern region. Visits to wounded soldiers were also on his busy schedule.

On their trips to give food and clothing, among other things, to the hill tribe people, His Majesty the King and Her Majesty the Queen as well as their children had to trek no less than ten kilometres on foot over the mountainous terrains. On those trips, they were equipped with military backpacks. Even Her Majesty carried her own, telling her aides "Being a lieutenant colonel (her rank at the time), I should be able to carry my own backpack". I personally felt that her backpack was even heavier than mine.

ภาพทิวทัศน์
สีอะครีลิคบนผ้าใบ
Landscape
Acrylic on canvas

Once after scaling a high hill, someone questioned His Majesty about the comparative heights of the hills scaled the previous day and of those on that day. His Majesty replied: "The one yesterday was higher. I finished chewing five emblic myrobalan fruits yesterday before we reached the peak. Today, I managed to finish only three."

All along the route when His Majesty spotted beautiful scenery, he would stop to do the sketches. I noticed that he really had a great love of nature, particularly big trees. Forests with long flowing vines attracted his attention and concerned him that they might suffer from poaching.

In his private studio, His Majesty once pointed out to me a painting he had just finished; the paint was barely dry. "The left-over yellow colour from the container was used in this painting. These colours have little use and after some time become dry. It's such a waste to have to throw them away," said His Majesty.

That anecdote was passed on to my art students who found it greatly impressive. Those who used to leave the colours to dry up in the containers eventually changed the habit. Left-over colours were quickly disposed of in painting exercises which sometimes gave unexpectedly pleasing results.

Some readers may be puzzled as to why seldom used colours need to be bought. Here the explanation is that sometimes oil paint or water colours are sold in a set, a combination of colours often used and seldom used. Some painters refuse to use some colours. Some paintings require just a brush of a certain colour. Unfortunately, they are not blendable. So the whole tube has to be bought and left to dry in a couple of years. Some of them dry quickly, others may take more time.

ถิ่น Artist

Artists' Place .

โดย อาจารย์ทวี บัณฑิต

by Tawee Nandakwang

คำว่า 'artist' ความจริงข้าพเจ้าก็อยากจะใช้คำว่า 'ศิลปิน' แทน แต่คำไทยคำนี้ เขาว่ามันเหมาะที่จะใช้เรียกดาราราภาพยนตร์ และ ดาราหนังร้องไทยมากกว่าอย่างอื่น

ชีวประวัติของพวก artist ที่ข้าพเจ้าเคยทราบจากในหนังสือและจากอาจารย์ที่เคยเล่าให้ฟังว่า artist ใหญ่ ๆ ของยุโรปนั้น มักจะมีถิ่นที่อยู่และที่พบปะสังสรรค์เป็นที่แน่นอนแห่งใดแห่งหนึ่งเสมอ ถิ่นนั้นก็จะเป็นที่รู้จักกันทั่วไป หรืออย่างน้อยก็คนในเมืองนั้นเองว่า 'ถิ่น artist'

เรื่องนี่ก่อน ๆ ข้าพเจ้าไม่ค่อยสนใจอะไรนัก เพราะไม่เห็นหน้าประหลาดตรงไหน คิดว่าคงจะคล้ายกับพวก artist ของเมืองเรา ซึ่งมีที่พบปะกันแถวร้านหน้าประตูวิเศษฯ เช่นที่ร้านไอโกะร้านไอ้เหวง แต่พอได้ไปพบเห็นด้วยตนเองแล้วเป็นเรื่องที่คาดคิดนึกทีเดียว เพราะถิ่น artist ของเขามีอาณาบริเวณกว้างขวาง ขนาดเป็นตำบล ๆ หรือถนนทั้งสาย ๆ ไปเลย และทั้งจำนวน artist ก็มากมายนับไม่ถ้วน

ข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าวถึง Montmartre 'ถิ่น artist' ของปารีส หรือ Chelsea ของลอนดอน แต่จะขอกล่าวถึง Margutta (อ่าน มาร์กุตต้า) ของโรม ซึ่งคุ้นเคยมากพอ มาร์กุตต้านี้ถ้าถือเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจหนึ่งของชาวโรมคงไม่ผิดนัก เพราะถ้าเราเอ่ยถามชื่อนี้กับชาวโรมคนใดคนหนึ่ง เขาจะกล่าวถึงมันด้วยความชื่นชมโอ้อวดเสมอ แม้แต่เด็ก ๆ ก็รู้ดีว่ามาร์กุตต้า คือ 'ถิ่น artist' และอยากมีโอกาสไปเยี่ยมไปชมเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าจึงอยากลองพยายามเล่าสู่กันฟังบ้าง

มาร์กุตต้า เป็นชื่อถนนสายเก่าแก่สายหนึ่งกลางกรุงโรม ตอนแรกข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันออกจะเก่าชอมช่อไปสักหน่อย แต่เมื่อคุ้นเคยมาจนชินกลับนึกชอบ และเห็นว่าสภาพเช่นนั้นเป็นศิลปะและเหมาะสมที่สุด ถ้าจะมีร้านใดและที่ใดที่หนึ่งอุตรีไปแต่งร้านและทาสีใหม่ให้ทันสมัยก็จะเป็นจุดที่น่าเกลียด เสียบรรยากาศของ 'ถิ่น artist' หหมด ดูจะเป็นเจตนาและความพยายามของเขาด้วยซ้ำที่ให้มีนคงสภาพเก่า ๆ แต่ประณีตเรียบร้อยอยู่เช่นนั้น

ถนนสายนี้ยาวประมาณ ๓๐๐ เมตร กว้างราว ๗-๘ เมตร มีตึกแถวขนาดสูง ๔ ชั้นบ้าง ๕ ชั้นบ้างอยู่สองฟาก มีที่ว่างทำให้ตึกแถวขาดตอนไป ๔-๕ แห่ง ที่ว่างเหล่านี้เป็นบริเวณสวนที่มีรูปหินอ่อนและอ่างน้ำพุของวิลล่าเก่า ๆ ซึ่งตั้งอยู่ลึกเข้าไปข้างใน ในฤดูที่มีการแสดงศิลปะ

I would rather use the term "artist" in Thai but I have been cautioned that the term is more appropriate for movie stars and songstresses.

The lives of various artists I learnt from books and from the accounts of art teachers indicate that great artists in Europe normally have a specific place where they "congregate". This is generally known, especially amongst the townsfolks, as the "artists' place".

Previously, I wouldn't have taken any interest in this subject as I saw nothing peculiar about it. I thought that it would have been something like with our own artists who meet around places like Goh's cafe or Hwaeng's cafe. But from first-hand experience, I must admit that I was totally wrong. The quarters where foreign artists gather cover a huge area, sometimes as vast as an entire village or an entire boulevard, and the number of artists is practically beyond head-count.

Let me pass over Montmartre, the "artists' place" in Paris, and Chelsea in London. Instead, I would like to talk about Margutta in Rome, the place with which I am familiar. Margutta represents the pride of the Romans. Mention it to any Roman and you may have to put up with their bragging about the place longer than you would wish. Children, too, know Margutta equally well. To them, it is the "artists' place" they would love to have chance to frequent like the adults. So, let me try to pass on my experience to you.

Margutta is the name of a street in the heart of Rome. Initially, my impression of it was of decrepitude. But once familiar with it, I started to like the place and even agree with

ชุกชุม บริเวณสวนเหล่านี้ก็จะใช้เป็นเวทีแสดงศิลปะกันหมด เพราะในระยะนั้นห้องแสดงศิลปะลึบกว่าแห่งในถนนสายนี้ ไม่พอแก่ความต้องการเสียแล้ว ห้องแสดงศิลปะเหล่านี้มีอยู่ตามบริเวณชั้นล่างของตัวตึก แต่ก็ยังมีบางแห่งที่อยู่ห้องใต้ดินและอยู่ชั้นบนของตึก ความจริงก็ร้านขายรูปเราตึกนี้เอง เพียงแต่จัดที่ให้มีหน้าตูลักษณะเหมือนห้องแสดงเท่านั้น ชั้นบนของตัวตึกส่วนมากเป็นสตูดิโอ ส่วนมากเป็นของ โปรเฟสเซอร์ และ artist ที่มีชื่อเสียง มักจะจัดเป็นที่สอนศิลปะไปด้วยในตัวมีผู้นิยมไปเรียนตามสตูดิโอเหล่านี้กันไม่น้อยมีทั้งชาวอิตาเลียนและชาวต่างประเทศเพื่อนสาวชาวฮ่องกงคนหนึ่งแกก็มาเรียนที่นี่ วันหนึ่งข้าพเจ้าติดตามเพื่อน ๆ มาแวะเยี่ยมที่สตูดิโอ พวกเราประหลาดใจกันมาก เพราะเห็นมีนักเรียนเพียงคนเดียวเท่านั้น เพื่อนเราคนหนึ่งเตือนแก่ให้ระวังตัวไว้ เพราะขึ้นชื่อว่าอิตาเลียนแล้วเจ้าชู้ร้ายกาจนัก 'ไม่เป็นไรหรอกได้ตัวเป็น artist อิตาเลียนหล่อ ๆ อย่างนี้สักคนคงไม่เลวนัก จะได้เอาไว้เบี่ยงเลนโก้ ๆ ที่ฮ่องกง' แกตอบยิ้ม ๆ ที่เล่นทีจริง ต่อมาไม่นานเราก็ตราบข่าวที่ว่า artist อิตาเลียนคนนั้นไปแต่งงานด้วยกันกับแกที่ฮ่องกงจริง ๆ

นอกจากห้องแสดงศิลปะและที่อยู่อาศัยของพวกเขา artist แล้ว มาร์กุตต้า ยังประกอบไปด้วยร้านอาหาร บาร์เครื่องดื่ม ร้านขายของเก่า ร้านขายเครื่องแต่งบ้าน ร้านขายเครื่องเคลือบดินเผา ร้านขายและทำกรอบรูป ร้านเหล่านี้ขายสินค้าล้วนแต่เป็นประเภทศิลปะเท่านั้น มีสถานที่รับจ้างสอนการแสดงและสอนเต้นรำ Ballet หนึ่งแห่ง วันไหนที่มีอากาศร้อนหรือไม่หนาวเกินไปนักมักจะให้เห็นบางคนยังอยู่ในชุด Ballet และบุคคลอื่น ๆ อีกหลายคนที่เคยพบปะตามบาร์เครื่องดื่มและร้านอาหารที่มีท่าทางเก๋ ๆ หน้าตาสวย ๆ หรือรูปร่างกลมเพรีียว แข็งขายาวเหมือนม้าน่าจะเป็นนักศึกษาในสถานที่นั้นเช่นเดียวกัน

คงจะมีสถานที่รับจ้างสอนดนตรีและร้องเพลงอยู่ที่มาร์กุตต้าด้วยสักแห่ง เพราะข้าพเจ้าเคยได้ยินเสียงเครื่องดนตรีหลายอย่างเล่นกันไปคนละทาง และเสียงฝึกซ้อมลูกคอสูง ๆ ต่ำ ๆ ลั่น ๆ ยาว ๆ มีให้ได้ยินเสมอ เลยช่วยทำให้บรรยากาศเป็นถิ่น artist โดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

the idea that there is no other place more apt for artists. Should any shop or any place in the quarter be redecorated and coated in new paint for the sake of a modern look, it would cause sheer disgust. The ambiance of the "artists' place" would undoubtedly be destroyed. Perhaps the run-down look was intended to remain side by side with the serenity of the place.

The street is approximately 300 metres in length and 7 - 8 metres wide. Four or five storey buildings line both sides. But in between these buildings are spaces occupied by gardens which are dotted with marble statues and fountains belonging to old villas found deep inside the property. Art exhibitions during art seasons take advantage of these gardens as some ten galleries along the street prove to be insufficient for the great number of art entries. These art galleries normally occupy the ground-floor of the buildings. Some, however, are found in the cellars or even on the higher floors of the buildings. In fact, these are simply art salons where art works are sold. But they are specially arranged to give the impression of art galleries. Usually, the studios where most art teachers and well-known artists work are located on upper floors. Sometimes, they transform into classrooms for art students who prefer to take lessons in those places. The students are both native Italians and foreigners.

An artist friend of mine from Hong Kong was amongst those students who attended studio classrooms. One day as I arrived at one of those studios, I was rather surprised to find her the only student. One of our friends gave her a warning word about flirting Italian men. "I don't mind that," she said half-jokingly, half-seriously. "It can't be too bad to have a handsome Italian artist husband. Don't you think? At least, I can brag about him back in Hong Kong." Soon, we learnt that she had married an Italian artist and they had settled down in Hong Kong.

ห้องแสดงภาพเขียนทุกแห่งที่มีอยู่ในมาร์กูดต้า artist ทุกคนมีโอกาสที่จะใช้โรงแรงงานของตนได้โดยเขามีวิธีการดังนี้

วิธีแรกคือเสียค่าเช่า ตามปกติคิดกันเป็นรายวัน แต่ถ้าเช่าหลายวันราคาก็ถูกลง อัตราค่าเช่านั้นไม่ได้กำหนดไว้แน่นอน จะถูกหรือแพงแล้วแต่ทำเลสถานที่และฤดูกาลจะดีเลวกว่ากัน ถ้าห้องแสดงกว้างขวางแสงดี อุปกรณ์พร้อมบริบูรณ์ ค่าเช่าก็แพง หากเป็นฤดูที่มีนักท่องเที่ยวมาก ราคาก็จะขึ้นไปอีก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งใกล้วันคริสต์มาสและวันขึ้นปีใหม่ด้วยแล้ว ราคาค่าเช่าจะแพงลิบลิ่วทีเดียว เพราะเขานิยมให้ของขวัญด้วยงานศิลปะกันมาก artist กระเป๋าบางจะแสดงเดี่ยวไม่ไหว ก็ใช้วิธีแสดงร่วมกันเป็นหมู่ ๆ ๓ คนบ้าง ๑๐ คนบ้าง หรือบางครั้ง ๕๐ คนก็เคยมี โดยเฉลี่ยกันออกค่าเช่าเท่า ๆ กัน

วิธีที่ ๒ รู้สึกสบายขึ้นหน่อย แบบนี้ไม่ต้องเสียค่าเช่าเป็นเงิน แต่ artist จำเป็นจะต้องเป็นคนมีชื่อเสียงพอสมควร หรือมีงานดี ถูกใจเจ้าของห้องแสดง โดยเขาจะเลือกงานของผู้นั้นไว้เป็นค่าตอบแทน หนึ่งหรือสองรูป แล้วแต่จะตกลงกัน รูปที่เขาเลือกไว้นี้ เมื่อรวบรวมได้มากพอ เขาก็จะเปิดแสดงของเขาเอง ซึ่งขายได้ราคาอย่างงามทีเดียว

วิธีที่ ๓ เป็นวิธีชักเปอร์เซ็นต์จากรายได้ artist จำเป็นที่จะอยู่ในความนิยมของประชาชนจริงๆ หรือมีงานที่เจ้าของห้องแสดงเก็งกำไรไว้อย่างงาม การติดตั้งราคาจะต้องร่วมมือกันทั้งสองฝ่าย บางทีการใส่กรอบ การติดตั้ง และการโฆษณาตลอดจนทุกสิ่งทุกอย่าง เจ้าของห้องแสดงเป็นฝ่ายจัดการลงทุนให้เสร็จโดย artist ไม่ต้องแตะต้องอะไรทั้งสิ้น เมื่อเขาเห็นว่าถ้าจะปล่อยให้ artist ทำเองจะไม่ได้ดีพอ

เรื่องการโฆษณานั้นถือเป็นของสำคัญพอ ๆ กับผลงาน artist ที่เดียว หรือบางทีจะสำคัญกว่าเสียด้วยซ้ำ เพราะงาน artist บางคนดีถึงขนาด แต่หย่อนโฆษณา ขายได้ยาก งานเลวๆ แต่การโฆษณาแข็งขันมักจะขายได้ดีเสมอ การโฆษณาที่ดีนั้น เขาว่าจะต้องถึงพร้อมด้วยสิ่งเหล่านี้คือ ไปสเตอร์จะต้องมาก บัตรเชิญต้องทั่วถึง สุจิตร์สวยและแจกฟรี มีทั้งข่าวและโฆษณาลง

Margutta is not just a place for art galleries or artists' residences. This is an area crammed with restaurants, shops selling commodities ranging from furniture to terra-cotta ware and painting frames. But the majority of the wares is art-related.

There are also classes where performing art and ballet lessons are offered. On hot humid days or mild days, one can spot some people still clad in their ballet outfits, and others whom one has met at bars and restaurants. Some in the latter group are sophisticated, beautiful, and slim with limbs as long as horse's. Indeed, they, too, are qualified as students at those classes.

There must be classes offering music and vocal lessons around Margutta since I often overheard unorchestrated musical tunes and vocal practice with short and long, high and low pitches. All this really makes Margutta the complete artists' quarter.

All the artists can take advantage of the galleries in the Margutta area where they can exhibit their works in different ways.

The first way is paying for the space on a daily basis. The longer the exhibition, the cheaper the rate. But there is no standard rate. Normally, the location and the season combine to dictate the rate. If the gallery is bright and roomy, complete with necessary equipment, the rate is definitely high. The tourist season makes another contributing factor to rate rises. The period close to Christmas and New Year, however, demands the top rates since people like to give art works as gifts during this time of year. Impecunious artists may have difficulty mounting an exhibition on their own. Under these circumstances, artists group together to share expenses, between three and ten, or even as many as fifty.

หนังสือพิมพ์ มีข่าวในรายการประจำวันของภาพยนตร์ข่าว และข่าวโทรทัศน์ มีเครื่องดื่มและกับแก้มสำหรับแขกหรือในวันเปิดงานอย่างไม้อัน การโฆษณาจะให้อย่างใหญ่แค่ไหนนั้นไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถหรือชื่อเสียงของ artist แต่ขึ้นอยู่กับเงิน ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของฝรั่งเขา เขาถือเป็นเรื่องจำเป็นที่เดียวสำหรับ artist ที่ไม่มีชื่อเสียงที่จะจ้างนักวิจารณ์ศิลปะวิพากษ์วิจารณ์สรรเสริญงานศิลปะของเขาลงในหนังสือพิมพ์ ให้เลอเลิศพิเศษแค่ไหนได้ทั้งนั้นไม่ขัดข้อง สุดแต่กำลังทรัพย์

สำหรับเครื่องดื่มที่จัดไว้เลี้ยงแขกผู้เข้าชมการแสดงนั้น เป็นธรรมเนียมที่อย่างน้อยจะต้องมีเหล้าองุ่นและลูกโอลิฟตองเป็นกับแก้ม เรื่องเหล้าองุ่นนี้อาจอธิบายให้ละเอียดสักหน่อย เพราะมีความสัมพันธ์กับ artist อิตาเลียนอย่างแยกไม่ออก artist อิตาเลียนแต่ละคนนับตั้งแต่สมัยโบราณ ถึงสมัย มีเคล็นเจโล, โมติลญาณี จนถึงสมัยปัจจุบัน อาหารมื้อที่คับคั่งที่สุดของพวกเขา ก็คือเหล้าองุ่นกับขนมปังแข็ง บางคนอาจจะคิดว่า artist อิตาเลียนแต่ละคนล้วนซีเหล้าทั้งนั้น อันที่จริงแล้วเหล้าองุ่นหรือที่อิตาเลียนเรียกว่า วิโน่ เขาถือเป็นการประจำชาติของเขาทีเดียว เพราะทุกครอบครัวจะต้องมีไวน์ระหว่างอาหารเป็นประจำ สำหรับราคานั้นถูกแพงแล้วแต่ยี่ห้อและดีกรี อย่างแพงขวดละไม่เกิน ๒๐ บาท พวกที่มีดีกรีสูงบางอย่างแรงถึง ๕๐ ดีกรี อย่างธรรมดาที่ใช้ดื่มโดยทั่วไปดีกรีละ ๕-๘ บาทเท่านั้น ดีกรีน้อยอย่างมากที่สุดไม่เกิน ๑๐ ดีกรี สำหรับเด็กดื่มต้องผสมน้ำบางมากจนไม่มีรส วิโน่ ชนิดที่ขายกันแพ่งๆในเมืองไทยนั้น ที่โรมขวดละไม่เกิน ๘ บาท

ภัตตาคารหรือร้านอาหารในถิ่นนี้ มีลักษณะเหมือนกันอยู่อย่างหนึ่งก็คือ การตกแต่งภายในร้าน เพราะแต่ละแห่งจะประดับรูปเขียน รูปปั้น เต็มแน่นไปหมด ถ้าชนโตะเก้าอี้ออกเสีย ก็ห้องแสดงศิลปะนี่เอง รูปเหล่านี้ล้วนแต่เป็นผลงานของ artist ที่นำมาแลกเปลี่ยนเป็นค่าอาหาร และเครื่องดื่มยามเมื่อชดสนเงินทอง ตามปกติแล้วไม่มี artist คนไหนอยากเอารูปมาแลกเป็นค่าอาหาร เพราะต้องถูกตรากามาก วิธีตีราคาต่างวด เขาเทียบกับค่าอาหาร รูปละ ๑๐ มื้อบ้าง

Established artists enjoy some perks. As long as they produce excellent works which are satisfactory to gallery owners, they don't have to pay rent. Gallery owners are compensated by the works they hand-pick. The number of pieces they select depends largely on the agreement reached by the artists and the gallery owners. Once selected, these paintings are accumulated for special exhibitions when gallery owners really reap their rewards.

The third approach calls for cooperation between the artists and the gallery owners. This way, the latter gets a commission based on a percentage of the sale. Artists have to rely on public support and gallery owners look for profits. As a result, gallery owners are prepared to absorb all the expenses including the cost of framing, display and advertising. This frees the artists from any unnecessary burdens. After all, it is best to leave the work in the hands of those who know best.

Advertising is as important as the artists' works, if not more. Some artists may be well established but, short of advertising, they may experience difficulty in selling. By contrast, sub-standard works with strong advertising back-up are normally in a better position. Effective advertising is said to be made up of different components: a lot of posters, generous invitation cards, impressive free programmes, press coverage in the newspapers, daily newsreel and television newscasts. An abundant supply of refreshment for guests on the opening day represents a tradition. The extent of the advertising, however, does not depend on the calibre and the reputation of the artists alone. Here, money talks. It is the way with foreigners. It is considered vital for unknown artists that art critics be commissioned to review the exhibitions and compliment the works in the press. Everything is possible so long as money is no object.

๒๐ มื้อบ้าง รูปที่ตีก็อาจถึง ๕๐ มื้อ อาหารตามร้านเหล่านี้ตามราคาธรรมดาขายเป็นรายการหนึ่งมื้อก็ ๑ รายการ ซึ่งประกอบด้วย วีโน่ ๑ ขวดเล็ก สปาเก็ตตี้ ๑ จาน อาหารประเภทเนื้อ ๑ จาน สลัด ๑ จาน ขนมปัง ๒ ก้อน ราคาประมาณรายการละ ๑๕ บาทตายตัว แต่ร้านที่ไวกว่าก็อาจเป็นรายการละ ๒๐ บาท แต่ถ้าจะกินอะไรเพิ่มเติมนอกรายการก็ต้องเสียเงินเพิ่มอีกต่างหาก รูปภาพที่ประดับตกแต่งไว้ตามร้านเหล่านี้ ใครสนใจขึ้นไหนก็ได้ถามราคาได้ และมีคนนิยมซื้อกันมากด้วยเพราะราคาไม่แพง ร้านเหล่านี้นอกจาก artist และนางแบบเจ้าของถิ่นขาประจำแล้ว ยังมีพวกนักประพันธ์ สถาปนิก นักแสดง นักดนตรี นักปรัชญา นักท่องเที่ยว และผู้นิยม artist ร่วมอุดหนุนด้วย เขาวามันมีบรรยากาศพิเศษยิ่งนัก

มีภาพสีน้ำมันภาพหนึ่งแขวนประดับร้านอาหารอยู่นาน ไม่เห็นมีใครซื้อ มันคงเป็นภาพที่ไม่ได้ความในสายตาคนอื่น ๆ เช่นเดียวกับข้าพเจ้าเหมือนกัน ข้าพเจ้าเคยคิดเช่นนี้ทุกครั้งที่สายตาเหลือบพบรูปนี้ยังอยู่ในที่เดิม ในที่สุดข้าพเจ้าก็ได้เห็นมีผู้ซื้อมันไปจนได้ จึงอดที่จะได้ถามหนุ่มสาวผู้ซื้อซึ่งช่วยกันโอบรูปไว้ด้วยความพึงพอใจ 'ขอโทษ รูปนี้คงมีอะไรพิเศษจะครบคุณถึงได้ซื้อมันไว้'

'อ้อ...แน่นอนทีเดียวค่ะ มันเป็นภาพที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเรา เพราะ Paolo กับดิฉันเคยนัดพบตรงชอกที่มีภาพนี้ประดับอยู่นานหลายปี และเราสัญญากับเจ้าของร้านว่าจะซื้อ ถ้าเราได้แต่งงานกัน' เจ้าของโบน้าอันสวยตอบด้วยกิริยาเบิกบานน่ารักยิ่ง

บุคลิกลักษณะของ artist และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคลุกคลีก็น่าจะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งซึ่งช่วยให้มาร์กูดด้ามีบรรยากาศพิเศษผิดแผกกว่าที่อื่น ข้าพเจ้าจึงอดที่จะแนะนำให้ท่านรู้จักเขาเหล่านี้เสียมิได้

(คำนำหน้าชื่อทั้งหมด ข้าพเจ้าขอเขียนตามแบบอิตาลีเช่น Pittore แปลว่า ช่างเขียน, Scultore ช่างปั้น, Signore นาย, Signorina นางสาว, Cantatore นักร้อง, Decoratore นักตกแต่ง)

Pittore Stefano ช่างเขียนสเตฟาโน ชาวเซดโก เป็น artist คนหนึ่งในจำนวนหลายคนที่

As a rule, the refreshment prepared for guests invited to the exhibition must include wine and appetisers like preserved olives. Incidentally, wine and Italian artists are two inseparable entities that merit a good explanation. Artists from primitive times down to Michaelangelo, Modigliani and their contemporaries, had wine and bread as the most modest meal. Italian artists might be thought of as drunkards. But wine, or vino as it is known to the Italians, is equivalent to Italy's national staple since it is drunk in every household during meals. Prices vary, depending on brands and alcohol content. Even so, the most expensive variety costs less than 20 baht. Some wine has an alcohol content as high as 40 proof. Wine ordinarily consumed costs only 4 - 8 baht per litre with less than 10 percent alcohol content. Children also share the passion. But theirs is so diluted that the alcohol can hardly be tasted. Expensive wine available in Thailand costs no more than 8 baht per bottle in Italy.

Restaurants around this area share one common feature; they are always decorated with paintings. With tables and chairs removed, these places are art galleries, pure and simple. The paintings are artists' works exchanged for food and drink when money is short. Usually, no artist wants to exchange his works for food because prices are generally lowered. Each painting provides the artist in question with 10 or 20 meals. Quality works can pay for as many as 50 meals. Meals at these restaurants come in a set menu which normally comprises a small bottle of vino, spaghetti, a main dish of beef, salad and two rolls. The cost is a standard 15 baht. However, the meal can cost more in more stylish restaurants where menu sets are priced at around 20 baht. Anything ordered beyond the set menu means additional cost.

หลบหนีมาจากหลังม่านเหล็ก และได้อาศัยอยู่ในมาร์กุตต้า เขาเป็นบุคคลที่เกลียดคอมมิวนิสต์
อย่างเข้ากระดูกดำ ในคราวเลือกตั้งครั้งหนึ่ง มีป้ายโฆษณาของพรรคคอมมิวนิสต์แผ่นใหญ่ติด
ตั้งไว้สูงมาก มีข้อความว่า 'VOTA COMUNISTA' แปลว่า 'เลือกคอมมิวนิสต์' ตอนกลางคืน
เขาได้แอบปีนป้ายขึ้นไปเขียนต่อท้ายว่า STUPIDO ซึ่งทำให้ข้อความทั้งหมดแปลได้ความว่า
'เลือกคอมมิวนิสต์นั้นโง่งง' ทำให้ได้รับเสียงเชียร์จาก artist ทั่วไปในวีรกรรมอันนั้น

Scultore Emanuele ช่างปั้น เอ็มมานูเอล artist นิโกรผู้มีรูปร่างสูงใหญ่ เจ้าของแก๊งสี่ปุน
คังนัม กระเป๋าหนัก สาว ๆ ผิวขาวตอมเขาเสียจนเป็นที่น่าอิจฉา ใจคอกว้างขวางร่าเริง
ลวดลายการเดินร่าเป็นยอดในมาร์กุตต้า

Cantatore Kem นักร้อง เข็ม หรือ เค็ม แห่งกัมพูชา ผู้ได้ทุนศึกษาทางวาทเขียน แต่มา
ได้ดีทางร้องเพลง เป็นนักร้องประจำวงดนตรีอิตาเลียนคณะหนึ่ง ร่ายได้งาม ครวญเพลงอิตา
เลียนออกโทรทัศน์จนอิตาเลียนติดอกติดใจ มีภรรยาอิตาเลียนสวยพอดี ลูก ๒ คน แก้วจะหา
กินอยู่อิตาลีไปเรื่อย ๆ

Astratto Omar นักแอ็บสแตรค โอมาร์ แห่งอิรัก บุษขผู้ชอบเดินลุยฉายไปมาจากหัวถนน
ถึงท้ายถนนอย่างไม่รู้สีกเหน็ดเหนื่อย หลังจากได้เปลี่ยนสมญาที่ถูกเรียกมานานว่า 'artist จมูก
โง้ง' ด้วยการสัลยกรรมชั้นเยี่ยม จึงได้ถูกเรียกกันเสียใหม่ว่า 'artist จมูกงาม'

Pittore Spada ช่างเขียนสปาต้า artist อิตาเลียนผู้มีนัยน์ตาโศก ผู้อยู่ในชุดเสื้อผ้าเก่า ๆ
แต่สะอาดเรียบร้อยชอบกล่อมตัวเองและเพื่อนฝูงด้วยกีตาร์คู่ยากและเสียงสรวลรัวอันเศร้าโอดครวญ
ด้วยเพลง 'Sensa Amore' แปลว่า 'ไร้รัก'

Signore Paolo บ้างก็เรียก Paolo กระเทยอิตาเลียนผู้เสนาหา artist เจ้าของรถสปอร์ต
เปิดประตูสีแดงสด ผู้โฉบมาร์กุตต้าแต่ยามราตรี พร้อมด้วยสี่ พู่กัน ผ้าใบเขียนรูป และเครื่อง
ใช้ต่าง ๆ ของ artist ที่ซื้อมาใหม่ ๆ ไซ้อยู่ในรถคังนัมของเขา

Paintings in restaurants are for sale. The affordable prices on these paintings are responsible for their extreme popularity. Besides artists, models and the locals, authors, architects, movie stars, musicians, philosophers, tourists, and art admirers like to frequent these places, thus making them especially lively.

There was a particular painting that had long been hung on the wall of a certain restaurant. It seemed that nobody, myself included, was willing to pay for it. Apparently, it wasn't a very good one. I had always held that view every time I sighted it in the same old space. Finally, it left that spot; someone had bought it. I just could not resist the temptation to ask the couple, who hugged the painting, apparently with great delight, if there was something special about what they had just bought.

"Of course. It is extremely important to our life because Paolo and I used to date at the spot where the painting has hung for years. We promised the owner we would buy it if we got married," came the happy reply from the acquirer.

The characters of the artists and of those involved are the important ingredients that make Margutta a place distinct from all other places. Let me introduce these people to you.

(Allow me to use titles the way the Italians do; pittore for writer, scultore for sculptor, signore for mister, signorina for miss, cantatore for singer and decoratore for decorator.)

Pittore Stefano from Czechoslovakia is one of the many artists who fled the iron curtain. He is a Margutta local and detests communism. At one particular election, the communist party put up an advertising poster at a considerably high place. The poster read "Vota Comunista," meaning "Vote Communist." At nightfall, Pittore Stefano secretly scaled the wall and added the word "stupido" to the slogan. Naturally, the new meaning read "Vote Stupid Communist," the new slogan that won Pittore Stefano a round of noisy cheers for his gallantry.

Modella Maria สาวนางแบบ ผู้มีใบหน้าและทรวดทรงสวยก็เป็นอีกคนหนึ่งซึ่งคลั่งไคล้ไหลหลงมาร์กูดต้า ผลจาก artist คนนั้นสู่ artist คนนี้ คนแล้วคนเล่า ถึงแม้มีอะไรบางอย่างที่ทุก ๆ คนอยากดูเธอไว้ แต่ก็ไม่มีใครสามารถยับยั้งควบคุมเธอไว้ได้ ในที่สุดเธอก็ตั้งครุภักดิ์ทุกคนต่างก็พากันหันหลังให้เธอเพราะไม่ยอมรับผิดชอบ วันหนึ่งก็มีคนเห็นเธอหัวกระเป๋าดิ้นก้มหน้า จูงสุนัขสีขาวหายลับไปจากมาร์กูดต้า ช่างปั้นนิโกรร่างยักษ์บ่นให้ชาวมาร์กูดต้าฟังอยู่เสมอว่า ถ้าลูกของเธอมีผิวคล้ำก็จะรับเธอมาเลี้ยงดูเสียเอง ยังมีบุคลิกลักษณะอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งล้วนแล้วแต่นำรักน่าสนใจ เขียนไปก็คงไม่มีวันจบ จะขอแนะนำสั้น ๆ อีก ๒-๓ คนก็เห็นจะพอ

Decoratore Riccardo (เพื่อน Pittore Prayat แห่งประเทศไทย) นักตกแต่ง รูปหล่อราวเทพบุตร สุภาพ แต่งตัวดี หญิงสาวจะจ้องมองเขาอย่างตะลึงแต่ไม่เคยสนใจผู้หญิงคนไหน (เป็นที่น่าสังเกตว่า Decoratore ไม่ว่าที่ไหน มักจะรูปหล่อ สมาร์ท แต่งตัวเก่ง ถ้าไม่เชื่อก็ดูตัวอย่างได้ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร)

Pittore Toulouse บุษเชรางาม นักทิวทัศน์ชาวฝรั่งเศส ผู้ชอบสหายหญิงงามและแววนเตาแก๊สไว้ที่สะเอว

Scultore Subano แห่งอินโดนีเซีย artist ขากระเพลกผู้มีเมียสวย

Pittrice Lizabetta ช่างเขียนสาวจอมยั่วแห่งมาร์กูดต้า

Pittrice Catta แปลว่าช่างเขียนแมว เป็นชื่อที่ตั้งกันเอง เพราะเธอชอบเขียนแมวมาก เขียนคนก็หน้าเป็นแมว ชอบสวมชุดแนบเนื้อน่าหวาดเสียว เพราะถือว่าร่างกาย ภายหลังได้แต่งงานกับเจ้าชาย ชื่อเสียงของเธอจึงโด่งดังรวดเร็ว หนังสือพิมพ์เขียนเชียร์ทุกฉบับ (จะจ้างหรือเปล่านั้นไม่ทราบ) แต่ artist ในมาร์กูดต้าเชื่อว่า เธอเพียงจะหวาดเขียนเท่านั้น

มีอีกหลายคนที่อุปนิสัย กิริยาท่าทาง ความเป็นอยู่คล้ายกับพวกเราที่ศิลปากร บางคนข้าพเจ้าอยากเรียกเขาว่า Pittore อังคาร, Pittore ไพบูลย์ ฯลฯ เป็นต้น

Scultore Emanuele, the tall black artist who owns a fine brick-coloured sedan, is known for his generosity with money. His popularity with white females has many artists envious. He is also known as Margutta's finest dancer.

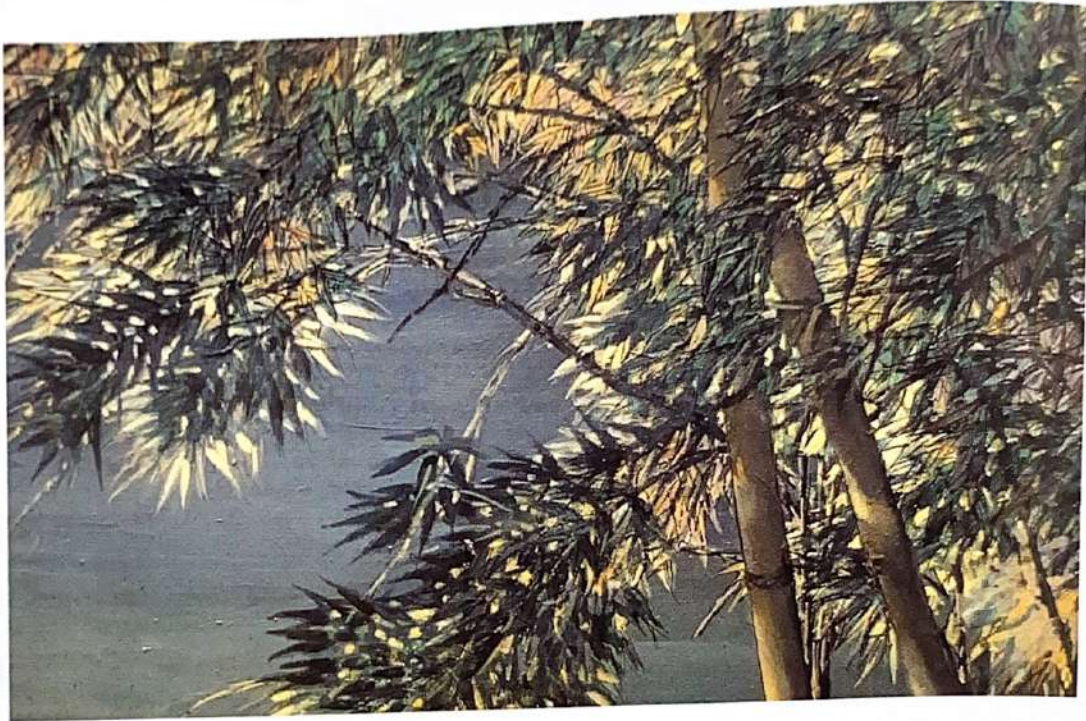
Cantatore Kem, the singer from Cambodia, studied painting on a scholarship. It turns out that his singing outshines all other abilities of his. Cantatore Kem was recruited as singer in an Italian band. He earns a good living singing for the Italian public on television. He was married with 2 children. I was told that he would remain in Italy and would not return to his home country.

Astratto Omar, the abstract artist from Iraq, never seems to be tired of dallying, especially from head to end of the street. After having been named the curve-nosed artist for a long time, he decided to go through a cosmetic surgery and won himself a new nickname --the beautiful-nosed artist.

Pittore Spada, the Italian writer with sad eyes, is always in shabby clothes but never looks dirty. He likes to sing to himself and for friends. With his sad mellow voice, Pittore Spada will sing "Sensa Amore" ("Without love") with accompaniment of the melody he plays on his guitar.

Signore Paolo, dubbed the dandyish Italian transvestite owner of the bright red sedan with sun roof, likes to idle at night-time around Margutta. On these small escapades, he is always equipped with colours, brushes, canvases and other newly-bought art materials which are all handy in his stylish car.

วันสำคัญและสนุกของมาร์กูด้านนี้ก็คือ งานประจำปีของ 'ถิ่น artist' ซึ่งทางเทศบาลกรุงโรมจัดให้มีในวันเดือนเพ็ญของเดือนมิถุนายนทุกปี งานมี ๔ วัน ๔ คินติดต่อกัน ตลอดงานถนนสายนี้จะปิดการจราจรหมด จะอนุญาตให้รถยนต์เข้าออกได้เฉพาะตอนเช้าเท่านั้น เพราะภายในบริเวณนี้ได้จัดให้เป็นที่ยี่แสดงศิลปะทั้งหมด artist ผู้ประสงค์จะเข้าร่วมแสดงจะต้องแจ้งความจำนงไว้ล่วงหน้า เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้ทราบจำนวนไว้แน่นอน และที่ทางจะได้เตรียมไว้และเฉลี่ยได้พอเพียง artist คนไหนจะอยู่ที่ใดก็ต้องจับฉลาก สู้จับดาร์กัพิมพ์รายละเอียดให้ประชาชนทราบว่า artist เบอร์ไหน ชื่ออะไร หมายเลขโทรศัพท์เท่าไร ฯลฯ ซึ่งจะเป็นการสะดวกต่อผู้เข้าชมมาก ผู้เข้าชมงานจะหลังไหลเข้าชมงานอย่างล้นหลาม น่าปลื้มใจแทน

Artist ในเมืองไทยน่าจะรวมกลุ่มสมาคมคิช่วยกันคิดทำจริงจังเป็นงานใหญ่กันบ้าง น่าจะเป็นวิธีดีวิธีหนึ่ง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมศิลปะในเมืองไทย ให้เป็นที่นิยมกว้างขวางยิ่ง ๆ ขึ้นไป

Modella Maria, the young model, has a sweet pretty face and a shapely figure. She counts among many who adore Margutta. She is seen spending time with many an artist. Although some of us would love to put a hold on her behaviour, Modella Maria seems to be beyond control. Eventually, the young Maria got pregnant, but not one single male friend of hers came forward to accept the responsibility. She was last seen walking one day with a suitcase in one hand and a white dog on a leash in the other. The girl practically disappeared from Margutta ever after. Every now and then, remarks would be heard from the giant black artist to the effect that he would take care of young Maria if her child happened to be born black.

There are many more characters who are equally intriguing. But it is impossible to write about all of them. Suffice to give you brief introductions of only a few more:

Decoratore Riccada (a good chum of our own Pittore Prayad in Thailand) is an extremely good-looking decorator who is also very polite and well-dressed. He would always be stared at by many young girls who find him irresistible. But no one actually wins his special attention. (It is worth noting that no matter where they are, decorators are known for their charm, good looks and presentability. Examples abound close to home around Silpakorn University.)

Pittore Toulouse keeps a well-trimmed beard. The landscapist from France is often spotted with a bag on his shoulder and a camping stove tied to his waist.

Scultore Subano is an artist from Indonesia. The lipping artist is better known for his beautiful wife.

Pittrice Lizabetta is dubbed the flirting painter of Margutta.

Pittrice Catta, the cat painter, is the name given to the artist for her special love of cats. Her life drawing usually looks more like cats than humans. Since she possesses an alluring body, Pittrice is in the habit of putting on flimsy nightgowns. The darling was lucky; she later married a prince which helps push her reputation even further. The press always writes about her (whether commissioned, we do not know.) But it is rumoured around Margutta that she had only started her drawing lessons.

There are many more artists whose dispositions and characteristics resemble people around Silpakorn University. Some of them I would like to refer to as Pittore Angkarn, Pittore Paiboon, etc.

Margutta celebrates its most important and happy occasion every year at the annual "Artists' Place" festival under the auspices of the Municipality of Rome. The festival is called to order on the full moon day of May. For 4 days and 4 nights, people celebrate the occasion. Except in the morning, no traffic is allowed on the street during the festival. The entire area is reserved exclusively for art displays. Artists who wish to enter their works in the festival are obliged to give prior notice about their intent to the authorities so that proper arrangements may be made to accommodate the number of art entries. Every artist has to draw a number for the spot allocated to the artworks. Details about the exhibition including the artists' names, numbers and telephone contacts can be found in the programmes. For visitors to the festival, the information is certainly helpful. The entire setting, especially the enthusiasm visitors express towards the exhibition, is truly gratifying.

Artists in Thailand should pull themselves together for big events like that. This is one of the most effective ways to make art a popular entity in the country.

บรรณานุกรม

References

๑. สัจจิบัตรนิทรรศการพิเศษเชิดชูเกียรติศิลปินอาวุโส ทวี นันทขว้าง ศิลปินชั้นเยี่ยม ปี ๒๕๔๘
เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ณ
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพมหานคร ๓-๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๓
จัดพิมพ์โดยกรมศิลปากร, บริษัทเดินฟ้าการพิมพ์(ประเทศไทย) จำกัด กรุงเทพมหานคร ๒๕๓๓
๒. หนังสืออนุสรณ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ นายทวี นันทขว้าง ณ เมรุวัดโสมนัสสวรวิหาร
กรุงเทพมหานคร, บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด กรุงเทพมหานคร ๒๕๓๓
๓. หนังสือเชิดชูเกียรติ ศิลปินแห่งชาติพุทธศักราช ๒๕๓๓ จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ , อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด กรุงเทพมหานคร
๒๕๓๔
๔. การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติย้อนหลังเนื่องในวาระเปิดหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ๑๕
ธันวาคม ๒๕๒๒ - ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ , อมรินทร์การพิมพ์ กรุงเทพมหานคร ๒๕๒๒
๕. สัจจิบัตรนิทรรศการศิลปกรรม ๑๖ ศิลปินชั้นเยี่ยมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ - ๒๕๒๕ เนื่องใน
วาระครบรอบวันเกิด ๑๐๐ ปี ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ๑๕ กันยายน ๒๕๓๕ ณ
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ , อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด , กรุงเทพมหานคร ๒๕๓๕
๖. ๗๓ ศิลปินไทย ศิษย์ศิลป์ พีระศรี นิทรรศการเชิดชูเกียรติศิลปินอาวุโส ประจำปีพุทธ-
ศักราช ๒๕๓๕ เนื่องในโอกาสครบรอบหนึ่งร้อยปีเกิด ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ณ
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพมหานคร ๑๓ สิงหาคม - ๑๓ กันยายน
๒๕๓๕ อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด กรุงเทพมหานคร , ๒๕๓๖
๗. Contemporary Art in Thailand by Professor Silpa Bhirasri. The Promotion and Public
Relation Sub-Department. Victory Power Point Corp., Ltd. Bangkok 1989.

1. Programme for the Special Exhibition Honouring Senior Artist Tawee Nandakwang, outstanding artist 1956, on the occasion of Her Majesty the Queen's Birthday, at the National Gallery, Chao Fah Road, National Museum, Bangkok, during 3-31 August, 1990. Fine Arts Department. Daen Fah Publishing (Thailand) Co., Ltd. Bangkok 1990.
2. Publication marking the royally-sponsored funeral for Tawee Nandakwang, at the Funeral Grounds, Wat Sommanatvihara, Bangkok. Amarin Printing Group Co., Ltd. Bangkok 1992.
3. Publication in tribute of National Artist 1990. National Identity Commission, Ministry of Education. Amarin Printing Group Co., Ltd. Bangkok 1991.
4. National Exhibition in Retrospect to mark the official opening of Silpakorn University Gallery, 15 December 1979 - 15 February 1980. Amarin Group Co., Ltd. Bangkok 1979.
5. Programme on Art Exhibition by 16 Outstanding National Artists From 1995 - 1982 to mark the centenary of Professor Silpa Bhirasri on 15 September 1992 at the National Gallery, Chao Fah Road, National Museum. Amarin Printing Group Co., Ltd. Bangkok 1992.
6. Silpa Bhirasri's 73 Thai Art Students, an Exhibition in tribute of Senior Artists, 1992 on the centenary of Professor Silpa Bhirasri at the National Gallery, Chao Fah Road, National Museum, Bangkok, from 13 August - 13 September 1992. Amarin Printing Group Co., Ltd. Bangkok 1993.
7. Contemporary Art in Thailand by Professor Silpa Bhirasri. The Promotion and Public Relations Sub-Division, Fine Arts Department, Bangkok. Victory Power Point Corp., Ltd. Bangkok 1989.

บัญชีภาพ

Index of illustrations

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 15

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 29

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 39

ดอกบัว สีน้ำเงินบนกระดาษแข็ง
Lotus, Oil on board,
first prize gold medal
P. 54

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 17

ภาพทิวทัศน์ สีอะคริลิก
บนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 33

ดอกทิวแถวกับหญิงเปลือย
ตั้งอยู่บนแท่นไม้ขัด
The Flame of the Forest
with nude sculpture,
Oil on board
P. 40

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 56

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 19

กล้วยไม้ สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Orchid, Acrylic on canvas
P. 34

ภูเขาทอง
สีน้ำเงิน
บนผ้าใบ
Golden Pagoda
Oil on canvas
P. 42

ดอกบัว
สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas
P. 57

ภาพชีวิตแห่ง
ธรรมชาติที่ยังไม่
เสร็จสมบูรณ์
Acrylic on canvas,
an unfinished
painting of natural
life
P. 20

ดอกกล้วยไม้ สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Orchid in pink colour
Acrylic on canvas
P. 35

ภูเขาทอง สีน้ำเงิน
บนผ้าใบ ได้รับรางวัล
เกียรติยศเหรียญทอง *
เพ็ญฤกษ์
Golden Pagoda
Oil on canvas, won
the gold medal for
first prize P. 44

ดอกบัว
สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas
P. 58

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 21

กล้วยไม้พันธุ์สีฟ้า
สีอะคริลิกบนผ้าใบ
"Queen Sinks" Orchid
Acrylic on canvas
P. 36

อยุธยา
สีน้ำเงินบนผ้าใบ
Ayudhya
Oil on canvas
P. 46

ดอกบัว
สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas
P. 59

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 22

สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Acrylic on canvas
P. 37

โรงไฟฟ้า
สีน้ำเงินบน
ผ้าใบ
The Power
Station
Oil on canvas
P. 48

ดอกบัว
สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Lotus
Acrylic on canvas
P. 60

แจกันดอกไม้
สีน้ำเงินบนกระดาษแข็ง
A Flower Pot
Oil on board
P. 23

สีอะคริลิกบน
ผ้าใบ
Acrylic on
canvas
P. 38

วัดโพธิ์
Wat Bodhi
P. 52

ดอกบัว
สีอะคริลิกบนผ้าใบ
Lotus
Oil on canvas
P. 61

สีอะคริลิกบนผ้าใบ Acrylic on canvas P. 62

ภาพเขียนสีอะคริลิกบนผ้าใบ และหมึก Drawing P. 72

สีอะคริลิกบนผ้าใบ Acrylic on canvas P. 82

ทุ่งดอกไม้สีอะคริลิกบนผ้าใบ Flower Fields Acrylic on canvas P. 91

ดอกบัวสีอะคริลิกบนผ้าใบ Lotus Acrylic on canvas P. 63

บริษัทในเมือง Bracciano Oil on canvas P. 74

สีอะคริลิกบนผ้าใบ Acrylic on canvas P. 83

สีอะคริลิกบนผ้าใบ Acrylic on canvas P. 94

ดอกบัวสีอะคริลิกบนผ้าใบ Lotus Acrylic on canvas P. 64

เบิร์ดออฟาราไดส์สีอะคริลิกบนผ้าใบ Birds of Paradise Acrylic on canvas P. 76

ทุ่งดอกป๊อปปี้สีอะคริลิกบนผ้าใบ Poppy Fields Acrylic on canvas P. 84

พาล์มสีอะคริลิกบนผ้าใบ Palm trees Acrylic on canvas P. 94

ดอกบัวสีอะคริลิกบนผ้าใบ Lotus Acrylic on canvas P. 65

ดอกกุหลาบสีอะคริลิกบนผ้าใบ Roses Acrylic on canvas P. 77

สีอะคริลิกบนผ้าใบ Acrylic on canvas P. 85

ดอกป๊อปปี้สีอะคริลิกบนผ้าใบ Poppy Acrylic on canvas P. 96

สีอะคริลิกบนผ้าใบ Acrylic on canvas P. 66

สีอะคริลิกบนผ้าใบ Acrylic on canvas P. 78

ทุ่งดอกป๊อปปี้สีอะคริลิกบนผ้าใบ Poppy Fields Acrylic on canvas P. 86

ดอกกุหลาบสีอะคริลิกบนผ้าใบ Charming Rose Acrylic on canvas P. 97

ดอกกุหลาบสีอะคริลิกบนผ้าใบ Roses Acrylic on canvas P. 67

ดอกบัวสีอะคริลิกบนผ้าใบ Lotus Acrylic on canvas P. 79

ทุ่งดอกป๊อปปี้สีอะคริลิกบนผ้าใบ Poppy Fields Acrylic on canvas P. 87

ป่าไผ่สีอะคริลิกบนผ้าใบ Bamboo forest Acrylic on canvas P. 98

สุวรรณี สันถนอมภักดิ์ Suwannee, Oil on board P. 68

สีอะคริลิกบนผ้าใบ Acrylic on canvas P. 80

ทุ่งดอกป๊อปปี้สีอะคริลิกบนผ้าใบ Poppy Fields Acrylic on canvas P. 88

หมู่บ้านชายทะเลสีอะคริลิกบนผ้าใบ Exotic seaside village Acrylic on canvas P. 100

วัดสีน้ำมันกระดานไม้ Temple Oil on board P. 71

ดอกไม้สีอะคริลิกบนผ้าใบ Flower Acrylic on canvas P. 81

ภาพทิวทัศน์สีอะคริลิกบนผ้าใบ Landscape Acrylic on canvas P. 89

ดอกบัวหลวงสีอะคริลิกบนผ้าใบ Victoria Water Lily Acrylic on canvas P. 101

